

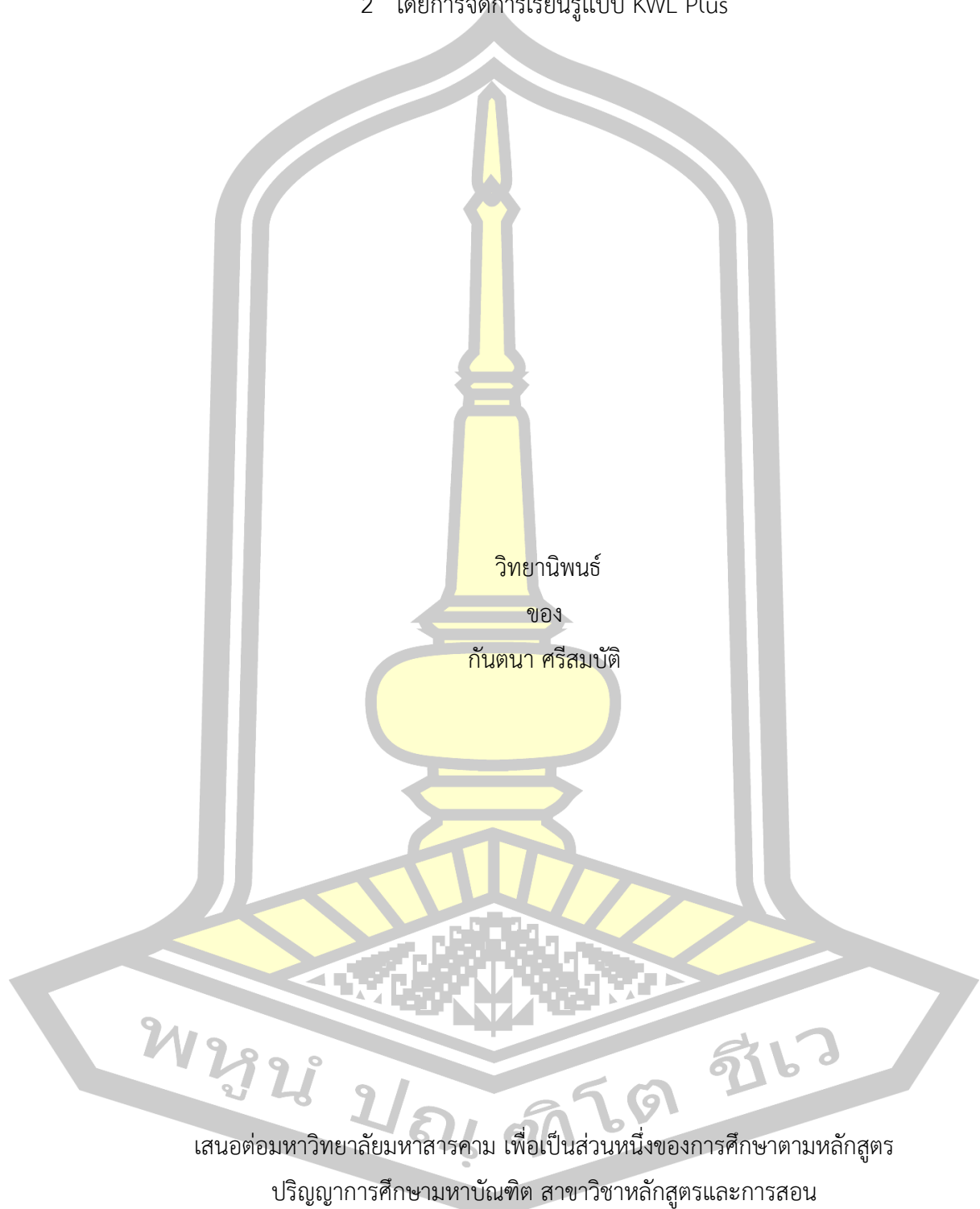
การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

วิทยานิพนธ์
ของ
กัณตนา ศรีสมบัติ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

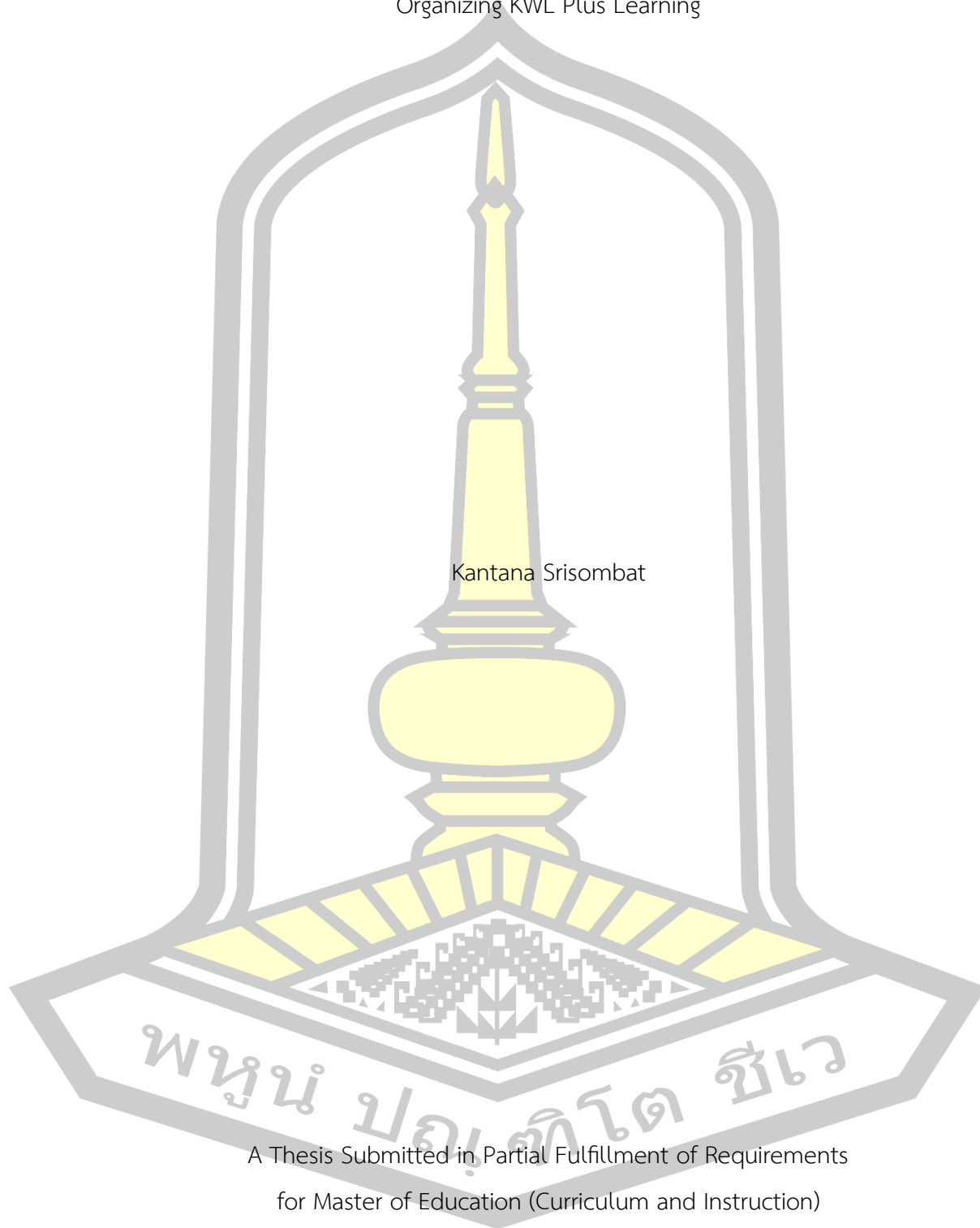
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

กรกฎาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Developing Analytical Reading Ability in Thai Language For Mathayom 2 Students by
Organizing KWL Plus Learning

Kantana Srisombat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

July 2024

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวกัณณา ศรีสมบัติ
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. อัฐพล อินตะเสนา)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. ธนดล ภูสีฤทธิ์)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. มานิตย์ อาษานอก)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รศ. ดร. วนิตา ผาระนัด)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus		
ผู้วิจัย	กันตนา ศรีสมบัติ		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนดล ภูสีฤทธิ์		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุบาลศรีช้างสูง ตำบลกระนวน อำเภอลำดวน จังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีประสิทธิภาพ 76.28/79.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75

2. หาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus มีค่าเท่ากับ 0.6125 หรือคิดเป็นร้อยละ 61.25

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบ KWL-Plus การอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.88)

คำสำคัญ : การอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย, การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

TITLE	Developing Analytical Reading Ability in Thai Language For Mathayom 2 Students by Organizing KWL Plus Learning		
AUTHOR	Kantana Srisombat		
ADVISORS	Assistant Professor Thanadol Phuseerit , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2024

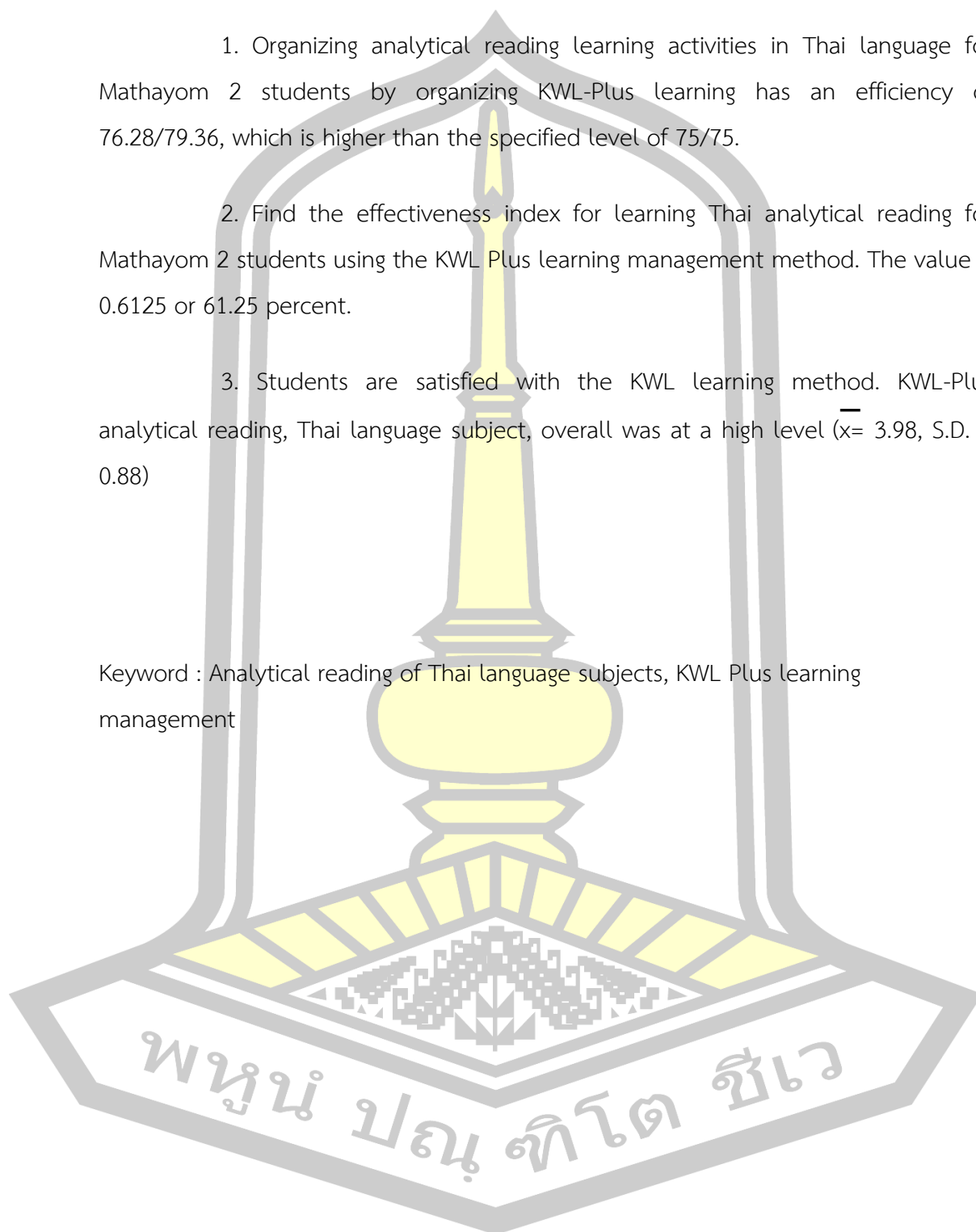
ABSTRACT

The objectives of this research are 1) to develop KWL-Plus learning management that affects the analytical reading ability of Thai language of Mathayom 2 students to be effective according to the criteria of 75/75 2) to study the effectiveness index. in analytical reading of the Thai language subject of Mathayom 2 students through the KWL-Plus learning arrangement. 3) To study the satisfaction of Mathayom 2 students after the KWL-Plus learning arrangement, the target group in doing Research is Mathayom 2 level Number of 22 people, 2nd semester, academic year 2023, Sri Sam Sung Kindergarten School, Kranuan Subdistrict, Sam Sung District, Khon Kaen Province. This was obtained from the Purposive Sampling method used in the research, including 1) a learning plan for the ability to read analytically in the Thai language. Mathayom 2 using the KWL-Plus study method, 6 plans, 2 hours per plan. 2) Analytical reading ability test. Analysis of Thai language subjects of Mathayom 2 multiple choice (Multiple Choice) 4 options, 30 questions 3) Questionnaire on satisfaction with KWL - Plus learning of Mathayom 2 students, rating scale, level 5 statistics used in data analysis, including percentage, mean, and section. standard deviation

The research results found that

1. Organizing analytical reading learning activities in Thai language for Mathayom 2 students by organizing KWL-Plus learning has an efficiency of 76.28/79.36, which is higher than the specified level of 75/75.
2. Find the effectiveness index for learning Thai analytical reading for Mathayom 2 students using the KWL Plus learning management method. The value is 0.6125 or 61.25 percent.
3. Students are satisfied with the KWL learning method. KWL-Plus analytical reading, Thai language subject, overall was at a high level ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.88)

Keyword : Analytical reading of Thai language subjects, KWL Plus learning management

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนดล ภูสีฤทธิ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานิตย์ อาษานอก กรรมการสอบและ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ผาระนัด ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขข้อบกพร่องและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้และให้คำแนะนำตลอดช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สารภี ขาวดี อาจารย์สุภาภรณ์ สุเพ็งคำ อาจารย์ นิตยา ทองดี รองศาสตราจารย์ ดร.อดิศักดิ์ สิงห์สีโว และรองศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พูลพทุธา ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการและคณะครูโรงเรียนมหาไถ่ศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างชั้นเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คณะครูโรงเรียนอนุบาลศรีช้างสูง อำเภอช้างสูง จังหวัดขอนแก่น ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย และขอขอบใจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่ได้ให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน และเป็นกำลังในตลอดการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนนิสิตสาขาหลักสูตรและการสอนทุกท่าน ที่ให้กำลังใจและความห่วงใย จงงานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

พูน ปณ จิตโต ชีเว

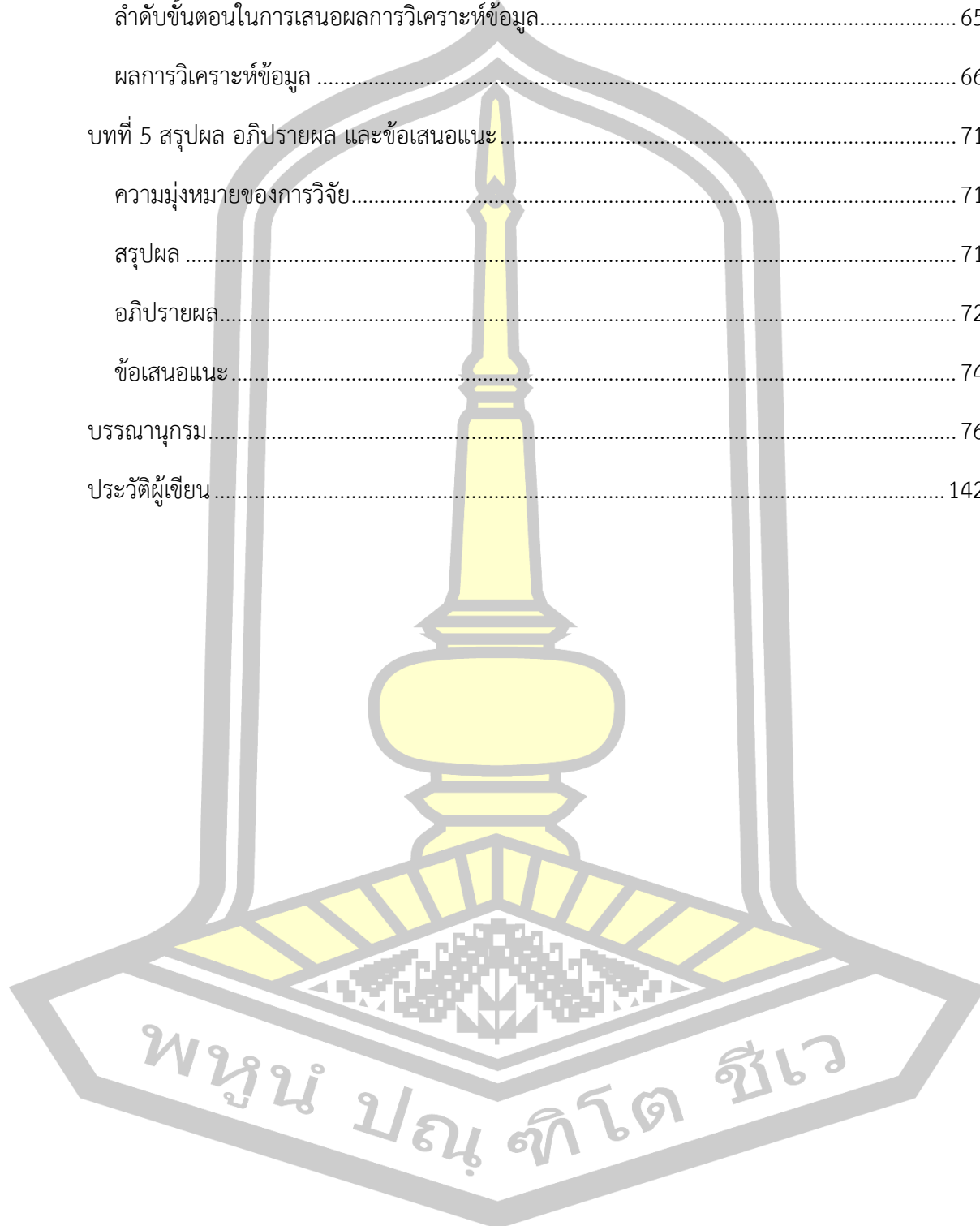
กันตนา ศรีสมบัติ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพประกอบ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	8
การจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus.....	16
ความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์.....	21
ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์.....	21
ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์.....	22
หลักการในการอ่านเชิงวิเคราะห์.....	23
แนวทางในการอ่านเชิงวิเคราะห์.....	23
แนวทางการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผล การอ่านเชิงวิเคราะห์.....	26

ลักษณะการวัดผลการอ่านอย่างเป็นทางการ	29
การหาประสิทธิภาพ	30
การหาค่าดัชนีประสิทธิผล	33
แผนการจัดการเรียนรู้.....	35
ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้	35
ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้.....	36
รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้.....	38
ความพึงพอใจ.....	40
ความหมายของความพึงพอใจ	40
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	41
การวัดความพึงพอใจ	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	43
งานวิจัยในประเทศ.....	43
งานวิจัยต่างประเทศ.....	45
กรอบแนวคิดในการวิจัย	47
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	48
รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย.....	48
กลุ่มเป้าหมาย.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65

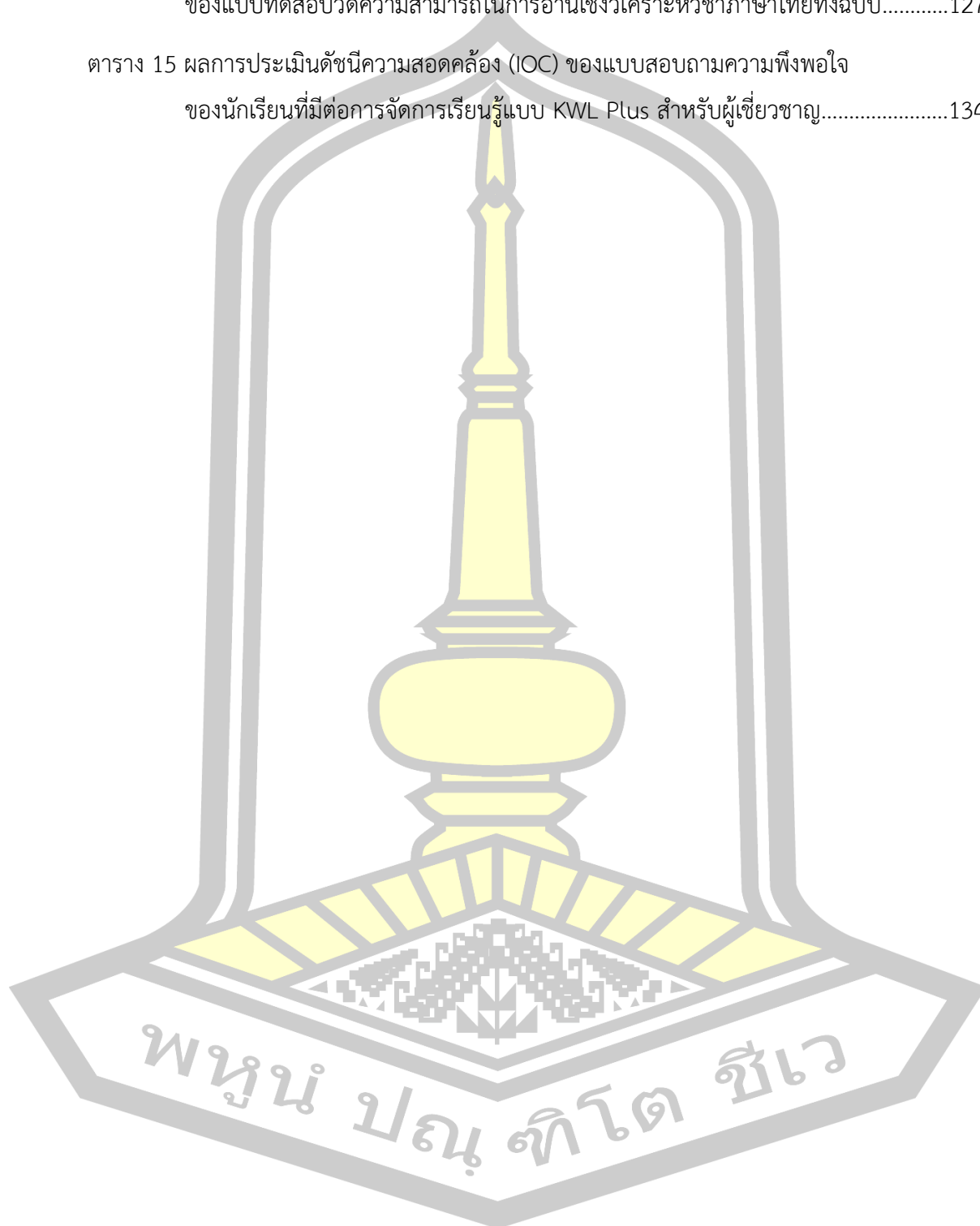
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	71
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	71
สรุปผล	71
อภิปรายผล.....	72
ข้อเสนอแนะ.....	74
บรรณานุกรม.....	76
ประวัติผู้เขียน.....	142

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 มาตรฐาน ท 1.1 และสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	12
ตาราง 2 ตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	13
ตาราง 3 แสดงการวิเคราะห์ หน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาไทย.....	14
ตาราง 4 โครงสร้างรายวิชา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	15
ตาราง 5 รูปแบบการวิจัยแบบ One – Group Pretest-Posttest Design.....	48
ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	50
ตาราง 7 ตารางวิเคราะห์เนื้อหาแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ ตามแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของ Bloom.....	56
ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการจัดการเรียนรู้ และการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus.....	66
ตาราง 9 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus.....	68
ตาราง 10 ค่าดัชนีประสิทธิผลด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus.....	68
ตาราง 11 วิเคราะห์ความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus.....	69
ตาราง 12 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์จากเรื่องสั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus.....	107
ตาราง 13 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	125

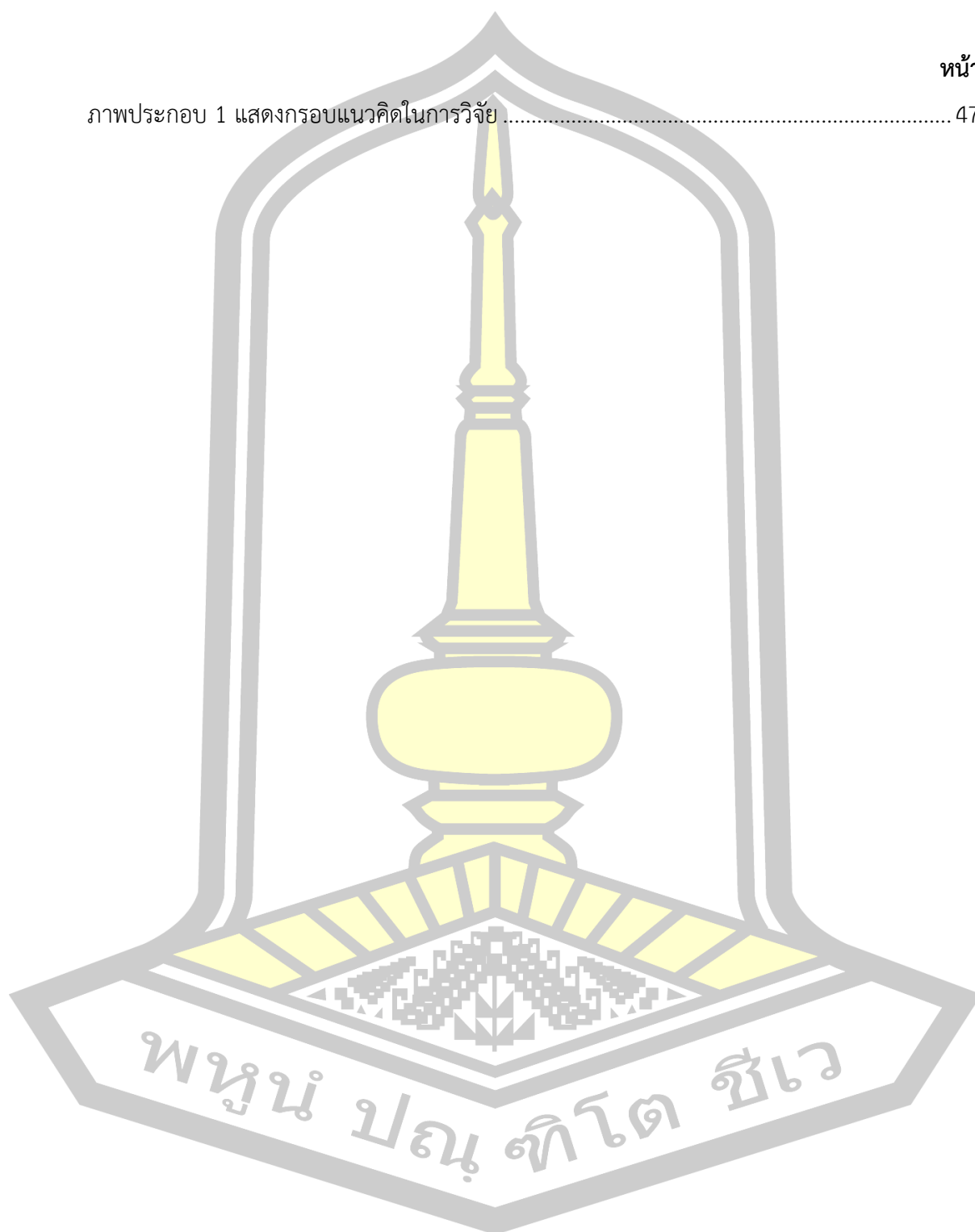
ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยทั้งฉบับ.....	127
ตาราง 15 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....	134

สารบัญภาพประกอบ

หน้า

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย 47

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบันเป็นการเรียนรู้ที่มีข้อมูลข่าวสารมากมายและสามารถส่งต่อหากันได้อย่างรวดเร็ว เพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นโลกแห่งการทำงาน การศึกษาขั้นสูงและดำรงชีวิต อย่างสร้างสรรค์และเป็นสุข ทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญอย่างยิ่งคือทักษะการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการ วิเคราะห์ การอ่าน การคิด และการเขียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการวิเคราะห์ของ ผู้เรียนนับเป็นหน้าที่โดยตรงของครูผู้สอนนั่นเอง การส่งเสริม สนับสนุนและกระตุ้นทักษะการวิเคราะห์ของ ผู้เรียนมาจากกระบวนการเรียนรู้ที่มีพื้นฐานมาจากการคิดอย่างเป็นระบบ การคิดจะเกิดขึ้นเมื่อสมองเรารับ ข้อมูลต่าง ๆ เข้ามา การอ่านเป็นการรับข้อมูลอย่างหนึ่งที่ผู้เรียนต้องใช้ในชีวิตประจำวันและมีอยู่ในกิจกรรม การเรียนรู้ตลอดเวลา ถือเป็นการรับข้อมูลเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ตนเอง ดังจะเห็นได้จากการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้บรรจุกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และได้เล็งเห็นความสำคัญของทักษะต่าง ๆ ในการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่านที่ได้กำหนดให้ อยู่ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่านของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เนื่องจากทักษะการอ่านถือได้ว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่นักเรียนจะต้องมี เพื่อที่จะนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้ในเรื่องต่าง ๆ และพัฒนาไปสู่ทักษะที่สำคัญอื่น ๆ ต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การอ่านจึงเป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาที่สำคัญ และจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตของคนในปัจจุบัน เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ และการอ่านถือได้ว่าเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา เพราะทำให้นักเรียนและนักศึกษาสามารถ เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดวิสัยทัศน์ที่หลากหลาย กว้างขวาง และถูกต้อง นอกจากนี้ การอ่านยังช่วยส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญา จริยธรรม ศีลธรรม และจิตใจอีกด้วย การอ่านจึงเข้ามา มีบทบาทสำคัญต่อชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก (ณฐนนท์ ไม้พิมพ์, 2565) เมื่อการอ่านมีความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านวัตถุ วิทยาการ และความนึกคิด การอ่านจึงช่วยให้เราสามารถติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าได้ทันการ การอ่านจะช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ ความคิดและวิจารณ์ญาณให้คนเรา มีความมั่งคั่งทางด้านวุฒิภาวะ วุฒิปัญญาและความสามารถมากยิ่งขึ้น การอ่านส่งเสริมให้

เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้เป็นไปในทางที่ดียิ่งขึ้นได้ด้วยตนเอง รวมทั้งสามารถพัฒนาคนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้เป็นอย่างดี (สมฤดี ทาแดง, 2564) การอ่านวิเคราะห์จึงเป็นทักษะการอ่านหนังสืออย่างละเอียดแล้วจึงวิเคราะห์ให้ได้ว่าส่วนต่างๆ นั้นมีความหมายและมีความสำคัญอย่างไรบ้าง แต่ละด้านมีความสำคัญกับส่วนอื่นอย่างไร ทั้งนี้การวิเคราะห์เรื่องที่อ่านทุกชนิดสิ่งที่ละเลยไม่ได้คือ การพัฒนาถึงการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาว่ามีความเหมาะสมกับระดับและประเภทของงานเขียนหรือไม่ ดังนั้นการอ่านวิเคราะห์จึงต้องใช้เวลาอย่างมาก ยิ่งมีเวลามากก็ยิ่งมีโอกาสวิเคราะห์ได้ดีมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, น. 208)

จากความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ได้กล่าวมานั้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานয়รัฐมนตรี (2559) จึงได้กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสาม พ.ศ. 2566–2570 ขึ้น ซึ่งด้านการเตรียมความพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย จะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาคน ภายใต้งานโครงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ โดยจุดเน้นในเด็กวัยเรียน คือ ต้องมีการพัฒนา ทักษะการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีความพร้อมในการต่อยอดพัฒนาทักษะในทุกด้าน (มิ่งขวัญ สุขสบาย, 2562)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ผ่านมาของโรงเรียนอนุบาลศรีช้างสูง จังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัญหาคือ ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของผู้เรียนมีผลคะแนนต่ำกว่าความสามารถด้านการเขียนและการพูด จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าวิธีการสอนที่จะนำมา พัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ และได้พบว่าวิธีการสอนด้วยรูปแบบ KWL - Plus ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่าน ผึกคิดอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เกิดความรู้ใหม่ที่มีฐานมาจากความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนา ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เนื่องจากมีกรอบและแนวทางการฝึกให้คิดเป็นลำดับ ขั้นตอน คือ K (What we know) นักเรียนรู้อะไรมาบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน W (What we want to know) นักเรียนต้องการเรียนอะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน L (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และขั้นตอนที่สำคัญคือ Plus เป็นขั้นตอนที่ส่งเสริมให้ กระบวนการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นพัฒนาประสิทธิภาพในการกำหนด เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน ซึ่งเป็นการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียนและฝึกการระดมสมองในทุกขั้นตอนของ KWL Plus สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ (ปติตตา นครั้งสุ, 2561)

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยและความพึงพอใจของผู้เรียนให้เพิ่มสูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของโรงเรียนอนุบาลศรีช้างสูง จึงนำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยหวังว่าจะสามารถ

พัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น รวมทั้งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดมุมมองที่ดีต่อการการอ่าน มีนิสัยรักการอ่าน และสามารถนำความรู้นี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพในปัจจุบันและภายภาคหน้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย
 - 1.1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุบาลศรีช้างสูง ตำบลกระนวน อำเภอลำดวน จังหวัดขอนแก่น จำนวนทั้งสิ้น 22 คน
2. ตัวแปรในการวิจัย
 - 1.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus
 - 1.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยรูปแบบ KWL-Plus
3. เนื้อหาในการวิจัย ได้แก่ สารที่ 1 การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีทั้งหมด 6 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมเวลา 12 ชั่วโมง โดยเนื้อหาประกอบด้วยเรื่องจากข่าว บันทึกเหตุการณ์ วรรณคดี เรื่องสั้น บทความ และสารคดี
4. ระยะเวลาในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงนิยามความหมายของคำต่างๆ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หมายถึง กระบวนการในการจัดการเรียนรู้ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 K (What We Know) ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนทั้งห้องแสดงความรู้หรือสิ่งที่รู้แล้วเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยใช้การระดมสมอง หลังจากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละคนนำข้อมูลที่ได้มาจัดประเภทแล้วเขียนบันทึกลงในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 W (What We Want to Know) ผู้เรียนแต่ละคนตั้งคำถามที่ตนเองต้องการรู้จากเรื่องที่อ่าน ซึ่งประเภทของคำถามควรเป็นคำถามเชิงวิเคราะห์ โดยผู้สอนจะต้องเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถามคอยช่วยเหลือแนะนำ และตั้งคำถามร่วมกับผู้เรียน แล้วเขียนบันทึกคำถามลงในคำถามไว้ในขั้นตอนที่ 2 จากนั้นบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านไว้ในช่อง L ช่อง W

ขั้นที่ 3 L (What We Learned) ผู้เรียนอ่านเรื่องที่กำหนดเพื่อหาคำตอบจากสิ่งที่ตนตั้ง

ขั้นที่ 4 Plus การสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) ให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากการอ่านมาสร้างแผนภาพความคิดให้สัมพันธ์กัน

ขั้นที่ 5 Plus การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านเป็นความเรียงตามประเด็นสำคัญจากแผนภาพความคิด

2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านอย่างละเอียดที่ต้องใช้กระบวนการความคิดได้ตรงตรง หาเหตุผล พิจารณา แยกแยะองค์ประกอบต่างๆ ของเรื่องใดเรื่องหนึ่งหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลมาอธิบายในเรื่องให้เกิดความสอดคล้องกัน ประเมินและตัดสินใจหาคำตอบที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาจากข่าว บันทึกเหตุการณ์ วรรณคดี เรื่องสั้น บทความ และสารคดี จำนวน 22 คน

3. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์

ของแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เน้นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยมีความหมายดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งได้จากค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากคะแนนการทำใบบันทึกกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus แบบฝึกหัด แบบทดสอบ และแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน โดยจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งได้จากค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนทั้งหมดที่ได้จากการท แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียน โดยจะวัดเมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ครบทุกแผน ซึ่งจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

4. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง คะแนนที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

5. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีทั้งหมด 6 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมเวลา 12 ชั่วโมง โดยเนื้อหาประกอบด้วยเรื่องจากข่าว ข่าว บันทึกเหตุการณ์ วรรณคดี เรื่องสั้น บทความ และสารคดี

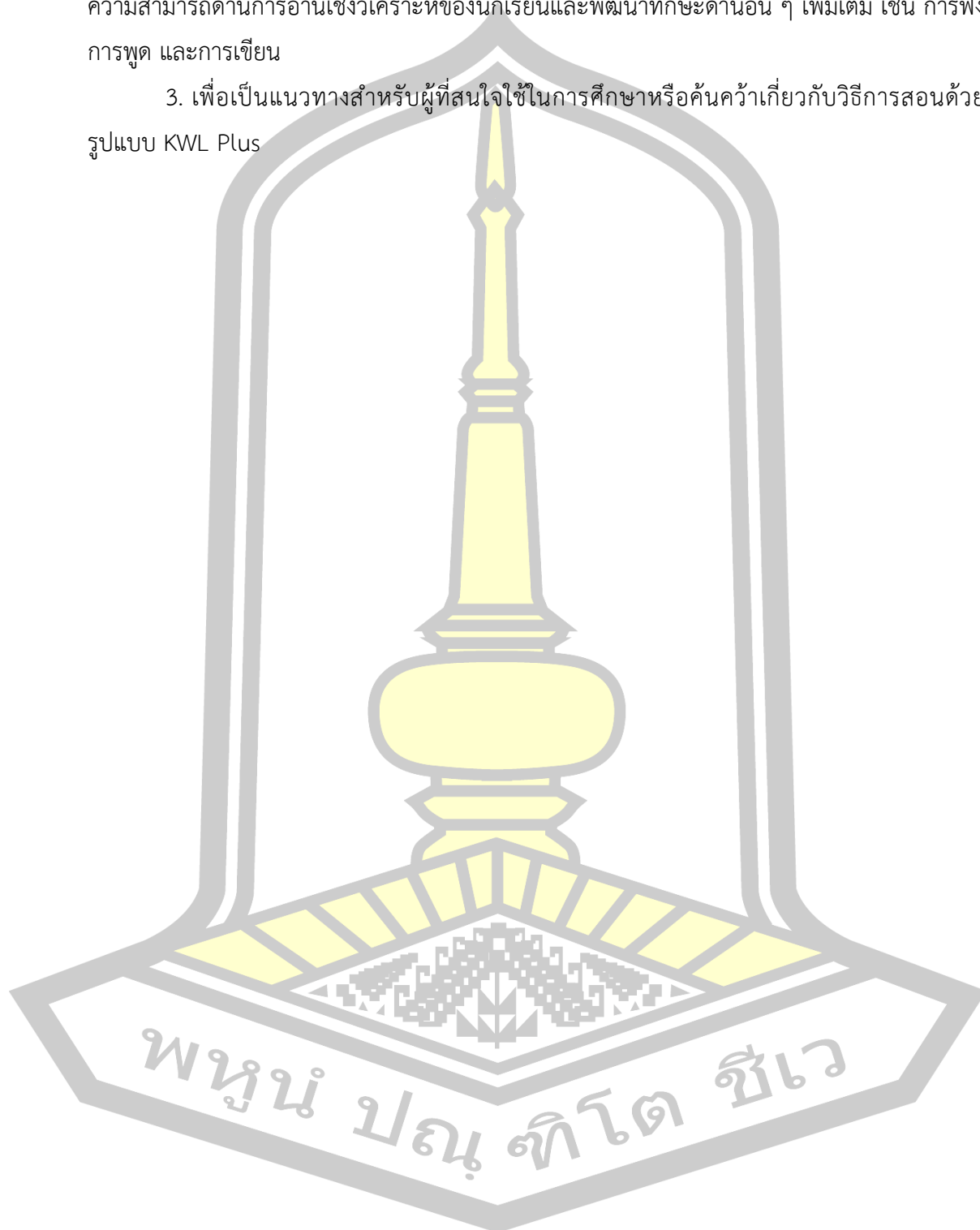
6. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของนักเรียนที่แสดงออกถึงความชื่นชอบพอใจหรือความประทับใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ซึ่งวัดโดยจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบบสอบถามมีรูปแบบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า Rating Scale 5 ระดับ มีจำนวน 12 ข้อ

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยวิธีการสอนเทคนิค KWL Plus และส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่พัฒนามากขึ้นกว่าเดิม

2. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนและพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การฟัง การพูด และการเขียน

3. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจใช้ในการศึกษาหรือค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการสอนด้วยรูปแบบ KWL Plus

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. การจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus

3. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์

3.1 ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์

3.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์

3.3 หลักการในการอ่านเชิงวิเคราะห์

3.4 แนวทางในการอ่านเชิงวิเคราะห์

3.5 แนวทางการจัดการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล

การอ่านเชิงวิเคราะห์

3.6 ลักษณะการวัดผลการอ่านอย่างเป็นทางการ

4. ดัชนีประสิทธิผล

5. ประสิทธิภาพ

6. แผนการจัดการเรียนรู้

6.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

6.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

6.3 รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้

6.4 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

7. ความพึงพอใจ

7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

7.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

9. กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มีกรอบและแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ มีความเหมาะสมชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตร และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น

1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจวัตร การงานและการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ

การเขียนเรียงความย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกพูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ศีลธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิดคุณค่าของงานประพันธ์ และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็กเพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยมขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสมการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสมและมีคุณธรรม

1.4 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลกดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
9. มีจิตสาธารณะ

1.5 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย

การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและ

วรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

1.6 คุณภาพผู้เรียน

เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนั้น คุณภาพของผู้เรียนจึงต้องเป็นของช่วงชั้นที่ 3 ที่กำหนดว่า เมื่อผู้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แล้วต้องมีคุณภาพผู้เรียน ดังนี้

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นการอ่านออกเสียงที่ชัดเจนและมีการอ่านแบบทำนองเสนาะได้ถูกต้อง และสามารถอ่านจับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่ต้องการจะสื่อสารออกมา มีการแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และสามารถเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด ย่อความ หรือเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ และวิเคราะห์ วิเคราะห์อย่างมีสมเหตุสมผล สามารถลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่าย ชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิเคราะห์และแสดงความรู้ ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และเขียนโครงงาน

พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิเคราะห์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดูนำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดมีน้ำเสียงมีเหตุผล น่าเชื่อถือ มีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาถิ่น คำภาษาต่างประเทศ คำและศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการ และไม่เป็นทางการ แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดี วรรณกรรม และบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ ข้อคิด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตาราง 1 มาตรฐาน ท 1.1 และสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ท 1.1 ม.2/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และ บทร้อยกรองได้ถูกต้อง	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและ บทพรรณนา - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนนิทาน กลอนเพลงยาว และ กาพย์ห่อโคลง
ท 1.1 ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และ อธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน
ท 1.1 ม.2/3 เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน	- บทความ - บันทึกเหตุการณ์
ท 1.1 ม.2/4 อภิปรายแสดงความคิดเห็น และ ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- บทสนทนา - บทโฆษณา
ท 1.1 ม.2/5 วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุนและข้อคิดเห็นจาก บทความที่อ่าน	งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ
ท 1.1 ม.2/6 ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผล ของงานเขียน	- งานเขียนหรือบทความแสดง ข้อเท็จจริง - เรื่องราวจากบทเรียนใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
ท 1.1 ม.2/7 อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
ท 1.1 ม.2/8 มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน
ท 1.1 ม.2/5 วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุนและข้อคิดเห็นจาก บทความที่อ่าน	งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ

ตาราง 2 ตารางวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาตรฐาน ท.1.1 ใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
สาระที่1 การอ่าน มาตรฐาน ท.1.1 ใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน	2. จับใจความสำคัญ สรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่อง 3.เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน 4.อภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องอ่าน 5.วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุนและข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน 6.ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อการโน้มน้าวหรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน 7.อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลายและประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหามในชีวิต	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บันทึกเหตุการณ์ - บทสนทนา - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสือที่นักเรียนสนใจ

1.7 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญและเวลากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ตาราง 3 แสดงการวิเคราะห์ หน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญและ
 เวลากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	หน้า หน้า คะแนน
1	การอ่าน	ท 1.1 ม.2/1, ม.2/2 ม.2/3, ม.2/4 ม.2/5, ม.2/6 ม.2/7, ม.2/8	การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบท ร้อยกรองต้องคำอักขรวิธีและลักษณะ ของคำประพันธ์แต่ละประเภท ส่วน การอ่านจับใจความ สรุปความและ อธิบายรายละเอียดเรื่องที่อ่านเพื่อแปล ความตีความ ขยายความ เรื่องที่อ่าน และการรู้จักแสดงความคิดเห็นด้วย การวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ของเรื่องที่อ่านจะทำให้การนำไป อภิปรายแสดงความคิดเห็นมีความ น่าเชื่อถือ	12	20
รวม				12	20

1.7.1 กำหนดสาระการเรียนรู้ในการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL-Plus ดังตารางที่ 3

การศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
 ภาษาไทย จะทำให้ทราบว่าเรื่องของการอ่านที่ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะต้องได้เรียนรู้นั้นมี
 สาระสำคัญอะไรบ้างที่ครูผู้สอนจะต้องสอนและพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดขึ้นให้ได้ตามที่กำหนดไว้ ซึ่งจาก
 การศึกษาสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาไทย พบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะต้องได้รับการพัฒนาทักษะการ
 อ่านจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องเล่าจากประสบการณ์ เรื่องสั้น บทสนทนา นิทานชาดก วรรณคดีใน
 บทเรียน บทความ สารคดี บันเทิงคดี และงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งการ
 อ่านสื่อเหล่านี้ นักเรียนจะต้องสามารถนำไปใช้ทักษะในการอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อที่จะนำไปแยกแยะ

ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และสามารถนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

1.8 คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท 22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เวลา 60 ชั่วโมง/ภาคเรียน (4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) จำนวน 1.5 หน่วยกิต

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง จับใจความสำคัญสรุปความจากเรื่องที่อ่านเขียนผังความคิดบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน อภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ระบุข้อสังเกตจากการชวนเชื่อ การโน้มน้าวหรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด เขียนบรรยายและพรรณนา เขียนเรียงความ เขียนย่อความ พุดสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นและความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ วิเคราะห์ วิวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดูและการสนทนา สร้างคำในภาษาไทย วิเคราะห์โครงสร้างของประโยค แต่งบทร้อยกรองสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่ยากขึ้น วิเคราะห์วิจารณ์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีวรรณกรรม อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่สนใจ โดยใช้ทักษะการอ่าน การเขียน การเปรียบเทียบ การประเมิน การแปลความ การตีความ การสรุปลงความเห็นการสรุปย่อ การจำแนกประเภท การเรียงลำดับ การให้เหตุผล การให้ความจำกัดความ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ สร้างสรรค์ การนำความรู้ไปใช้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง มีความตระหนักและเห็นคุณค่าในการอ่าน มีมารยาทในการการอ่าน ฟัง ดูและพูด มีนิสัยในการใฝ่เรียนรู้ และก่อให้เกิดทักษะในการแก้ปัญหาเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 น. 41)

ตาราง 4 โครงสร้างรายวิชา รหัสวิชา ท 22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
1	การอ่าน	ท 1.1 ม.21, ม.2/2 ม.23, ม.2/4 ม.2/5, ม.2/6	การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ต้องคำนึงถึงอักขรวิธีและลักษณะของคำ ประพันธ์แต่ละประเภท ส่วนการอ่านจับ	12	20

			ใจความ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดเรื่องที่อ่าน เพื่อแปลความ ตีความ ขยายความ เรื่องที่อ่าน และการรู้จักแสดงความคิดเห็นด้วยการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นของเรื่องที่อ่านจะทำให้การนำไปอภิปรายแสดงความคิดเห็นมีความน่าเชื่อถือ รวมทั้งเขียนเขียนสรุปเรื่องได้อย่างครอบคลุม		

การจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus มาช่วยในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้กับนักเรียน ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้วิจัยจะต้องเข้าถึงความเป็นมาและขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ทั้งนี้เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถพัฒนานักเรียนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้รวบรวมข้อมูลในการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความเป็นมาของ KWL Plus

KWL Plus เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้รับการพัฒนาและเผยแพร่ โดย ไอลินคาร์ และโอเกิล (Eileen Carr and Ogle) แห่งมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นมิชิแกน (Eastern Michigan University, Ypsilanti) และดอนนา โอเกิล (Donna Ogle) แห่งมหาวิทยาลัยการศึกษาแห่งชาติ เมืองอีแวนสตัน รัฐอินดีแอนา (Nation Collage of Education at Evaston, linois) ซึ่งเป็นผู้เป็นกลวิธีความคิด ขณะอ่านซึ่งมุ่งให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้เทคนิค KWL Plus มีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ คือ (K) ระบุสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนดหรือหัวข้อที่กำหนด (W) อยากจะรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนดในชั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนดหลังจากอ่านเสร็จแล้วที่แตกต่างคือ KWL Plus มีการเพิ่มการทำแผนภูมิรูปภาพความคิด และการสรุปของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่าน เมื่อจบกระบวนการ KWL แล้ว จากกระบวนการของ KWL Plus กล่าวได้ว่าเทคนิคดังกล่าว สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ได้ เพราะแต่ละขั้นตอนมุ่งใจให้นักเรียนคิดวิเคราะห์จากที่ได้อ่านโดยละเอียด นอกจากนี้การ

ถามคำถามและเสริมแรงของครูช่วยให้นักเรียนอยากรู้ อยากแสวงหาคำตอบที่หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้น KWL ทำให้ผู้เรียนอ่านอย่างพิจารณา อ่านอย่างละเอียด หรือทบทวนสิ่งที่รู้มาก่อน สิ่งที่ต้องการรู้และได้รู้อะไรจากที่อ่าน เป็นต้น การสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด (Mind Mapping หรือ Concept Mapping) ต่อท้าย KWL ช่วยในการจัดองค์ความรู้ใหม่จากเรื่องที่อ่าน แสดงสาระหลัก สาระรอง ความสัมพันธ์ระหว่างสาระต่าง ๆ เป็นการสร้างแผนผังคำสำคัญกับลายเส้น แสดงออกถึงความเข้าใจอย่างแท้จริง แล้วนำมาเขียนสรุปความ ใช้เทคนิค KWL Plus ภายใต้การแนะนำช่วยเหลือ และการถามคำถามให้คิดของครู นอกจากนั้นนักเรียนยังสามารถนำเทคนิคนี้ไปใช้ในการเรียนรู้สาระอื่น ๆ ต่อไป (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2552)

2.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนคิด โดยผ่านการอ่านได้ดียิ่งขึ้น และสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีนักวิชาการเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

คาร์ และโอเกิล (Carr and Ogle) ยังได้เสนอขั้นตอนการใช้เทคนิค KWL Plus ในการจัดการเรียนรู้การอ่าน ดังนี้

1. ขั้น K (What do I know) ขั้นนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูจะอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมอง (Brainstorms) และเขียนคำตอบของนักเรียนลงในแผนภูมิรูปภาพช่อง K-What we know หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทข้อมูลความรู้ที่คาดการณ์ไว้ที่อาจจะเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน

2. ขั้น W (What do I want to learn) ในขั้นนี้ครูค้นหาความจริงจากคำถามของนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนสนใจ อยากรู้ หรือถามที่ยังไม่มีคำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่องพร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนรายการคำถามลงในช่อง W-What we want to know หลังจากนั้นนักเรียนทุกคนอ่านเรื่อง และตอบคำถามที่ตั้งไว้ ระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตัวเองได้

3. ขั้น L1 (What I learned) ในขั้นนี้จะระบุความรู้ที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในช่อง L-What we have learned พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

4. ขั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่จัดประเภทไว้ในขั้น K เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขาพร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5. ขั้น L3 (Summarizing) สรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิรูปภาพความคิด ซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะมีประโยชน์ต่อครู และนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน วัชรรา เล่าเรียนดี (2552) กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

1. ขั้น k (Know) อะไรจากเรื่องที่ให้อ่าน หรือจากหัวเรื่องที่กำหนด ก่อนที่ครูจะให้ผู้เรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องที่กำหนดให้ ครูอาจเสนอชื่อเรื่อง คำสำคัญของเรื่องเพื่อถามคำถามว่ารู้อะไร จากคำหรือชื่อเรื่อง เพื่อจะให้ทราบว่านักเรียนมีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนระดมสมองหาคำตอบ หรือให้ระบุคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่อง/คำ

2. ขั้น W (What do we want to learn) เราอยากรู้อะไรจากคำต่าง ๆ ที่ระบุในขั้น k โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจ ใคร่รู้ของนักเรียนเอง โดยที่นักเรียนจะต้องตอบลงในตารางตรงช่อง W ต่อจากนั้นให้นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทอ่านที่กำหนดโดยละเอียด ตรวจสอบคำตอบ ข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่าน ระหว่างอ่านอาจมีคำถามเพิ่มและมีการตอบโดยกลุ่ม

3. ขั้น L1 (What did we learn) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางตรงช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ

4. ขั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) นักเรียนต้องกลับไปอ่านบททวนจากขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้โดยเขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิด และโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบายรายละเอียดของความคิดหลัก

5. ขั้น L3 ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอด แผนผังความคิด เพื่อเขียนสรุป การสรุปในขั้นนี้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2553) กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) ประกอบด้วย

1. ขั้น K (What you know) เป็นขั้นตอนการเตรียมความรู้พื้นฐานก่อนอ่าน ผู้สอนอาจทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการจะสอน แล้วให้ผู้เรียนช่วยกันระดมสมองมีการบันทึกความคิดเห็นที่เกิดจากการระดมสมอง ซึ่งอาจทำได้หลายวิธี เช่น แผนที่ความคิดหรือแผนผังโยงแมงมุมให้ชัดเจน ซึ่งประกอบด้วยความคิดหลัก ความคิดรองและความคิดย่อยตามลำดับ โดยผู้สอนช่วยจัดข้อความที่เป็นความคิดให้ถูกต้องก่อนที่จะให้ผู้เรียนคัดลอกแผนที่ความคิดหรือแผนผังนั้นลงในกระดาษ แต่ถ้าผู้เรียนคุ้นเคยกับการเขียนแผนผังความคิดแล้วผู้สอนอาจให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่ผู้สอนจะให้ผู้เรียนเรียนรู้เป็นแผนผังความคิดด้วยตนเอง

1.1 ครูกระตุ้นความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยให้นักเรียนระดมพลังสมอง อภิปรายในกลุ่มร่วมกับครูเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน ว่าในเรื่องนี้นักเรียนรู้อะไรบ้างหลังจากระดมพลังสมองและอภิปรายแล้ว ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อนั้น ลงในช่อง K (Know) บนกระดานดำ ขณะเดียวกันนักเรียนก็เขียนข้อความดังกล่าวลงในใบงานของตนในช่อง K

1.2 ครูจัดประเภทข้อมูลจากข้อความในช่อง K เป็นตัวอย่างให้นักเรียนดูโดยจัดเป็นประเภทเดียวกัน แล้วนักเรียนจัดประเภทของข้อมูลในช่อง K ของตนเองขึ้นกิจกรรมระหว่างการอ่าน (During Reading Activities) ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย คือ

2. ชั้น W (What you want to know)

2.1 นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นแล้วเขียนลงในช่อง W (Want to Know)

2.2 ครูเอาข้อความให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W ถ้าอ่านพบข้อมูลใหม่ ๆ นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในช่อง W ได้อีก

3. ชั้น L (What you have learned) หลังจากให้ผู้เรียนอ่านข้อความแล้วให้ผู้เรียนเขียนคำตอบที่ได้ลงในกระดาษเปล่า รวมทั้งข้อมูลอื่น ๆ ที่ศึกษาเพิ่มเติมได้ แต่ไม่ได้ตั้งคำถามไว้
ชั้นกิจกรรมหลังการอ่าน

2. ขั้นการสรุปและนำเสนอ กิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมเพิ่มเติมในขั้นตอนหลักKWL หลังจากผู้เรียนเรียนรู้และเขียนข้อมูลความรู้ที่ได้ในชั้น W และ L แล้วให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้มาปรับแผนผังความคิดเดิมที่ผู้เรียนเขียนไว้ในชั้น K ซึ่งอาจจะมีการตัดทอนเพิ่มเติมหรือจัดระบบข้อมูลใหม่เพื่อให้แผนผังความคิดมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นแล้วให้นักเรียนนำเสนอการสรุปความจากเรื่องที่อ่านโดยการพูดหรือเขียนจากแผนผังความคิดนั้น หรืออาจมีกิจกรรมอื่นที่ผู้สอนเห็นว่าเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้สังเคราะห์เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อใช้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความ ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

4.1 การเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐาน ได้แก่

4.1.1 จัดกลุ่มนักเรียนโดยคณะเพศชาย-หญิง และความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 4-5 คน

4.1.2 ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปความ

4.1.3 ชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้และการดำเนินการเกี่ยวกับใบงานอธิบายวิธีเขียนหรือการบันทึกข้อความลงในตาราง KWL Plus Chart

4.1.4 กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการทำงานกลุ่ม บทบาทของสมาชิก

4.1.5 ให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus
ทักษะการคิดวิเคราะห์ทักษะการเขียนสรุปความ และการใช้เพลงประกอบการสอน ได้แก่ เพลงอีแซว เพลงกล่อมเด็กและเพลงไทยลูกทุ่ง

1.2 การจัดกิจกรรมฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนสรุปความ ได้แก่ เพลงที่จะอ่าน เช่น โดยให้นักเรียนดูภาพ ร้องเพลง หรือใช้คำถามเพื่อเชื่อมโยงสู่เพลงที่จะอ่าน

1.3 การฝึกปฏิบัติโดยนักเรียนและครูร่วมกันฝึกตามขั้นตอน KWL Plus มี 5

ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมนักเรียนรู้อะไร K (What we know) ครูเสนอชื่อเพลงและคำสำคัญเกี่ยวกับเพลง แล้วกระตุ้นให้นักเรียนบอกถึงความรู้เกี่ยวกับชื่อเพลงและคำสำคัญดังกล่าวโดยนักเรียนเขียนบันทึกลงในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมนักเรียนต้องการรู้อะไร W (What we want to know) นักเรียนตั้งคำถามที่ต้องการรู้จากเพลงที่จะอ่าน โดยเขียนบันทึกลงในตารางช่อง W โดยครูเน้นให้นักเรียนตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์

ขั้นที่ 3 กิจกรรมนักเรียนได้เรียนรู้อะไร L (What we have learned) ให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงอย่างละเอียด แล้วเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านลงในตารางช่อง L ตรวจสอบสิ่งที่ได้จากการอ่านกับคำถามที่ได้บันทึกไว้ ว่ามีคำถามใดที่ยังไม่ได้คำตอบและหาคำตอบให้ครบโดยอาจตั้งคำถามเพิ่มเติมได้เท่าที่ต้องการ

ขั้นที่ 4 กิจกรรมสร้างเป็นแผนภูมิรูปภาพความคิด (Mind Mapping) นักเรียนนำหัวข้อความรู้ที่ได้จากขั้น 1-3 เขียนเป็นแผนภูมิรูปภาพความคิดให้สัมพันธ์กัน

ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่อง (Summarizing) นักเรียนเขียนสรุปความเป็นความเรียงตามประเด็นสำคัญจากแผนภูมิรูปภาพความคิด

4.4 ขั้นฝึกปฏิบัติกิจกรรมเป็นกลุ่มย่อยจากใบกิจกรรม โดยครูคอยแนะนำ

4.5 การวัดและประเมินผล โดยตรวจผลงาน และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนโดยครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผล

นอกจากนี้ สุภาณี โสโธ (2554) ได้เสนอขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนการอ่าน ครูกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับหัวเรื่องที่จะอ่านโดยการอภิปรายถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับหัวข้อและเขียนสรุปหัวข้อที่รู้ไว้ หลังจากนั้นคาดเดาว่าจะพบข้อมูลอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านแล้วตั้งคำถามในสิ่งที่ตนอยากรู้

2. ในระหว่างการอ่าน ในขณะที่อ่านนักเรียนหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อตอบคำถามที่ได้เขียนไว้ก่อนการอ่าน และอาจตั้งคำถามที่อยากรู้เพิ่มเติม นักเรียนเขียนบันทึกในสิ่งที่รู้จากบทอ่าน

3. หลังการอ่าน อภิปรายถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน พิจารณาถึงคำถามในสิ่งที่อยากรู้ว่าได้คำตอบตรงตามที่ต้องการหรือไม่ หลังจากนั้นสรุปนำข้อมูลที่เรียนรู้มาสรุปใจความสำคัญเป็นรูปของแผนภูมิรูปภาพความคิด

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การจกกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอนจะเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง และมีการเพิ่มบทบาทในการรับความผิดชอบในการเรียนของตนเองให้มากขึ้น โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง ซึ่งผู้เรียนจะรับผิดชอบด้วยตนเอง

และผู้เรียนสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจในการเรียนที่มีการจัดระบบข้อมูลต่างๆ มาประเมิน สรุปและตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้เรียนจะอ่านอย่างเข้าใจและสรุปความได้ จนสามารถนำกระบวนการ KWL Plus มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มาใช้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมนักเรียนรู้อะไร K (What do I know) ขั้นที่ 2 กิจกรรมนักเรียนต้องการอะไร W (What do I want to learn) ขั้นที่ 3 กิจกรรมนักเรียนต้องการอะไรบ้าง L1 (What I learned) ขั้นที่ 4 กิจกรรมสร้างเป็นแผนภาพความคิด L2 (Mapping) ขั้นที่ 5 กิจกรรมการสรุปเรื่อง (Summarizing)

ความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์จัดเป็นการอ่านในใจอย่างละเอียด ผู้อ่านจะต้องมีสมรรถภาพการอ่านหลายแบบมาแล้ว จึงจะสามารถอ่านวิเคราะห์ได้ แต่ถึงแม้การอ่านวิเคราะห์จะเป็นการอ่านในระดับสูง แต่เราก็สามารถฝึกฝนการอ่านได้ แล้วค่อยๆ สะสมประสบการณ์การอ่านให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้นจนสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ได้ ธิดา โมสิกรัตน์ 2546, หน้า , 566)

ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นการอ่านอย่างละเอียดที่ผู้อ่านสามารถตอบได้ว่าอ่านเพื่ออะไร และต้องการอะไรจากการอ่าน มีการแยกแยะความเหมาะสมขององค์ประกอบในด้านต่างๆ จากเรื่องที่อ่าน ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์เอาไว้ ดังต่อไปนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546, น. 36) ให้ความหมายว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การจำแนกเรื่องออกเป็นส่วนๆ ให้เห็นว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร พิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปถึงประกอบกันอย่างไร ประกอบด้วยอะไรบ้าง และวิเคราะห์ทรรศนะของผู้แต่งเพื่อทราบจุดมุ่งหมายที่อยู่เบื้องหลังผ่านภาษาและถ้อยคำที่ใช้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2547, น. 208) ให้ความหมายการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านหนังสือแต่ละเล่มอย่างละเอียดให้ได้ครบถ้วน แล้วจึงแยกแยะให้ได้ว่าส่วนต่าง ๆ นั้นมีความหมายและความสำคัญอย่างไรบ้าง แต่ละด้านสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ อย่างไร วิธีการวิเคราะห์หาใจความหรือองค์ประกอบของคำและวลี การใช้คำในประโยค วิเคราะห์สำนวนภาษา จุดประสงค์ของผู้แต่งไปจนถึงการวิเคราะห์นัยหรือเบื้องหลังการจัดทำหนังสือหรือเอกสารนั้น

เสาวลักษณ์ ตรองจิตร (2547, น. 41) ได้สรุปความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่าการอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การอ่านอย่างรอบคอบโดยใช้วิจารณญาณอย่างลึกซึ้งในการประเมินสิ่งที่อ่านวยเพื่อแยกแยะประเด็นต่าง ๆ ของสิ่งที่อ่านได้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

สุวิทย์ มูลคำ (2547, น. 9) การวิเคราะห์ หมายถึง การจำแนก แยกแยะ

องค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกเป็นส่วน ๆ เพื่อค้นว่าองค์ประกอบย่อย ๆ อะไรบ้าง ทำมาจากอะไร ประกอบขึ้นมาได้อย่างไรและมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างไร

ฉนวน เกณฑ์สาธุ (2548, น. 17) ได้สรุปความหมายการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็นและประเมินผลจากสิ่งที่ได้อ่านโดยใช้ความคิดพิจารณาอย่างรอบคอบและมีวิจารณญาณต่อเรื่องราวที่อ่าน

จิราภรณ์ หอมกลิ่น (2548, น. 20) ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านข้อความ เรื่องราวต่าง ๆ แล้วสามารถวิเคราะห์ ไตร่ตรองไว้ว่าข้อความนั้นน่าเชื่อถือเพียงใดและสามารถแสดงความคิดเห็นสนับสนุน คัดค้าน ข้อความหรือเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล

จากการศึกษาค้นคว้าความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์สรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นการอ่านอย่างละเอียดให้ครบถ้วน เพื่อที่จะสามารถแยกแยะประเด็นที่สำคัญออกมาได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้อย่างแท้จริง

ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์

การอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นการอ่านที่ต้องใช้วิจารณญาณในการอ่าน สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์สิ่งที่อ่านจนทราบ "สาร" ที่ผู้เขียนต้องการสื่อแก่ผู้อ่าน ไม่ว่าผู้เขียนสื่ออย่างตรงไปตรงมา หรือแฝงไว้ด้วยกลวิธีการแต่งก็ตาม ก็อ่านเชิงวิเคราะห์จึงนับว่ามีประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้ได้รับสารที่แท้จริง และทำให้ผู้อ่านได้รับความบันเทิงหรือปัญญาตรงตามที่ต้องการ และยังทำให้ไม่หลงเชื่อตามเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย โดยขาดความยั้งคิดพิจารณาสารอย่างถี่ถ้วน โดยเฉพาะยุคนี้เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร ที่ข้อมูลข่าวสารจะแพร่กระจายได้อย่างรวดเร็วและมีที่มาจากหลายแหล่งข่าว มีทั้งเชื่อถือได้มีคุณค่า มีทั้งเสนอความคิดของตนเองเพียงด้านเดียว บิดเบือนความจริงด้วยอคติและลำเอียง ผู้อ่านจึงต้องใช้วิจารณญาณในการอ่านและตัดสินใจ เรื่องที่อ่านมีความน่าเชื่อถือได้เพียงใด ดังนั้นจึงควรฝึกทักษะการอ่าน เพราะผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากการอ่านเชิงวิเคราะห์หลายประการ ดังที่ วรณา บัวเกิด (2537, หน้า 158) ได้อธิบายประโยชน์ไว้ดังนี้

1. เพื่อความรู้ การอ่านมาก เป็นการเพิ่มพูนความรู้แก่ผู้อ่านก็ต้องอ่านอย่างถี่ถ้วนไตร่ตรอง และพิจารณาเนื้อหาเพื่อเลือกความรู้ที่เหมาะสม นำไปใช้ในโอกาสที่ถูกต้อง
2. เพื่อแก้ปัญหา การอ่านเป็นการสร้างสรรค์สติปัญญาและความคิด โดยเฉพาะกระบวนการวิเคราะห์วิจารณ์ เป็นการฝึกการใช้วิจารณญาณเพื่อสามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล สุขุม รอบคอบ
3. เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ การอ่านสามารถปรับปรุงความคิด เห็นของผู้อ่าน เพราะสิ่งที่ได้จากการเขียนมิใช่เพียงเนื้อหาสาระ แต่ผู้อ่านต้องสามารถวิเคราะห์ว่าผู้เขียนส่งสารอะไร คือตีความ คิดเห็นและความรู้สึก ความคิดที่พัฒนาจะส่งผลมาถึงบุคลิกภาพที่ดี

4. เพื่อความสนุกสนาน การานสารคดี บันเทิงคดี สื่อบันเทิงอิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์อื่นๆ ผู้อื่นย่อมได้รับความสนุกสนานเมื่อแยกแยะและพิจารณาทั้งเนื้อหาและรสของงานเขียนนั้นๆ

5. เพื่อการเป็นนักวิจารณ์ การมีคุณสมบัติของนักวิจารณ์ได้นั้น ต้องสามารถตีความเนื้อหาสาระ วิเคราะห์สิ่งที่อ่าน แสดงความเห็น ตลอดจนประเมินค่างานเขียนได้นอกจากนี้ วัชร บวรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2547, หน้า 46-47) ได้บอกประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ดังนี้

1. ได้ทราบว่าเรื่องที่อ่านหรือข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในข้อความที่อ่านนั้น ส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น
2. ทำให้ผู้อ่านเป็นคนใฝ่รู้ สนใจใคร่ติดตามข่าวสารอยู่เสมอ
3. ช่วยให้อ่านเกิดความคิดและวิสัยทัศน์ที่กว้างขวางขึ้น
4. ทำให้ไม่ยึดติดกับตำราหรือข้อมูลข่าวสารที่ได้เพียงแหล่งเดียวอีกต่อไป
5. รู้จักคิดวิเคราะห์ ทำให้ไม่ตกเป็นเหยื่อของคำโฆษณาชวนเชื่อ
6. รู้จักประเมินสิ่งที่อ่าน สิ่งที่ได้รับฟัง ทำให้เกิดคามคิดรอบคอบ คิดอย่างมีเหตุผลสามารถนำไปใช้ในการศึกษาในการประกอบอาชีพการงาน และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดีวิเคราะห์ได้มาก

สรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์มีความจำเป็นอย่างมากต่อมนุษย์ทุกคน เพราะสิ่งแรกที่มนุษย์ต้องเรียนรู้คือการอ่านและตามมาด้วยวิเคราะห์สิ่งที่ตนเองได้เห็น ได้ยิน เพราะต้องจำแนกแยกแยะ ไตร่ตรองข้อมูลออกมาอย่างรอบคอบ เพื่อที่จะได้เท่าทันเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

หลักการในการอ่านเชิงวิเคราะห์

วรรณ บัวเกิด (2534 , หน้า 162) ได้ให้หลักในการวิเคราะห์ไว้ดังนี้

3.3.1 พิจารณาความหมายที่ถูกต้องของคำศัพท์ โดยพิจารณาว่าคำทุกคำมีความหมายที่ชัดเจนหรือไม่ ความหมายที่ใช้เป็นความหมายโดยตรงหรือโดยนัย ผู้อ่านต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ประเภทต่างๆ ทั้งคำคณนง ศัพท์เฉพาะอาชีพหรือวงวิชาการ รวมทั้งสำนวน โวหาร คำย่อและอักษรย่อ

3.3.2 พิจารณาใจความสำคัญของแต่ละประโยค แล้วพิจารณาว่าสาระสำคัญนั้น อ้างอิงหรือประยูกต์มาจากหลักการใด เป็นความจริงหรือไม่ มีอคติหรือไม่ มีอคติหรือไม่ มีการพิสูจน์มาแล้วหรือยัง มีการนำเหตุผลมาประกอบหรือไม่ เหตุผลน่าเชื่อถือเพียงใด

แนวทางในการอ่านเชิงวิเคราะห์

กาญจนา วิชญาปกรณ์ (2534, หน้า 144-152) อธิบายว่าหลักในการอ่านเชิงวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. วิเคราะห์รูปแบบของงานเขียน โดยวิเคราะห์ว่างานเขียนเรื่องนั้นใช้รูปแบบใดเช่น

เป็นนิทาน นิยาย บทละคร เรื่องสั้น นวนิยาย หรือเป็นลิลิต บทละครว่า ฯลฯ การวิเคราะห์ในขั้นนี้ จะนำไปสู่การพิจารณาว่า การใช้รูปแบบต่างๆ เพื่อจุดมุ่งหมายใดและสอดคล้องกับองค์ประกอบอื่นๆ ของงานหรือไม่ ตัวอย่างเช่น งานเขียนประเภทสารคดีที่เป็นบทความ ผู้อ่านก็ต้องใช้หลักของรูปแบบ บทความแต่ละประเภทมาตัดสิน บทความประเภทนั้นๆ ว่าเหมาะสมสอดคล้องหรือไม่เพียงใดกับ จุดมุ่งหมายของงานเขียน เช่นบทความที่เป็นข่าว รูปแบบของบทความควรออกมาในเชิงวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ได้อย่างมีเหตุผลและมีหลักเกณฑ์ หรือรูปแบบของงานร้อยกรอง ต้องวิเคราะห์ว่าใช้รูปแบบได้ถูกต้องตรงตามฉันทลักษณ์หรือไม่ ฯลฯ

2. วิเคราะห์ภาษาที่ปรากฏในงานเขียนการวิเคราะห์ในด้านนี้ จะวิเคราะห์ในด้านคำ ประโยค อนุประโยค โดยสามารถแยกแยะได้ว่า ใช้คำได้ถูกต้อง เหมาะสมชัดเจนหรือไม่ ประโยคถูกต้อง สมบูรณ์เพียงใด ส่วนการวิเคราะห์ในงานเขียนร้อยกรอง มุ่งวิเคราะห์ความหมายของคำความหมาย ของข้อความและเนื้อความเพื่อดูทั้งความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยวิเคราะห์ท่าทีหรือน้ำเสียงที่ปรากฏในงานโวหาร และการใช้ภาพพจน์

3. วิเคราะห์เนื้อหาของงานเขียน โดยการพิจารณาแยกแยะว่าเรื่องหรืองานเขียนชิ้น นั้นเกี่ยวกับใคร อะไร อย่างไร ที่ไหน และเมื่อไหร่ ถ้าหากพิจารณาเนื้อหาของงานที่เป็นบันเทิงคดีก็ พิจารณาดูเนื้อความ ตัวละคร ฉาก และทัศนียภาพที่ปรากฏในงานเขียน ส่วนสารคดีต้องวิจารณ์แยกแยะ ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นทัศนะของผู้เขียน พิจารณาเนื้อเรื่องและจุดมุ่งหมายของงาน

4. วิเคราะห์กลวิธีที่ใช้เสนอผลงาน เป็นการวิเคราะห์ถึงคุณค่าและความแจ่มชัดและ กระตุ้นอารมณ์ของผู้อ่าน โดยงานเขียนประเภทบันเทิงคดี ควรพิจารณาแยกแยะเกี่ยวกับกลวิธีในการ สร้างโครงเรื่อง ได้แก่ การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง ความขัดแย้ง และการปิดเรื่องโดยดูว่ามีความสัมพันธ์สอดคล้องกันหรือไม่ กลวิธีการสร้างตัวละครโดยแยกแยะได้ว่านิสัยของตัวละครมีความ สมจริงหรือไม่ กลวิธีการสร้างฉาก โดยพิจารณาความสมจริงของบรรยากาศ ฉาก กลวิธีในการกำหนด แนวคิด กลวิธีในการเล่าเรื่อง โดยแยกเป็นการเล่าเรื่องตามทัศนะของตัวละครที่เผชิญเหตุการณ์นั้น โดยตรง หรือพบเหตุการณ์โดยอ้อม ส่วนกลวิธีเสนอผลงานประเภทสารคดีพิจารณาถึงกลวิธีใน การวางเค้าโครงเรื่องวิเคราะห์ที่ปรากฏในงานเขียน คือ วิเคราะห์อารมณ์ความรู้สึกที่ปรากฏในงาน เขียนนอกจากนี้ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, หน้า 430) ได้อธิบายหลักในการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ว่า ประกอบด้วย กระบวนการพิจารณาที่ละส่วนดังต่อไปนี้คือ

1. รูปแบบ หมายถึง การพิจารณารูปที่เป็นแบบอันประกอบขึ้นด้วยส่วนต่างๆ ตามประเพณีที่ ยึดถือกันมาเนื้อเรื่อง หมายถึง การพิจารณาเรื่องราวที่แต่งขึ้น โดยเนื้อเรื่องของบันเทิงคดีได้แก่
2. แนวคิดสำคัญในการผูกเรื่อง โครงเรื่องหรือเค้าเรื่องที่มีความขัดแย้งและปมของเรื่อง

พฤติกรรมของตัวละครจากความขัดแย้งนั้น ส่วนเนื้อเรื่องของวรรณคดีแยกพิจารณาได้เป็นแนวคิดสำคัญเกี่ยวกับความจริง ความรู้และความคิดเห็นของผู้ประพันธ์ โครงเรื่องที่สร้างจากแนวคิดนั้นๆ และเนื้อความอันเป็นข้อมูล เหตุผล และรายละเอียดที่สัมพันธ์กัน

3. กลวิธี หมายถึง วิธีการที่ผู้ประพันธ์ใช้ในการดำเนินเรื่องให้เป็นไปตามโครงเรื่องที่วางไว้ เช่น การหยิบยกเอาเหตุการณ์ที่น่าสนใจก่อให้เกิดความสะเทือนอารมณ์ แล้วค่อยๆ ปลอ่ยตัวละครให้ผู้อ่านรู้จักตามเวลา บางคนใช้วิธีการกล่าวถึงเหตุการณ์ปัจจุบันก่อน แล้วย้อนกลับไปกล่าวถึงอดีตสลับกันไปเป็นระยะ บางคนอาจใช้ตัวละครสำคัญเป็นผู้เล่าเรื่อง

4. การใช้ภาษา หมายถึง ศิลปะในการใช้ภาษาโดยพิจารณาความเหมาะสมกับกาลเทศะบุคคล ความสมจริง สื่อความหมายชัดเจนคมคาย เป็นที่ประทับใจแก่ผู้อ่าน

ปิยะนิตย์ เปี่ยมงาม (2554 , หน้า 150-152) อธิบายแนวทางการอ่านสารคดีไว้ดังนี้

1. อ่านให้ตลอดเรื่องเพื่อจับใจความสำคัญให้ครบถ้วนวิเคราะห์ส่วนประกอบของงานเขียนส่วนนำเรื่อง ส่วนเนื้อหาและส่วนสรุป ทั้ง 3 ส่วนนี้ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ให้ได้ว่าแต่ละส่วนกล่าวถึงเรื่องใดบ้างมีส่วนพอเหมาะหรือไม่เพียงใด

2. พิจารณาเนื้อหาว่ามีความน่าสนใจมีสาระความรู้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่รวมทั้งมีการแสดงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาที่นำมาเสนอแนะชัดเจน

3. พิจารณาว่าความคิดเห็นที่ผู้เขียนนำเสนอมีความแปลกใหม่เที่ยงธรรมและสร้างสรรค์หรือไม่เพียงใด

4. ข้อความหมายของถ้อยคำและประโยคเพื่อให้เข้าใจความคิดเห็นของผู้เขียนว่าต้องการจะบอกอะไรแก่ผู้อ่าน

5. พิจารณาวิธีการเขียน ซึ่งควรจะเป็นถ้อยคำสำนวนแจ่มแจ้งชัดเจน เข้าใจง่ายไม่วกวนลำดับเรื่องก่อนหลังตามที่ควรจะเป็น

6. พิจารณาว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไรแก่ผู้อ่าน

วัชร บวรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ (2547, หน้า 75-76) ได้อธิบายแนวทางหรือกระบวนการในการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ดังนี้

1. แยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็น และข้อสรุปของผู้เขียน

2. พิจารณาว่าผู้เขียนเสนอข้อเท็จจริงและความคิดเห็นต่างๆ อย่างไร พิจารณาการใช้คำชนิดของประเพณีหรือข้อเสนอ ประเพณีของพยานหลักฐานที่อ้างอิงตลอดจนพิจารณาว่า ผู้เขียนใช้วิธีการจูงใจให้ผู้อ่านเห็นด้วยกับข้อคิดเห็นและข้อสรุปของผู้เขียนอย่างไร

3. ประเมินเนื้อเรื่องเพื่อค้นหาคำว่า ข้อสรุปโดยทั่วไปเชื่อถือได้หรือไม่ ตามหลักฐานที่ผู้เขียนเสนอในการประเมินความถูกต้องและความสอดคล้องของข้อเสนอ

จากการศึกษาแนวทางในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่นักวิชาการได้กำหนดไว้ ร่วมกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยจึงกำหนดแนวทางในการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ 5 องค์ประกอบคือ การพิจารณารูป แบบของงานเขียน, การพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทอ่าน, การสรุปใจความสำคัญที่ปรากฏจากบทอ่าน, การพิจารณาภาษาที่แสดงความโน้ม น้าวใจ และการพิจารณาคุณค่าที่ได้จากการอ่าน

แนวทางการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลการอ่านเชิงวิเคราะห์

จุดมุ่งหมายสำคัญของการจัดการเรียนการสอนอ่าน คือมุ่งให้นักเรียนเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการอ่าน ไปในทางที่ต้องการ ความต้องการที่จะให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมจึงถูกนำมา กำหนดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อจะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ การประเมินการอ่านก็เป็นส่วน หนึ่งของกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนซึ่งนำมาใช้ในการตัดสินว่านักเรียนได้บรรลุ วัตถุประสงค์การอ่านหรือไม่ ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนอ่านจึงประกอบด้วย

แนวทางการจัดการเรียนการสอน

จุดมุ่งหมายสำคัญของการจัดการเรียนการสอนอ่าน คือมุ่งให้นักเรียนเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการอ่านไปในทางที่ต้องการ ความต้องการที่จะให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมจึงถูกนำมา กำหนดเป็น กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อจะนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ การประเมินการอ่านก็เป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนซึ่งนำมาใช้ในการตัดสินว่านักเรียนได้บรรลุ วัตถุประสงค์การอ่านหรือไม่ (สุนันทา มั่นเศกวิทย์, 2545, หน้า 445-446) ดังนั้นกระบวนการจัดการ เรียนการสอนอ่านจึงประกอบด้วย

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการอ่านเพื่อให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้แก่ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และประเมินค่า วัตถุประสงค์ของการสอนแต่ ละครั้งย่อมแตกต่างกันไป บางครั้งครูต้องการ ฝึกเฉพาะในด้านความรู้และความเข้าใจ มิได้คำนึงถึง พฤติกรรมอื่นๆ ดังนั้นวัตถุประสงค์ในการสอนจึงต้องชัดเจน และแน่นอนว่าต้องการให้นักเรียน เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางใด

2. การกำหนดเนื้อหาหรือหนังสือที่จะสอนอ่านให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สนองความสนใจ และความต้องการของนักเรียน อีกทั้งให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วย

4. การกำหนดสื่อการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนได้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์

5. การประเมินการอ่านการอ่านโดยกำหนดวิธีวัดผลและเครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมการอ่าน ของนักเรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

แนวทางการเรียนการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการเมตาคอกนิชันผ่านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็น กระบวนการที่บุคคลใช้ควบคุมกิจกรรมทางปัญญาและทำให้มั่นใจว่าจะบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

สมิทและโบแมน (Schmitt and Bauman 1986, หน้า 28-31 อ้างอิงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ 2553, หน้า 378-379) เสนอแนวทางการพัฒนาเมตาคอนิชันในการอ่านดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนอ่าน สามารถสอนโดยใช้กลวิธีในการอ่านดังนี้

1.1 การกระตุ้นความรู้เดิม โดยแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่า ถ้านักเรียนใช้ความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านจะช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น โดยให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายถึงสิ่งที่รู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

1.2 การให้ผู้เรียนคาดคะเนหรือทำนายสิ่งที่จะปรากฏในบทอ่าน และบอกเหตุผลของการทำนายที่สมเหตุสมผล โดยอาศัยความรู้เดิม

1.3 การตั้งเป้าหมายในการอ่าน โดยผู้สอนควรชี้แจงให้ผู้เรียนทราบว่าควรอ่านอย่างมีจุดหมายในใจ

1.4 การตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า โดยอธิบายถึงผลดีของการตั้งคำถามก่อนอ่านให้ผู้เรียนทราบโดยการตั้งคำถามของผู้ของผู้เรียนอาจพิจารณาจากชื่อเรื่องของบทอ่าน

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างอ่าน ผู้สอนสามารถสอนโดยใช้กลวิธีในการอ่าน ต่อไปนี้

2.1 การหยุดเป็นช่วงๆ เพื่อย่อและทบทวนใจความสำคัญ

2.2 การหาคำตอบให้กับการคาดคะเนหรือการทำนายที่ทำไว้ในตอนแรก และเมื่อข้อเท็จจริงใหม่ ผู้เรียนจะต้องปรับการคาดคะเนหรือการทำนายใหม่

การเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนกระทำสิ่งนี้ตลอดเวลาเมื่อพบแนวคิดใหม่หรือคำถามใหม่การตั้งคำถาม โดยฝึกให้ผู้เรียนถามตนเองในขณะที่อ่านอย่างสม่ำเสมอ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน ผู้สอนสามารถสอนโดยใช้กลวิธีในการอ่านต่อไปนี้

3.1 การย่อบทอ่านทั้งหมด โดยย่อเฉพาะใจความสำคัญเท่านั้น

3.2 การประเมินผลการคาดคะเนหรือการทำนาย โดยให้ผู้เรียนอภิปรายว่าได้คะแนนไว้ถูกต้องหรือไม่ และอย่างไร ข้อมูลใดที่จะทำให้เปลี่ยนการคาดคะเนหรือการทำนาย

3.3 การตรวจสอบเป้าหมายที่ตั้งไว้ก่อนอ่าน โดยให้ผู้เรียนกลับไปตรวจสอบว่าการอ่านได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

จากแนวทางการจัดการเรียนการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ สามารถสรุปได้ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนจะประกอบไปด้วยการบอกรูปแบบของงานเขียน ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่ามีส่วนประกอบด้วย ความสามารถในการสรุปความ ความสามารถในการระบุภาษาที่แสดงความโน้มน้าวใจ และความสามารถในการบอกคุณค่าที่ได้รับจากการอ่าน จากนั้นจึงกำหนดเนื้อหาสาระที่จะนำมาสร้างเป็นบทอ่านโดยมีการพิจารณาจากสาระการเรียนรู้แกนกลาง และจึงดำเนินการเลือก

กิจกรรมที่จะส่งเสริมความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ให้กับนักเรียนคือกิจกรรมการพัฒนาการอ่านในวิธีแบบ KWL PIUS ที่จะสามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น

การวัดผลประเมินการอ่าน

ในการประเมินการอ่านแต่ละครั้ง จำเป็นต้องมีการวางแผนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นก่อนที่จะประเมินการอ่าน ครูหรือนักวัดผลควรศึกษาเรื่องต่อไปนี้ (สุนันทา มั่นเศกวิทย์, 2545 หน้า 446)

1. วัตถุประสงค์ในการประเมินการอ่าน การประเมินการอ่านแต่ละครั้ง ย่อมต้องมีวัตถุประสงค์ว่าจะประเมินในแง่มุมใด ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการอ่าน ควรกำหนดให้แน่ชัดว่าต้องการวัดพฤติกรรมการอ่านในลักษณะใด เป็นต้นว่ามีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการอ่าน อันแสดงว่า ผู้วัดต้องกานำผลไปปรับปรุงการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล ครูหรือนักวัดผลจำเป็นต้องเลือกใช้เครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เช่น ถ้าครูต้องการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการอ่าน ก็จำเป็นต้องใช้แบบทดสอบวิเคราะห์เฉพาะเรื่อง ถ้าเป็นการวัดสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน ก็จำเป็นต้องใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านหลายๆ ด้านตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ที่แสดงให้เห็น ถึงผลสัมฤทธิ์ในการอ่านฉะนั้นครูจึงจำเป็นต้องรู้จักเลือกเครื่องมือให้สอดคล้องกับการนำไปใช้

3. วิธีการวัดผลการอ่าน วิธีการวัดผลการอ่านมีหลายวิธี เช่น การสังเกตการอ่านออกเสียงตัวควบกล้ำ การสัมภาษณ์เพื่อศึกษาเจตคติของผู้อ่าน การใช้แบบทดสอบเพื่อทดสอบก่อนและหลังเรียน และวิธีการอื่นๆ ครูต้องวิธีใช้และขั้นตอนในการใช้เครื่องมือ และวิธีการใช้ด้วยตนเองทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบข้อบกพร่อง และปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างดำเนินการวัดผลการอ่าน

4. การแปลความหมายของผลที่ได้จากการวัดผลการอ่าน ถ้าเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบผลที่ได้จะเป็นคะแนนหรือเป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากการสังเกตและการสัมภาษณ์ซึ่งครูจำเป็นต้องแปลความของข้อมูลเหล่านี้อีกครั้งหนึ่งว่าผลที่ได้มีความหมายอย่างไร เพื่อจะได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

วิธีประเมินการอ่านโดยใช้การวัดผลการอ่านอย่างเป็นทางการ เป็นวิธีที่ครูต้องกระทำอย่างมีระเบียบแบบแผน เพื่อให้ผลที่ได้มีความเที่ยงตรงที่จะนำไปเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มการวัดผลการอ่านอย่างเป็นทางการเป็นการวัดผล โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. วัดพื้นฐานการอ่านของนักเรียนว่ามีความสามารถในการอ่านอยู่ระดับขั้นใด เช่น การทดสอบก่อนเรียนอ่าน หรือการทดสอบความพร้อมในการอ่านของนักเรียน

2. วัดความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียน เพื่อดูพัฒนาการในการอ่าน เป็นการทดสอบหลังเรียน ส่วนมากจะเป็นข้อสอบชุดเดียวกับที่ครูเคยใช้ทดสอบก่อนเรียน

3. วัดข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียน เพื่อประโยชน์ในการสอนซ่อมเสริม ข้อทดสอบที่จะใช้เป็นแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ ในการวัดผลการอ่าน แต่ละครั้งจะมีวัตถุประสงค์เฉพาะแยกย่อยตามความต้องการของผู้วัดผล

4. วัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนเมื่อสิ้นสุดการเรียนในแต่ละภาคเรียน หรือสิ้นสุดปีการศึกษา ทั้งนี้เพื่อดูว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ในการอ่านตรงตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตร

ลักษณะการวัดผลการอ่านอย่างเป็นทางการ

การวัดผลการอ่านอย่างเป็นทางการเป็นการวัดผลอย่างมีระเบียบ แบบแผนที่ครู หรือผู้วัดจำเป็นต้องทำความเข้าใจ เพื่อมิให้เกิดความสับสนกับการวัดผลการอ่านอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่ง ลักษณะของการอ่านวัดผลการอ่านอย่างเป็นทางการ มีดังนี้

1. แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดเป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นหรือมีความเที่ยง (reliability) และมีความตรง (validity) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะวัดครูหรือผู้วัดผลจึงต้องเลือกชนิดของแบบทดสอบให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะใช้

2. แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดผลการอ่านจะมีกำหนดเวลาในการทำ โดยอาศัยเกณฑ์เฉลี่ย เวลาที่นักเรียนควรจะทำเสร็จ เช่น แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน กำหนดเวลาให้นักเรียนทำประมาณ 2 ข้อต่อ 1 นาที ทั้งนี้เพื่อวัดความเร็วและความถูกต้องในการอ่านสำหรับแบบทดสอบวัดผลการอ่านที่เกี่ยวกับเรื่องอื่นก็มีกำหนดเวลาที่แตกต่างกันออกไป

3. การวัดผลการอ่านอย่างเป็นทางการ เป็นการวัดผลที่ทำพร้อมกันทั้งกลุ่มหรือทั้งชั้นโดยนักเรียนต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือข้อตกลงร่วมกัน

4. คะแนนที่ได้จากการวัดผลการอ่านจะนำมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่แบบทดสอบชุดนั้นมีอยู่

5. แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดเป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นหรือมีความเที่ยง (reliability) และมีความตรง (validity) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะวัดครูหรือผู้วัดผลจึงต้องเลือกชนิดของแบบทดสอบให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะใช้แบบทดสอบที่ใช้ในการวัดผลการอ่านจะมีกำหนดเวลาในการทำ โดยอาศัยเกณฑ์เฉลี่ยเวลาที่นักเรียนควรจะทำเสร็จ เช่น แบบทดสอบวัดความพร้อมในการอ่าน กำหนดเวลาให้นักเรียนทำประมาณ 2 ข้อต่อ 1 นาที ทั้งนี้เพื่อวัดความเร็วและความถูกต้องในการอ่านสำหรับแบบทดสอบวัดผลการอ่านที่เกี่ยวประมาณ 2 ข้อต่อ 1 นาที ทั้งนี้เพื่อวัดความเร็วและความถูกต้องในการอ่านสำหรับแบบทดสอบวัดผลการอ่านที่เกี่ยวกับเรื่องอื่นก็มีกำหนดเวลาที่แตกต่างกันออกไป

6. การวัดผลการอ่านอย่างเป็นทางการ เป็นการวัดผลที่ทำพร้อมกันทั้งกลุ่มหรือทั้งชั้นโดยนักเรียนต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือข้อตกลงร่วมกัน

7. คะแนนที่ได้จากการวัดผลการอ่านจะนำมาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่

แบบทดสอบชุดนั้นมียู่

8. การวัดผลในลักษณะนี้ครูหรือผู้วัดผลต้องทำความเข้าใจและรู้ลักษณะของแบบทดสอบแต่ชนิดที่จะนำมาใช้ เช่น แบบทดสอบการอ่านออกเสียง แบบทดสอบชนิดนี้ต้องการให้นักเรียนอ่านให้ครูฟัง เพราะมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดความถูกต้องในการอ่านออกเสียงของนักเรียนแต่ถ้าเป็นแบบทดสอบความพร้อมในการอ่าน ครูจำเป็นต้องอ่านออกเสียง และเว้นวรรคตอนให้ถูกต้องเพื่อเป็นแบบให้นักเรียน นอกจากนี้ยังมีแบบทดสอบวัดอัตราความเร็วในการอ่านที่ครูหรือผู้วัดผลต้องจับเวลาเมื่อนักเรียนลงมือจัดทำอีกด้วย ดังนั้นผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการวัดผลในการอ่านอย่างเป็นทางการจึงควรศึกษาลักษณะเฉพาะและวิธีการใช้แบบทดสอบเพื่อจะนำไปใช้ได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์

จากแนวทางการวัดผลและประเมินผลข้างต้น สามารถสรุปแนวทางทางการวัดผลการอ่านได้ดังนี้ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ จากนั้นจึงเลือกเครื่องมือเป็นแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก เพื่อวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังจากเรียนด้วยกิจกรรมการสอนอ่านด้วยวิธีสอนอ่านแบบ KWL Plus

การหาประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย มีนักวิชาการได้กล่าวถึงวิธีการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 494) ได้กล่าวถึง

1. ความจำเป็นของการทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ดังต่อไปนี้
 - 1.1 สำหรับหน่วยงานผลิตชุดกิจกรรม เป็นการประกันคุณภาพของชุดกิจกรรมว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หากไม่ทดสอบประสิทธิภาพและ ผลิตออกมาใช้ประโยชน์ได้ไม่ดีก็ต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลา แรงงานและเงินทอง
 - 1.2 สำหรับผู้ใช้ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหวังตั้งน้นก่อนการนำชุดกิจกรรมไปใช้ ครูเชื่อมั่นว่าชุดกิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ได้ชุดกิจกรรมที่มีคุณค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด
 - 1.3 สำหรับผู้ผลิตชุดกิจกรรม การทดสอบหาประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาที่บรรจุในชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมและง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงงาน เวลา และเงินทองในการเตรียมต้นแบบ
2. การกำหนดเกณฑ์หาประสิทธิภาพ หมายถึง การกำหนดระดับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การกำหนดเกณฑ์จะประเมินจากพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ

2.1 ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง เป็นการประเมินจากพฤติกรรมย่อย ๆ

หลายพฤติกรรมเรียกว่า "กระบวนการ" (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมรายบุคคล และกิจกรรมอื่นๆ ตามที่ผู้สอนกำหนด

2.2. พฤติกรรมขั้นสุดท้าย เป็นการประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 495) กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ควรพิจารณาตามความเหมาะสม โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80 , 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น เมื่อกำหนดเกณฑ์แล้วนำไปทดลองจริง อาจได้ผลไม่ตรงตามเกณฑ์แต่ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้เกินร้อยละ 5 เช่น ถ้ากำหนดไว้ 90/90 ก็ควรได้ไม่ต่ำกว่า 85.5/85.5

3. การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545 , หน้า 496-497) ได้เสนอขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนได้ดังนี้

1. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:1 (แบบเดี่ยว) เป็นการทดลองกับผู้เรียนครั้งละ 1 คน โดยทดลอง 3 ครั้งกับเด็กอ่อน ปานกลางและเด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้นี้จะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาก
2. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1:10 (แบบกลุ่ม) เป็นการทดลองกับผู้เรียน 6 - 10 คน (ละผู้เรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้น
3. ขั้นหาประสิทธิภาพ 1: 100 (ภาคสนาม) เป็นการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น 30 - 40 คน คำนวณหาค่าประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้หลังการทดลองคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงแก้ไข ผลลัพธ์ที่ได้ควรจะใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ต่ำกว่าเกณฑ์ได้ไม่เกิน 2.5 %

บุญชม ศรีสะอาด (2537, หน้า 25-29) จำแนกวิธีการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเป็น 3 วิธีคือ

1. การหาประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ หรือครู โดยจะใช้แบบประเมินผลให้ผู้เชี่ยวชาญหรือครูพิจารณาทั้งด้านคุณภาพ เนื้อหาสาระ และเทคนิคการจัดทำสื่ออื่นๆ แบบประเมินอาจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) หรือเป็นแบบเห็นด้วยไม่เห็นด้วย สรุปผลเป็นความถี่แล้วอาจทดสอบความแตกต่างระหว่างความถี่ด้วยค่าไค-สแควร์

2. การหาประสิทธิภาพโดยผู้เรียน มีลักษณะเช่นเดียวกันกับการหาประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญหรือครู แต่เน้นการรับรู้คุณค่าที่ได้จากการเรียนเป็นสำคัญ ประสิทธิภาพของสื่อการสอนที่

มีความเที่ยงตรงที่จะพิสูจน์คุณภาพ และคุณค่าของสื่อการสอน นั้น ๆ โดยจะวัดว่าผู้เรียนที่เกิดการเรียนรู้อะไรขึ้นบ้าง เป็นการวัดเฉพาะผลที่เป็นจุดประสงค์ของการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมนั้นอาจจำแนกได้เป็น 2 วิธี คือ

2.1 กำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำไว้ เช่น เกณฑ์ 80/80 หรือ 90/90

2.2 ไม่ได้กำหนดเกณฑ์ไว้ล่วงหน้า แต่จะพิจารณาการเปรียบเทียบผลการสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ หรือเปรียบเทียบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมนั้นสูงกว่า หรือเท่ากับสื่อ หรือเทคนิคการสอนอย่างอื่นหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t - test)

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2546, หน้า 42-45) เสนอเกณฑ์ประกันประสิทธิภาพ หมายถึงระดับประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตพอใจว่าถ้าหากนวัตกรรมมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดแล้ว ก็มีคุณค่านำไปใช้ได้ และมีคุณค่าแก่การลงทุนผลิตออกมากำหนดเกณฑ์ ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง(กระบวนการ) และพฤติกรรม (ผลลัพธ์)

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (transitional behavior หรือ E_1) คือ ประเมินผลต่อเนื่องประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยๆ พฤติกรรมนี้เรียกว่า " กระบวนการ " (process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม และรายบุคคล ซึ่งได้แก่ งานที่ได้รับมอบหมายและกิจกรรมอื่นที่ผู้อื่นได้กำหนดไว้

2. การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (terminal behavior หรือ E_1/E_2) คือ ประเมินผลลัพธ์ของผู้เรียน (products) โดยพิจารณาจากการทดสอบหลังเรียนการกำหนดค่าการหาประสิทธิภาพเป็น E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการและ E_1 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งการที่กำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 มีค่าเท่าใดนั้น ผู้ที่สอนเป็นผู้พิจารณาโดยเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งค่าไว้เป็น 80/80 , 85/85 และ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น ซึ่งเมื่อผลิตนวัตกรรมเสร็จแล้วจะต้องนำนวัตกรรมไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. 1:1 (หรือแบบเดี่ยว) คือการทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเก่ง โดยทดลองกับเด็กอ่อนก่อน ทำการปรับปรุงแล้วนำไปทดลองกับเด็กปานกลางแล้วจึงนำไปทดลองกับเด็กเก่ง

2. 1:10 (หรือแบบกลุ่ม) คือทดลองกับผู้เรียน 6 - 10 คน คละผู้เรียนทั้งเก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุง ซึ่งในแต่ละครั้งคะแนนจะเพิ่มขึ้นเกือบเท่าเกณฑ์หรือห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือค่า E_1/E_2 ประมาณ 70/70

3. 1:100 (หรือภาคสนาม) คือทดลองกับผู้เรียน 40 - 100 คนคละผู้เรียนทั้งเก่งและอ่อน

คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุง ซึ่งในครั้งนี้อาจได้ผลลัพธ์ใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้เมื่อทดสอบนวัตกรรมแล้ว ให้เทียบกับค่า เพื่อดูว่าเรายอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ซึ่งการยอมรับประสิทธิภาพของนวัตกรรมมี 3 ระดับ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อนวัตกรรมของประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%
2. เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมเท่ากับหรือสูงกว่าที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%
3. ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5 %

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

ได้มีผู้กล่าวถึงการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของวิธีการสอนไว้ดังต่อไปนี้

เฟซิญ กิจระการ (2545, น. 1-6) ได้กล่าวถึงดัชนีประสิทธิผล (Eficctiveness Index) ไว้ว่าเมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา เรามักจะดูถึงประสิทธิผลทางการสอนและการวัดประเมินสื่อนั้นตามปกติแล้วจะเป็นการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนการทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ในการปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลของความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลของความแตกต่างทางสถิติ แต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจยังไม่เพียงพอ เช่น ในกรณีของการทดลองใช้สื่อในการเรียนการสอนครั้งที่หนึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่ 1 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 18 % การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 67 % และกลุ่มที่ 2 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 27 % การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 74 % ซึ่งเมื่อนำผลการวิเคราะห์ทางสถิติปรากฏว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังเรียนระหว่างกลุ่มทั้งสองปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้นเพราะตัวแปรทดลอง (Treaimen) นั้นหรือไม่ เนื่องจากการทดสอบทั้งสองกรณีนี้นั้นมีคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลถึงคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่จะเพิ่มขึ้นได้สูงสุดของแต่ละกรณี Hovland (1949, อ้างถึง ใน สมหมาย บำรุง, 2545, น. 40) ได้เสนอ "ดัชนีประสิทธิผล" (The Eficctiveness Index) ซึ่งคำนวณได้จากการหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ Hovand เสนอว่า ค่าความสัมพันธ์ของการทดลองจะสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องแน่นอนจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ

webb (1963, อ้างถึงใน สมหมาย บำรุง, 2545, น. 40) ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโดยใช้วิธีการ 3 แบบ ซึ่งเพิ่มเติมจาก "ดัชนีประสิทธิผล" ของ Hovland โดย Webb ให้ความสนใจค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนซึ่งเรียกว่า วิธีการ Conventional โดยจะคำนวณจากการนำค่าคะแนนละของกลุ่มควบคุมลบออกจากคะแนนร้อยละของกลุ่มทดลอง แล้วจึงหารด้วยคะแนนร้อยละของกลุ่มควบคุม ผลที่ได้จะแสดงถึงร้อยละที่เพิ่มขึ้น (หรือลดลง) เปรียบเทียบกับคะแนนของกลุ่มควบคุม

ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์เพื่อใช้ประเมินผลสื่อ โดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งเป็นตัววัดว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด รวมถึงการวัดทางด้านความเชื่อเจตคติและความตั้งใจของผู้เรียน คะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงให้เป็นร้อยละ หาค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ นำนักเรียนเข้ารับการทดลอง เสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียนแล้วนำคะแนนที่ได้หาค่า

ดัชนีประสิทธิผล โดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนนหลังเรียนได้เท่าใดนำมาหารด้วยค่าที่ได้จากค่าทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนสามารถทำได้ ลบด้วยคะแนนทดสอบก่อนเรียนโดยทำให้อยู่ในรูปร้อยละ

ดัชนีประสิทธิผลจะอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 หากค่าทดสอบก่อนเรียนเป็น 0 และการทดสอบหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ได้คะแนน 0 เท่าเดิมแต่ถ้าคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 0 และคะแนนทดสอบหลังเรียนนักเรียนทำได้สูงสุดคือเต็ม 100 ค่าดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าเท่ากับ 1.00 และในทางตรงกันข้าม ถ้าคะแนนทดสอบหลังเรียนน้อยกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ค่าที่ได้ออกมาจะมีค่าเป็นลบ

การเรียนรู้เพื่อรอบรู้ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะต้องเรียนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาดัดแปลง เพื่ออ้างอิงเกณฑ์ด้วยค่าของเกณฑ์สูงสุดที่สามารถเป็นไปได้ ซึ่งในกรณีค่าดัชนีประสิทธิผล อาจมีค่าได้ถึง 1.00

เผชิญ กิจระการ (2545, น. 30-3) ได้กล่าวถึงดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผล คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนการทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมดัชนีประสิทธิผล คำนวณ ได้จาก การหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลอง และ การทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อหรือการสอนดัชนีประสิทธิผลมีรูปแบบให้การหาดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)} = \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน} \\ (\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนน}) - (\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน})$$

จำนวนเศษของ $E.I$ จะเป็นเศษที่ได้จากการวัดระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (p_1) และ การทดสอบหลังเรียน (p_2) ซึ่งคะแนนทั้ง 2 ชนิด (ประเภท) นี้ จะแสดงถึงค่าร้อยละของคะแนนรวมสูงสุด ที่ทำได้ (100 %) ตัวหารของ ดัชนีคือ ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน (p_1) และ คะแนนสูงสุดที่นักเรียนสามารถทำได้

สรุปได้ว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ผลของตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในด้านการเรียน และหลังเรียนของผู้เรียน ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus โดยคิดเป็นร้อยละของ คะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนหลังเรียนที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากคะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนก่อนเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 , น. 201 ได้กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดประเมินผลให้สอดคล้องกับ เนื้อหาวิชาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือกล่าวได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนที่ ผู้สอนจัดทำขึ้นจากคู่มือครู หรือแนวการสอนของกรมวิชาการทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนเนื้อหาใด เพื่อจุดประสงค์ใดสอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น.110) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไรว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการจัดกิจกรรมล่วงหน้าจัดการเรียนรู้อย่างไร เพื่อวัตถุประสงค์ใด ใช้สื่อการสอนใด การวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการจัดเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้จัดการเรียนรู้มีความมั่นใจจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีแนวทางและมีเป้าหมาย ส่งผลให้การเรียนการจัดการเรียนรู้ดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชลิต ชูกำแพง (2553, น.93) ให้ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรของครูผู้สอนเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างเต็มประสิทธิภาพ

ฉันท ชาติทอง (2552, น.133) ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า เอกสารที่ผู้สอนแต่ละคน ได้นำเนื้อหาวิชา สารการเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนในระยะเวลาหนึ่ง มาเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้

สมาน เอกพิมพ์ (2560 , น.374) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง แนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนได้จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเป็นการเตรียมการ เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและมาตรฐาน/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ หรืออาจกล่าวสั้นๆได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ การเรียนรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลนั่นเอง

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนที่จัดการเรียนการสอนมีการใช้สื่อการสอน และการวัดประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาในรายวิชา ซึ่งนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตัวชี้วัด ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

มีผู้ให้ความสำคัญของแผนการสอน ดังนี้

พนธ์ ธาตุทอง (2552, น. 134 ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ทำให้จัดการเรียนการสอนที่มีความหมายยิ่งขึ้น
2. ครูมีคู่มือการสอนที่มีคุณภาพ
3. เป็นผลงานที่ศักยภาพการเป็นครูมืออาชีพ
4. ครูคนอื่นใช้สอนแทนเราได้
5. ทำให้จัดการเรียนการสอนตามสภาพที่เป็นจริง
6. ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวมที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้หลายอย่าง

ขณะเดียวกัน

7. ทำให้ขยายขอบเขตการศึกษาไปได้อย่างไม่จำกัดโดยมีความเกี่ยวข้องกับวิชาอื่น ๆ ได้อย่างกลมกลืน

8. ช่วยให้การเรียนการสอนมีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา

9. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ ครบถ้วน โดยไม่จำกัดเวลา

ชวลิต ชูกำแหง (2553, น.95-96) ได้ให้ความสำคัญของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะจัดกิจกรรมได้

เหมาะสมกับวัยของนักเรียนมีคุณภาพตรงกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร ซึ่งส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน และทันเวลา

2. ให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น เมื่อได้เตรียมการสอนมาอย่างดีแล้วการสอนก็จะเป็นไปอย่างเรียบร้อย

3. ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว เพราะเมื่อครูเตรียมการสอน เพราะเมื่อครูเตรียมการสอนมาอย่างดีย่อมทำให้การจัดกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนจนนักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจเร็วขึ้น

4. ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อกลุ่มประสบการณ์ที่เรียน การที่ครูเตรียมการสอนทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานและเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องที่เรียน

5. ทำให้นักเรียนเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในตัวครู เพราะครูมีความมั่นใจ มีการ

6. เตรียมการสอนมาอย่างดี กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพนักเรียนก็เกิดการเลื่อมใสศรัทธาครูยิ่งขึ้น ถ้าครูมีความจำเป็นไม่ได้สอนด้วยตนเอง ผู้มาสอนแทนก็จะมาสอนแทนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด

7. ถ้าครูมีความจำเป็นไม่ได้สอนด้วยตนเอง ผู้มาสอนแทนก็จะมาสอนแทนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด

8. ทำให้เกิดการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่จะได้รับการแก้ไข และทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการส่งเสริมต่อไปนอกจากนี้ยังช่วยให้ครูเห็นภาพการทำงานของตนเองได้เด่นชัดยิ่งขึ้น

9. ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้องเที่ยงตรง เพื่อเสนอแนะแก่บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมวิชาการ ศึกษาพิเศษ และผู้บริหาร เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

10. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องได้ทราบขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ในการสอนของครู เพื่อการนิเทศติดตาม และประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

11. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู ที่แสดงว่าการสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพ

12. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความชำนาญพิเศษหรือความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อนระดับให้สูงขึ้น

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น.374-375 ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ครูได้ศึกษา วิเคราะห์หลักสูตร แนวทางการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลล่วงหน้า ทำให้จัดการเรียนได้ตามวัตถุประสงค์/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนด ช่วยให้ครูสามารถวางแผนจัดเตรียมการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับสภาพจริง ครูมีความมั่นใจและ

นักเรียนเกิดความศรัทธา รู้จุดบกพร่อง จัดเรียงลำดับเนื้อหาให้เป็นไปอย่างราบรื่นต่อเนื่อง และตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนด

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนการสอนของผู้เรียน เป็นคู่มือสำหรับครูผู้สอนเพื่อช่วยให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะสอน และทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนด ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์หลักสูตร แนวทางการจัดการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ต่อไป

รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้

รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะแตกต่างกันอาจอยู่ในรูปแบบการบรรยาย แบบตาราง หรือแบบผสมผสาน การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นทำได้หลายวิธีอาจทำในรูปแบบการบรรยาย รูปแบบตารางหรือรูปแบบผสมผสานระหว่างรูปแบบการบรรยายและรูปแบบตาราง ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำมาปรับใช้ได้ตามความเหมาะสม ชวลิต ชูกำพวง (2553, น. 99) ได้นำเสนอองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้
2. สาระสำคัญ
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนการสอน)
4. สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้
5. การวัดประเมินผล
6. ความคิดเห็น / และข้อเสนอแนะของผู้บริหาร
7. บันทึกหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้
8. ภาคผนวก

กระทรวงศึกษาธิการ (2545, น.93) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีส่วนประกอบของแผน ดังนี้

1. ชื่อหน่วย ชื่อชั้นที่สอน เวลาการสอน
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งกำหนดมาจากตัวชี้วัด
3. สาระการเรียนรู้ คือ เนื้อหาการเรียนรู้ที่เป็นหน่วยย่อยที่จะสอน
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้ คือกิจกรรม วิธีการที่ครูและนักเรียนต้องปฏิบัติ
5. การวัดและประเมินผล คือ การกำหนดวิธีวัดและประเมินผล เช่น การตรวจงาน ซึ่งเป็นการประเมินตามสภาพจริง

6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ จะเป็นการกำหนดสิ่งที่จะนำมาสื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น วิทยากร ภาพ สถานที่จริง เป็นต้น

- 6.4 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 255-256) ได้อธิบายถึงการเขียนแผนการเรียนรู้หรือแผนการสอน เป็นงานสำคัญในการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับครู ในการเขียนแผนการสอน ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อ

1. การเขียนแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อเป็นงานสำคัญอย่างยิ่งของผู้เป็นครูเพราะเป็นการเตรียมการสอนที่สมบูรณ์ ซึ่งจะช่วยในการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริง โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะสอน โดยศึกษาในหัวข้อต่อไปนี้

1.1.1 จุดประสงค์ประจำวิชา

1.1.2 ตัววัดมาตรฐาน

1.1.3 คำอธิบายรายวิชา

1.1.4 โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา

1.1.5 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้

1.1.6 แผนการจัดการจัดการเรียนรู้อ

2. ศึกษาแนวการสอนของกรมวิชาการ เพื่อศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละช่วงชั้นและระดับชั้นวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง นำกิจกรรมในแนวการสอนมาพิจารณาประกอบการจัดการจัดการเรียนรู้อในการเขียนแผนการสอนต่อไป

3. เขียนแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อ การเขียนแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อเป็นขั้นที่สำคัญที่ต้องวางแผนอย่างรอบคอบโดยกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง กำหนดสื่อและการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน และควรจัดการจัดการเรียนรู้ออย่างเป็นกระบวนการและใช้กระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ชวลิต ชูกำแหง (2553, น.94) ได้อธิบายการเขียนแผนการเรียนรู้อ ดังนี้

1. กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี / รายภาค

2. กำหนดสาระการเรียนรู้รายปี / รายภาค

3. กำหนดเวลาจำนวนของหน่วยกิต

4. การจัดทำคำอธิบายรายวิชา ความคาดหวังรายปี / รายภาค

5. การจัดทำหน่วยการเรียนรู้

6. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อ

สรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีองค์ประกอบของแผน ดังนี้ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สารสำคัญของเรื่อง กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอน การวัดประเมินผล และความคิดเห็นเพื่อนำไปบันทึกหลังแผนการสอน ซึ่งการจัดทำแผนการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับครูผู้สอน เพราะสิ่งที่ครูผู้สอนจะนำไปสอนผู้เรียน ครูผู้สอนต้องรู้ล่วงหน้าว่าจะสอนเรื่องอะไร มีจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไรในการสอน และการวัดประเมินผลเป็นอย่างไร เป็นส่วนสำคัญที่ครูผู้สอน เพื่อส่งผลการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนของครูเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก เพราะถ้าหากนักเรียนมีความรู้สึกเชิงบวกต่อการจัดการเรียนหรือการจัดกิจกรรมของครูก็จะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของนักวิชาการหลายท่านซึ่งสามารถนำเสนอแนวคิดและทฤษฎีได้ ดังนี้

ความหมายของความพึงพอใจ

จากการค้นคว้าและรวบรวมความหมายของความพึงพอใจจากนักวิชาการหลายท่านสามารถนำเสนอได้ดังนี้

สุภาลักษณ์ ชัยอนันต์ (2540) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวที่รู้สึกเป็นสุขหรือยินดีที่ได้รับการตอบสนองความต้องการในสิ่งที่ขาดหายไป หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคล ซึ่งมีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมใดๆ นั้น

อรรถพร คำคม (2546) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติหรือระดับความพึงพอใจของบุคคลต่อกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกิจกรรมนั้นๆ โดยเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยมและประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ ระดับของความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อกิจกรรมนั้นๆ สามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้

สายจิตร เหมทานนท์ (2546) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ถ้าเมื่อใดที่สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดหมายได้ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางบวกแต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งใดสร้างความรู้สึกผิดหวังไม่บรรลุจุดหมาย ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบเป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

มุสตี แสงหล่อ (2555) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน

มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

บรรเจิด ศุภราพงศ์ (2556) ได้กล่าวว่า แนวคิดความพึงพอใจว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ นอกจากนี้ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเกิดขึ้นจากความคาดหวังหรือเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลได้ ซึ่งความพึงพอใจที่เกิดขึ้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามค่านิยมและประสบการณ์ของบุคคล ทั้งนี้ความพึงพอใจจึงสามารถนำไปใช้ในการวัดระดับความพึงพอใจกับปัจจัยอื่นที่ใช้ในการศึกษา เช่น ความพึงพอใจต่อการบริหารงานของโรงเรียน

นรินทร์พันธุ์ ตระหง่าน (2558) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการทำให้บุคคลมีความรู้สึกในทางบวก เป็นลักษณะอย่างหนึ่งที่เป็นนามธรรม และเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกปฏิบัติในกิจกรรมนั้น

สรุปได้ว่า ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกที่จะแสดงออกมาให้เห็นเกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีผลต่อบุคคลนั้นที่จะตอบสนองความต้องการได้ให้ถึงจุดมุ่งหมายตามที่หวังไว้

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

Maslow (1973, pp. 69-80, อ้างถึงใน สุนทร หลักคำ, 2547, น. 44) ได้เสนอทฤษฎีลำดับของความต้องการ (Hierarchy of Needs) เป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับ การยอมรับอย่างกว้างต้องอยู่บนสมมติฐานที่ว่า "มนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอไม่มี ที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง ความพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วความต้องการสิ่งอื่น ๆ ก็จะเกิดขึ้นมาอีก ความต้องการของคนเราอาจจะซ้อนกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจไม่ทันหมดไป ความต้องการอีกอย่างอาจเกิดขึ้นได้" ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) ความมั่นคงในชีวิต ทั้งที่เป็นอยู่ปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ

3. ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมความต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิก ต้องการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อนร่วมงาน ความต้องการมีฐานะ (Esteem Needs) มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียงอยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีความเป็นอิสระเสรีภาพ

5. ความต้องการที่จะประสบผลสำเร็จในชีวิต (Self - actualization Needs) เป็นความต้องการในระดับสูงอยากให้ตนเองประสบผลสำเร็จทุกอย่างในชีวิต ซึ่งเป็นไปได้ยาก

การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เป็นทัศนคติต่อบุคคลในเชิงบวกที่ส่งผลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มาจกหลายปัจจัย จึงมีความจำเป็นต้องใช้และสร้างความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้
ชวลิต ชูกำแหง (2550, น. 112-113) ได้อธิบายถึงวิธีการวัดจิตพิสัยที่นิยม ดังนี้

1. การสังเกต เป็นการสังเกตการพูด การกระทำ การเขียนของนักเรียนที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ครูต้องการวัด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ครูใช้พูดคุยกับนักเรียนในประเด็นที่ครูอยากรู้ ซึ่งอาจเป็นความรู้สึก ทัศนคติของนักเรียนเพื่อนำสิ่งที่นักเรียนพูดออกมาแปลความหมายเกี่ยวกับลักษณะจิตพิสัยของนักเรียนได้ เช่น ครูอยากรู้ว่าเขาสนใจเรียนวิชาภาษาไทยหรือไม่ เคยอ่านหนังสืออะไรที่ตี ๆ บ้าง คำตอบของนักเรียนจะทำให้ครูประเมินได้ว่ามีความสนใจการเรียน วิชาภาษาไทยมากน้อยปานใด

3. การใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า เป็นเครื่องมือวัดทัศนคติ วัดความสนใจวัดคุณธรรมจริยธรรมไว้มากพอสมควรซึ่งครูคนอื่นสามารถนำไปใช้ได้ ถ้าเป็นแบบวัดทัศนคติ หรือวัดความสนใจจะมีรูปแบบการวัด 3 รูปแบบ คือ แบบของลิเคิร์ท แบบเธอร์สตันแบบของออสกูแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบของลิเคิร์ท มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

3.1 มีระดับความเข้มข้นให้ผู้ตอบ เลือกตอบตามความคิดเห็น เหตุผลสภาพความเป็นจริง ตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป

3.2 ระดับที่เลือกอาจเป็นชนิดที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบในข้อเดียวกัน หรือมีเฉพาะด้านบวกหรือมีเฉพาะด้านลบ โดยที่อีกด้านหนึ่งจะเป็นศูนย์หรือระดับน้อยมาก

3.3 บางข้อมีลักษณะเชิงนิมาน (Positive Scale) บางข้อมีลักษณะเชิงนิเสธ (Negative Scale)

3.4 สามารถแปลงผลตอบเป็นคะแนนได้ จึงสามารถวัดความคิดเห็นคุณลักษณะด้านจิตพิสัยออกมาในเชิงปริมาณได้

พัชรียา แก่นสา (2555) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจไว้ คือ การวัดความรู้สึกในทางที่ดีหรือไม่ดีหรือไม่พอใจ ซึ่งวิธีการวัดนั้นมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์วิธีการใช้แบบสอบถาม เป็นต้น ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามองและจดบันทึกอย่างมีแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และยังเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน แต่ก็

เหมาะสมกับการศึกษากับข้อมูลจำนวนน้อยเท่านั้น ซึ่งวิธีการสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดกับบุคคลนั้น โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า

2. วิธีการใช้แบบสอบถาม วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้อคำอธิบายไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมีความเข้าใจตรงกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีนิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ท (Likert scales) ประกอบด้วย ข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติในทางเชิงบวกที่ต้องการวัดคุณลักษณะของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ซึ่งสามารถวัดได้โดยการใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เกตุจันทร์ ไพศาลธรรม (2556) ได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยเทคนิค KWL plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิค KWL Plus กับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ศึกษาพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ผลการวิจัย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยเทคนิค KWL Plus คิดเป็นร้อยละ 82.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .012) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 01 โดยพบว่า นักเรียนสามารถบอสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้คะแนนสูงสุดเท่ากับ 231 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.23 ซึ่งมีคะแนนผลต่างเพิ่มขึ้นเท่ากับ 87 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 33.98 เมื่อเปรียบเทียบกับจุดประสงค์ข้ออื่น 3) ความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ความสำคัญได้คะแนนสูงสุดเท่ากับ 270 คะแนน

คิดเป็นร้อยละ 84.38 ซึ่งมีคะแนนผลต่างเพิ่มขึ้นเท่ากับ 84 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 32.81 เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการคิดวิเคราะห์ด้านอื่น

ผลการศึกษาพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรม ความตั้งใจในการทำงานสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 95.44 ซึ่งอยู่ในระดับดี โดยสรุป การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค KWL Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคุณภาพเหมาะสมและสามารถไปจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของผู้เรียนได้

บรรจง แสงนาวรรณ (2557) ได้พัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์เทคนิคการสอน KWL Plus 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์หลังการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus อย่างมีนัยสำคัญ .05 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ศศิธร ชวาลไชย (2554) ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 77.21/77.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.5792 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS วิชาภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ณัฐนันท์ ไม้มพิมพ์ (2565) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 พัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KW-Plus มีประสิทธิภาพ 78.13/76.92 ซึ่งสูงกว่า

เกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus อยู่ในระดับมาก

ธนิศา แผงศิลา (2565) ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคมที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KW. Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 ของโรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคมหลังเรียนโดยใช้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามร้อยยอดวิทยาคม มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิค KWL Plus ทั้ง 4 แผนการเรียนการเรียนรู้ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 จึงสรุปได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ทำให้เห็นว่าผู้วิจัยแต่ละท่านได้มีการนำ KWL Plus มาจัดการเรียนการสอน ซึ่งทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus นักเรียนมีความสามารถและมีประสิทธิภาพในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ดีขึ้น เพราะแต่ละขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus ทำให้กระตุ้นผู้เรียนได้ฝึกการตั้งคำถาม การได้หาคำตอบในรูปแบบของตัวเอง และได้นำแผนผังความคิดเข้ามาช่วยเพื่อที่ผู้เรียนจะได้มีเทคนิคในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ดี

งานวิจัยต่างประเทศ

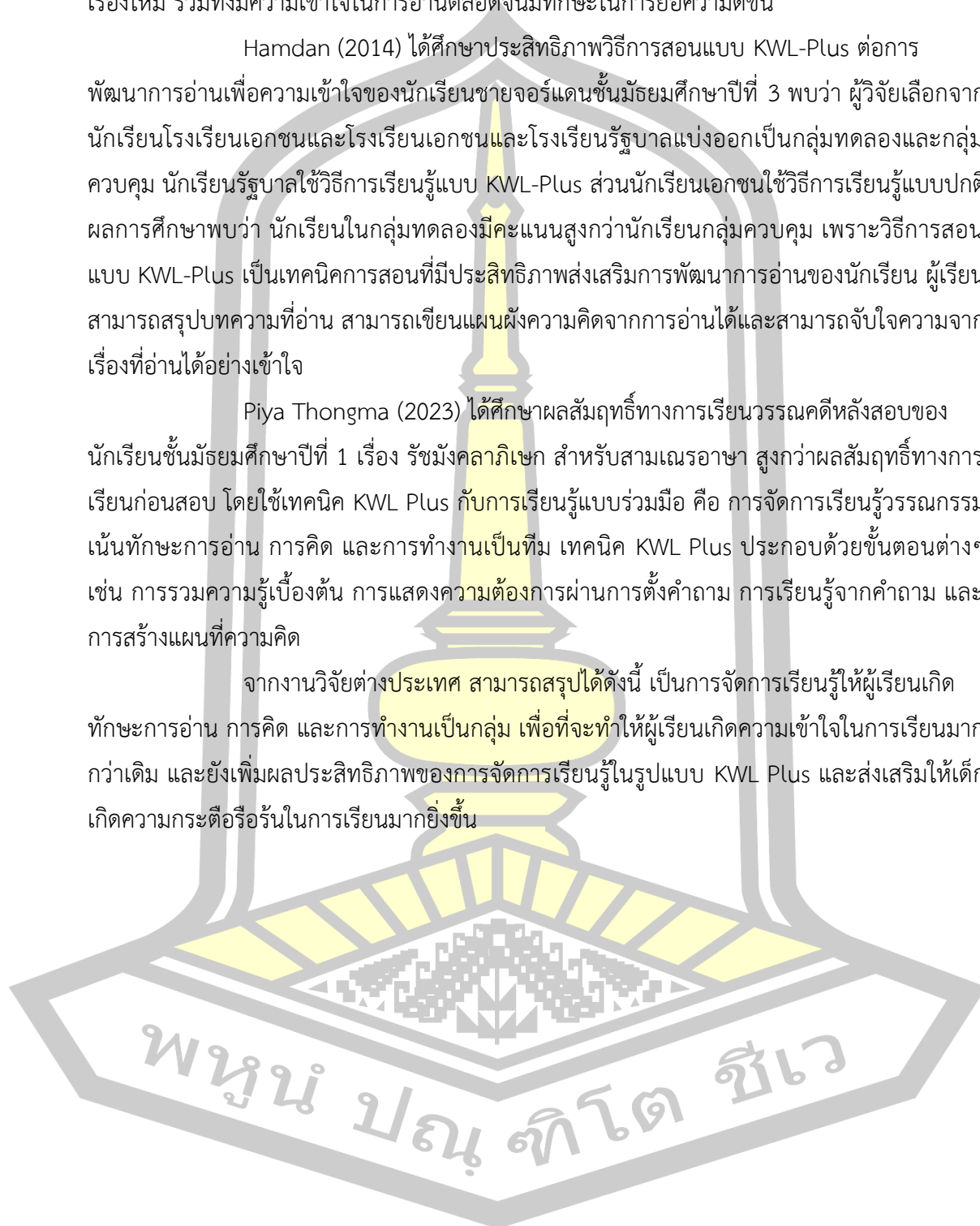
Carr and Ogle (1987, pp. 626-631) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง วิธีการใช้กลวิธี KWL Plus ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการสรุปความ โดยทดลองกับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่เรียนอยู่ในโครงการ สอนซ่อมเสริม โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็น

ทางการ 57 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนความรู้การใช้เทคนิค KWL Plus ไปสู่การอ่านเรื่องใหม่ รวมทั้งมีความเข้าใจในการอ่านตลอดจนมีทักษะในการย่อความดีขึ้น

Hamdan (2014) ได้ศึกษาประสิทธิภาพวิธีการสอนแบบ KWL-Plus ต่อการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชายจอร์แดนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผู้วิจัยเลือกจากนักเรียนโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนรัฐบาลแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นักเรียนรัฐบาลใช้วิธีการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ส่วนนักเรียนเอกชนใช้วิธีการเรียนรู้แบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม เพราะวิธีการสอนแบบ KWL-Plus เป็นเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพส่งเสริมการพัฒนาการอ่านของนักเรียน ผู้เรียนสามารถสรุปบทความที่อ่าน สามารถเขียนแผนผังความคิดจากการอ่านได้และสามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้อย่างเข้าใจ

Piya Thongma (2023) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีหลังสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง รัชมิ่งคลาภิเษก สำหรับสามเณรอาษา สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนสอบ โดยใช้เทคนิค KWL Plus กับการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การจัดการเรียนรู้วรรณกรรมเน้นทักษะการอ่าน การคิด และการทำงานเป็นทีม เทคนิค KWL Plus ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ เช่น การรวมความรู้เบื้องต้น การแสดงความต้องการผ่านการตั้งคำถาม การเรียนรู้จากคำถาม และการสร้างแผนที่ความคิด

จากงานวิจัยต่างประเทศ สามารถสรุปได้ดังนี้ เป็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่าน การคิด และการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียนมากกว่าเดิม และยังเพิ่มผลประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ KWL Plus และส่งเสริมให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย
2. กลุ่มเป้าหมาย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

แบบ One – Group Pretest-Posttest Design ปรากฏดังตารางที่ 3 (สมพงษ์ พันธุรัตน์, 2550)

ตาราง 5 รูปแบบการวิจัยแบบ One – Group Pretest-Posttest Design

ทดสอบก่อน	ให้สิ่งทดลอง	ทดสอบหลัง
O ₁	X	O ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

O₁ คือ การทดสอบก่อนการทดลอง

O₂ คือ การทดสอบหลังการทดลอง

X คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศรีช้างสูง ตำบลกระนวน อำเภอลำดวน จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีจำนวน 12 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การสร้างและการหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบ KWL – Plus จำนวน 6 แผน
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสาระที่ 1 การอ่าน เพื่อให้ทราบถึงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้
 - 1.2 ศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus
 - 1.3 ศึกษาแนวคิด องค์ประกอบ ขั้นตอน และวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบ KWL – Plus เพื่อนำไปเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 - 1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบ KWL – Plus จำนวน 6 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 12 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านเชิงวิเคราะห์ข่าว	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านเชิงวิเคราะห์บันทึกเหตุการณ์	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดี	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การอ่านเชิงวิเคราะห์บทความ	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 การอ่านเชิงวิเคราะห์สารคดี	จำนวน 2 ชั่วโมง

1.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ เพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังตารางที่ 7

ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัด การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	มฐ. การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1. การอ่านเชิง วิเคราะห์จากข่าว	การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การอ่านอย่างละเอียด เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้ รวมทั้งความหมายทางผู้แต่งหรือผู้เขียน ความสำคัญ และองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งการที่นักเรียนได้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์จะสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนาในการอ่าน และสามารถนำไปประเมินค่าในสิ่งที่อ่านเพื่อให้เกิดประโยชน์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมที่สุด	ท1.1 ม.2/2 ท1.1 ม.2/3 ท1.1 ม.2/4 ท1.1 ม.2/5 ท1.1 ม.2/7	1. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ 2. เขียนผังความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ 3. อภิปรายแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ 4. จำแนกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ 5. ประเมินคุณค่าหรือข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตได้	2

ตาราง 6 (ต่อ)

แผนการจัด การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	มฐ. การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
2. การอ่านเชิง วิเคราะห์จาก บันทึกเหตุการณ์	การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การอ่าน อย่างละเอียด เพื่อทำความเข้าใจใน เรื่องที่อ่าน สามารถแยกแยะ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้ รวมทั้ง ความหมายทางผู้แต่งหรือผู้เขียน ความสำคัญ และองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งการที่นักเรียนได้ฝึกการอ่านเชิง วิเคราะห์จะสามารถช่วยให้นักเรียน เกิดการพัฒนาในการอ่านและสามารถ นำไปประเมินค่าในสิ่งที่อ่านเพื่อให้เกิด ประโยชน์ได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสมที่สุด	ท1.1 ม.2/2 ท1.1 ม.2/3 ท1.1 ม.2/4 ท1.1 ม.2/5 ท1.1 ม.2/7	1. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่ อ่านได้ 2. เขียนผังความคิดจากเรื่องที่ อ่านได้ 3. อภิปรายแสดงความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่านได้ 4. จำแนกข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ 5. ประเมินคุณค่าหรือข้อคิด จากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิตได้	2
3. การอ่านเชิง วิเคราะห์จาก วรรณคดี	การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การอ่าน อย่างละเอียด เพื่อทำความเข้าใจใน เรื่องที่อ่าน สามารถแยกแยะ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้ รวมทั้ง ความหมายทางผู้แต่งหรือผู้เขียน ความสำคัญ และองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งการที่นักเรียนได้ฝึกการอ่านเชิง วิเคราะห์จะสามารถช่วยให้นักเรียน เกิดการพัฒนาในการอ่านและสามารถ นำไปประเมินค่าในสิ่งที่อ่านเพื่อให้เกิด ประโยชน์ได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสมที่สุด	ท1.1 ม.2/2 ท1.1 ม.2/3 ท1.1 ม.2/4 ท1.1 ม.2/5 ท1.1 ม.2/7	1. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่ อ่านได้ 2. เขียนผังความคิดจากเรื่องที่ อ่านได้ 3. อภิปรายแสดงความคิดเห็น จากเรื่องที่อ่านได้ 4. จำแนกข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ 5. ประเมินคุณค่าหรือข้อคิด จากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิตได้	2

ตาราง 6 (ต่อ)

แผนการจัด การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	มฐ. การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
4. การอ่านเชิง วิเคราะห์เรื่องสั้น	การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การอ่านอย่าง ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้ รวมทั้งความหมายทางผู้แต่งหรือผู้เขียน ความสำคัญ และองค์ประกอบต่างๆ ซึ่ง การที่นักเรียนได้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ จะสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนา ในการอ่านและสามารถนำไปประเมินค่า ในสิ่งที่อ่านเพื่อให้เกิดประโยชน์ได้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด	ท1.1 ม.2/2 ท1.1 ม.2/3 ท1.1 ม.2/4 ท1.1 ม.2/5 ท1.1 ม.2/7	1. จับใจความสำคัญจาก เรื่องที่อ่านได้ 2. เขียนผังความคิดจากเรื่อง ที่อ่านได้ 3. อภิปรายแสดง ความ คิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ 4. จำแนกข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ 5. ประเมินคุณค่าหรือข้อคิด จากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิตได้	2
5. การอ่านเชิง วิเคราะห์จาก บทความ	การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การอ่านอย่าง ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้ รวมทั้งความหมายทางผู้แต่งหรือผู้เขียน ความสำคัญ และองค์ประกอบต่างๆ ซึ่ง การที่นักเรียนได้ฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์ จะสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนา ในการอ่านและสามารถนำไปประเมินค่า ในสิ่งที่อ่านเพื่อให้เกิดประโยชน์ได้อย่าง ถูกต้องและเหมาะสมที่สุดเหมาะสมที่สุด	ท1.1 ม.2/2 ท1.1 ม.2/3 ท1.1 ม.2/4 ท1.1 ม.2/5 ท1.1 ม.2/7	1. จับใจความสำคัญจาก เรื่องที่อ่านได้ 2. เขียนผังความคิดจากเรื่อง ที่อ่านได้ 3. อภิปรายแสดง ความ คิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ 4. จำแนกข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ 5. ประเมินคุณค่าหรือข้อคิด จากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิตได้	2

ตาราง 6 (ต่อ)

แผนการจัด การเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	มฐ. การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
6. การอ่านเชิง วิเคราะห์จากสาร คดี	การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การอ่าน อย่างละเอียด เพื่อทำความเข้าใจใน เรื่องที่อ่าน สามารถแยกแยะ ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นได้ รวมทั้ง ความหมายทางผู้แต่งหรือผู้เขียน ความสำคัญ และองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งการที่นักเรียนได้ฝึกการอ่านเชิง วิเคราะห์จะสามารถช่วยให้นักเรียน เกิดการพัฒนาในการอ่านและสามารถ นำไปประเมินค่าในสิ่งที่อ่านเพื่อให้เกิด ประโยชน์ได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสมที่สุด	ท1.1 ม.2/2 ท1.1 ม.2/3 ท1.1 ม.2/4 ท1.1 ม.2/5 ท1.1 ม.2/7	1. จับใจความสำคัญจาก เรื่องที่อ่านได้ 2. เขียนผังความคิดจากเรื่อง ที่อ่านได้ 3. อภิปรายแสดงความคิด เห็นจากเรื่องที่อ่านได้ 4. จำแนกข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ 5. ประเมินคุณค่าหรือข้อคิด จากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิตได้	2

1.6 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จำนวน 6 แผนการ
จัดการเรียนรู้ แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 2 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ
ความถูกต้องและความสอดคล้องของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและการ
วัดประเมินผล

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่
ปรึกษา แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพ มีรายนาม
ดังต่อไปนี้

1.8.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สารณี ขาวดี อต. (ภาษาไทย-คติชนวิทยา) อาจารย์

ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย

1.8.2 อาจารย์สุภาภรณ์ สุเพ็งคำ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ อาจารย์ประจำ
วิชาการ

สอนภาษาไทยโรงเรียนช้างสูงวิทยาคม ตำบลกระนวน อำเภอลำดวน จังหวัดขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย

1.8.3 อาจารย์นิตยา ทองดี ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ อาจารย์ประจำวิชาการ
สอนภาษาไทย โรงเรียนโนนโพธิ์ศรีวิทยาคม ตำบลบ้านโนน อำเภอลำดวน จังหวัดขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทย

1.8.4 รองศาสตราจารย์ ดร.อดิศักดิ์ สิงห์สีโว ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการ
สอน

1.8.5 รองศาสตราจารย์ ดร. อพันธ์ พูลพทุฐา ปรด. (วิจัยและประเมินผล
การศึกษา) อาจารย์ประจำภาควิชาภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา

a. นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้
มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญได้มีข้อเสนอ ดังนี้

- จุดประสงค์ของการเรียนรู้ในแต่ละแผนมีหลายข้อ ควรปรับให้เหมาะสมกับเวลาในแต่ละแผน
- สถานการณ์หรือตัวอย่างที่ยกมาให้ให้นักเรียนทำ ควรเป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีความใกล้เคียงกับตัวนักเรียนมาให้วิเคราะห์ เพื่อจะนำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันได้

1.10 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ความเหมาะสมและความ
สอดคล้องเพื่อหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้หลักเกณฑ์ความเหมาะสมของ
ลิเคอร์ท (Likert) ที่เป็นมาตรฐาน ประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด
เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2556,
น. 99-100)

กำหนดเกณฑ์ให้คะแนนการประเมินผลดังนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง

2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การแปลผลระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

จากผลประเมินแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ได้

1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาไถ่ศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 3 แผน เวลา 6 ชั่วโมง พบปัญหา คือ นักเรียนมีความไม่เข้าใจในชั่วโมงแรก ทำให้นักเรียนไม่กล้าที่จะตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ครูผู้สอนทำการสอน ซึ่งอาจเกิดจากนักเรียนไม่คุ้นเคยกับครูผู้สอน ทำให้การสอนยังไม่ได้ตามที่หวังไว้ ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการสร้างความคุ้นเคยให้แก่เด็กนักเรียนจากการพูดคุยที่เป็นลักษณะกันเองและได้นำเกมมาใช้เพื่อให้นักเรียนเกิดความสุขและกล้าที่จะตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น ปัญหาที่พบอีกประการ คือ การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ซึ่งมีหลายขั้นตอนทำให้นักเรียนไม่เข้าใจ และทำให้งิจกรรมเกินเวลาที่วางไว้ ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการอธิบายเพิ่มเติมและยกตัวอย่างให้นักเรียนเข้าใจ และในส่วนของเวลาผู้วิจัยได้ให้นักเรียนนำไปกิจกรรมที่ไม่เสร็จกลับไปทำเป็นการบ้านและนำมาส่งในครั้งถัดไป

1.12 นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus จำนวน 6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดำเนินการแก้ไขปัญหาส่งเรียบร้อยแล้วเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือและเอกสารต่าง ๆ

2.1 จัดทำตารางวิเคราะห์เนื้อหาของแบบทดสอบ (Test Blueprint) ตามแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของ Bloom ดังต่อไปนี้

ตาราง 7 ตารางวิเคราะห์เนื้อหาแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ตามแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของ Bloom

เนื้อหา	จำนวนข้อสอบแยกตามพฤติกรรมการเรียนรู้						รวม (ข้อ)
	ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	
การอ่านเชิงวิเคราะห์จากข่าว	-	1	-	3	-	1	5
การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบันทึกเหตุการณ์	-	1	-	2	-	-	3
การอ่านเชิงวิเคราะห์จากวรรณคดี	1	1	1	1	-	1	5
การอ่านเชิงวิเคราะห์จากเรื่องสั้น	1	1	1	1	1	-	5
การอ่านเชิงวิเคราะห์จากบทความ	-	2	-	3	-	1	6
การอ่านเชิงวิเคราะห์จากสารคดี	1	2	-	2	1	1	7
รวม	3	8	1	11	2	5	30

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาในรูปแบบของตาราง IOC เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา รวมถึงความเหมาะสมของข้อคำถามที่ใช้

2.6 นำที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาไปเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (ตามข้อ 1.10) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 3 ระดับ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 117) ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบข้อนี้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนี้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบข้อนี้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อสอบที่มีดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับมากกว่า 0.50 ขึ้นไปจึงจะยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 117) ซึ่งผลจากการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.60 – 1.00 ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ปรับปรุงการนำตัวบทของคำถามมาตั้งและค่อยตามด้วยคำถามของแต่ละข้อที่ใช้ในแบบทดสอบให้มีความชัดเจนมากขึ้น จึงปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ผ่านการพิจารณาแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมหาไถ่ศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 1 ห้อง 25 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ ดังนี้

2.7.1 หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบรายข้อ ซึ่งอาจมีค่าอำนาจจำแนกจะมีค่าตั้งแต่ -1.00 ถึง 1.00 โดยข้อสอบที่มีคุณภาพจะต้องมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งจากการหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อในแบบทดสอบที่ได้นำไปทดลองใช้ พบว่า ข้อสอบมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.11 - 0.48

2.7.2 หาค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบรายข้อ โดยข้อสอบที่มีคุณภาพนั้นจะต้องมีค่าความยาก 0.20 ถึง 0.80 ซึ่งจากการหาค่าความยากของข้อสอบแต่ละข้อในแบบทดสอบที่ได้นำไปทดลองใช้ พบว่า มีค่าความยากตั้งแต่ 0.52 – 0.72

2.7.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่นำไปทดลองใช้ทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70

2.7.4 คัดเลือกข้อสอบที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมที่สุดไว้ทั้งหมด 30 ข้อ เพื่อนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริง

3. การสร้างและการหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างและการหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างและการหาคุณภาพ ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus

3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL - Plus โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การแสดงความคิดเห็นของนักเรียนซึ่งประกอบด้วย ประโยค ข้อความ จำนวน 12 ข้อ สอบถามความคิดเห็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านบรรยากาศในห้องเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ พร้อมด้วยมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธี ของลิเคิร์ท (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) ดังนี้

3.2.1 เกณฑ์การตรวจให้คะแนน

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนนระดับ	5
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนนระดับ	4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนนระดับ	3
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนนระดับ	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนนระดับ	1

3.2.2 เกณฑ์การตีความหมายคะแนนของแบบสอบถามความพึงพอใจ ดังนี้ (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา, 2539)

4.51 – 5.00	หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง พึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง พึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

3.3 เสนอแบบสอบถามความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของข้อความ

3.4 ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

3.5 เสนอแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน (ตามข้อ 1.10) เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 3 ระดับ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 177) ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

3.6 นำข้อคำถามที่ยังไม่สอดคล้องมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และวิเคราะห์หาค่า IOC จากนั้นพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 177) ซึ่งผลพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 – 1.00

3.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
3. ดำเนินการสอนตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ไปที่ละแผน พร้อมกับเก็บคะแนนระหว่างเรียน จนครบทั้ง 6 แผน
4. หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามเนื้อหาทุกแผนแล้วจึงดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน
5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus
6. ตรวจให้คะแนนแบบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ และสรุปคะแนนของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อสรุปผลตามความมุ่งหมายของการดำเนินการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ตามเกณฑ์ 75/75 โดยการใช้สูตร E_1/E_2
2. หาค่าดัชนีประสิทธิผลในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ก่อนเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย

1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (ประสาธน์ เถลิง, 2560)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ค่าความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (ประสาธน์ เถลิง, 2560)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ประสาธน์ เถลิง, 2560)

$$S. D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละคน
 n แทน จำนวนนักเรียน
 $\sum x$ แทน ผลรวม

1.4 สูตรหาดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.) มีสูตรดังนี้ (เผชญ์ กิจระการ และสมนึกภัททิยธานี, 2545 น. 31-36)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมจากแบบทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนผลสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน})(\text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนผลสอบก่อนเรียน}}$$

$$\text{หรือ } E.I. = \frac{P_2 - P_1}{(n)(t) - P_1}$$

เมื่อ E.I. แทน ดัชนีประสิทธิผล
 P_1 แทน ผลรวมของคะแนนผลสอบก่อนเรียน
 P_2 แทน ผลรวมของคะแนนผลสอบหลังเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ประกอบด้วย

2.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถใน

การอ่านเชิงวิเคราะห์และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2560)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency)
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้สูตร ดังนี้ (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2560)

$$r = \frac{H - L}{N_H \text{ หรือ } N_L}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	N_H หรือ N_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือจำนวนคนในกลุ่มต่ำ

2.3 สถิติที่ใช้หาค่าความยาก (P) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 84-85)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของแบบทดสอบ
	R	แทน	จำนวนคนตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ตามวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน โดยใช้สูตร KR-20 ดังนี้ (ประสาธน์ เนืองเฉลิม, 2560)

$$KP - 20 : r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
k	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ
q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

2.5 การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Item-Total Correlation) ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum x)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x^2)][N \sum Y^2 - (\sum Y^2)]}}$$

เมื่อ r_{xy}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ
X	แทน	ค่ารวมของการตอบของผู้ตอบแต่ละคน
Y	แทน	คะแนนในแต่ละข้อของผู้ตอบ
N	แทน	จำนวนผู้ตอบ

2.6 การหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Alpha Coefficient) ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2553)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
n	แทน	จำนวนข้อคำถาม
S_i^2	แทน	ผลรวมของค่าแปรปรวนเป็นรายข้อแต่ละข้อ
S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (E_1/E_2) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
	A	แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
	N	แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

สูตรที่ 2 หาประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

พูน ปณ กิตโต ชีเว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1/E_2

ตอนที่ 2 หาค่าดัชนีประสิทธิผลในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจด้านการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ตามเกณฑ์ 75/75

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ตามเกณฑ์ 75/75 ปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการจัดการเรียนรู้และการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus

เลขที่	คะแนน ก่อนเรียน (30)	คะแนนระหว่างเรียน						คะแนน รวม 120	คะแนน หลังเรียน (30)
		แผนที่ 1 (20)	แผนที่ 2 (20)	แผนที่ 3 (20)	แผนที่ 4 (20)	แผนที่ 5 (20)	แผนที่ 6 (20)		
1	12	16	15	17	17	15	15	95	26
2	15	15	13	13	15	14	14	84	23
3	11	15	14	13	15	15	15	87	22
4	12	16	15	15	14	13	13	86	25
5	15	16	16	17	17	14	14	94	23
6	15	17	15	16	17	15	15	95	22
7	12	16	15	15	17	15	15	93	26
8	14	15	15	14	15	16	16	91	21
9	12	16	15	15	15	15	13	89	24
10	12	15	14	13	15	15	14	86	22

ตาราง 8 (ต่อ)

เลขที่	คะแนน ก่อนเรียน (30)	คะแนนระหว่างเรียน						คะแนน รวม 120	คะแนน หลังเรียน (30)
		แผนที่ 1 (20)	แผนที่ 2 (20)	แผนที่ 3 (20)	แผนที่ 4 (20)	แผนที่ 5 (20)	แผนที่ 6 (20)		
11	14	17	17	15	17	16	16	98	26
12	12	17	15	15	17	15	16	95	25
13	15	15	15	15	15	15	14	88	26
14	16	17	15	17	17	16	16	98	26
15	15	16	15	15	16	15	15	92	22
16	15	17	16	17	17	15	15	97	26
17	15	16	16	15	17	16	15	95	22
18	16	18	16	15	18	15	16	98	27
19	18	16	14	15	17	15	15	92	23
20	15	15	14	14	15	14	14	86	19
21	14	15	15	14	15	15	15	89	23
22	14	14	15	14	15	14	14	86	25
รวม	309	350	330	329	353	327	325	2014	524
$\bar{X}$	14.04	14.13	15.13	15.36	16.18	15.50	15.45	91.54	23.81
S.D.	1.75	2.14	0.94	1.52	1.09	1.05	1.43	4.56	2.10
คะแนน เฉลี่ย ร้อยละ	46.80	70.65	75.65	76.80	80.90	77.50	77.25	76.28	79.36

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยก่อนเรียน 14.04 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 46.80 คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย เท่ากับ 91.54 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.28 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยหลังเรียน เท่ากับ 23.81 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.36 คะแนน

ตาราง 9 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ด้านกระบวนการ	120	91.77	4.56	76.28
ด้านผลลัพธ์	30	23.81	2.10	79.36
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1 / E_2) = 76.28 / 79.36				

จากตาราง 9 พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ที่มีประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 เท่ากับ 76.28 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2 เท่ากับ 79.36

ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ที่มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 76.28 / 79.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนจากใบกิจกรรม และคะแนนสอบย่อย คิดเป็นร้อยละ 76.28 และคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus คิดเป็นร้อยละ 79.36

ตอนที่ 2 หาค่าดัชนีประสิทธิผลในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus

ตาราง 10 ค่าดัชนีประสิทธิผลด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	ผลการทดสอบ		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)	แปลผล
		ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน		
22	30	309	524	0.6125	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 10 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus มีค่าเท่ากับ 0.6125 ซึ่งนักเรียนมี

ความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 0.61 หมายความว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus มีประสิทธิผลทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น

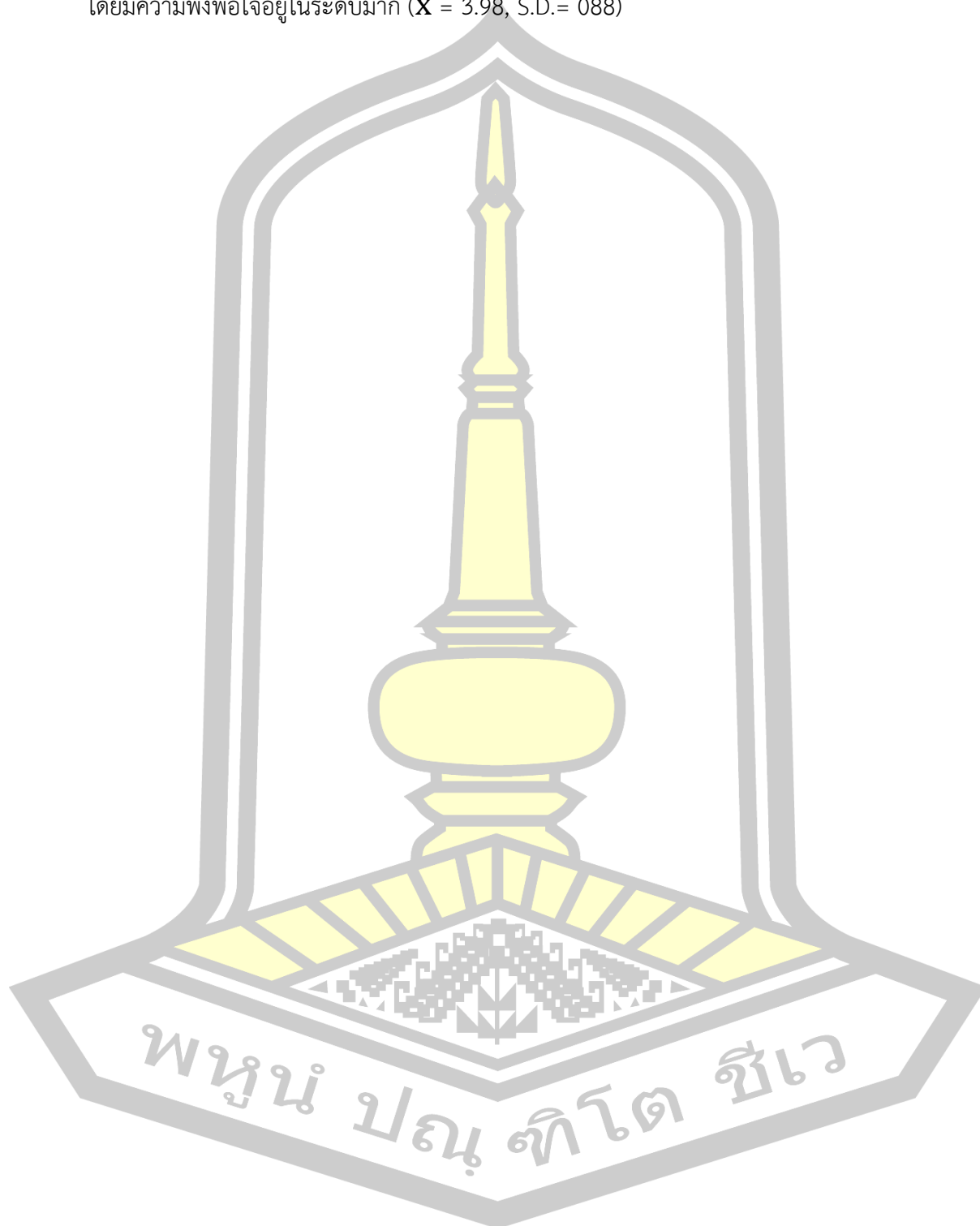
ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

ตาราง 11 วิเคราะห์ความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้	3.73	0.86	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอนต่อเนื่องไม่สับสน	3.50	0.89	ปานกลาง
3. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ดีขึ้น	3.68	0.87	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และแสดงความคิดเห็น	3.95	0.82	มาก
5. นักเรียนสนุกสนาน และมีความสุขในการทำกิจกรรมการเรียนรู้	4.18	0.72	มาก
6. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	3.86	1.06	มาก
7. นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.18	0.89	มาก
8. ครูให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.50	0.72	มาก
9. ทำให้นักเรียนได้มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์	4.27	0.75	มาก
10. ทำให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้	4.00	0.85	มาก
11. ทำให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นต่อผู้อื่น	3.73	1.25	มาก
12. ทำให้นักเรียนนำกระบวนการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวันได้	4.18	0.89	มาก
รวม	3.98	0.88	มาก

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus พบว่า นักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D.= 088)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus

สรุปผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีประสิทธิภาพ 76.28/79.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75
2. หาค่าดัชนีประสิทธิผลด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้น

การเปรียบเทียบผลด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus มีค่าเท่ากับ 0.6125 ซึ่งนักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 0.61

3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.98 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.88

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการวิจัยพบว่าการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ผลประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประสิทธิภาพเท่ากับ 76.28 /79.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนพฤติกรรม คะแนนจากใบกิจกรรม และคะแนนสอบย่อย คิดเป็นร้อยละ 76.28 และคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus คิดเป็นร้อยละ 79.36 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ทั้งนี้เนื่องมาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตอนอย่างมีระบบ โดยมีการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ตั้งแต่สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด รวมไปถึงการวัดและการประเมินผล โดยครูผู้สอนมีการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนล่วงหน้าอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง โดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นประสิทธิภาพ (ขวลิต ชูกำแพง, 2553 น.93) ทั้งนี้ได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

จากการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่มีการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พัฒนาที่ดีขึ้น นั่นคือ

ประสิทธิภาพกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มะลิวรรณ สุรานิตย์ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ที่ส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพทางกระบวนการเท่ากับ 79.19 และของผลลัพธ์เท่ากับ 81.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ ณัฐนันท์ โม้พิมพ์ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีประสิทธิภาพ 78.13/ 76.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75

1. หาค่าดัชนีประสิทธิผลด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus มีค่าเท่ากับ 0.6125 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus ทำให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 61.25 ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามความมุ่งหมายและสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวดี นิลาทะวงศ์ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านการคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับเทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL Plus พบว่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีค่าเท่ากับ 0.6190 คิดเป็นร้อยละ 61.90 ส่วนดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus มีค่าเท่ากับ 0.6567 คิดเป็นร้อยละ 65.67 และ สันติ ทิพนา (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT โรงเรียนเขมราฐพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่าดัชนีประสิทธิผลการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT เท่ากับ 0.6135 หมายความว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 61.35

2. นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.88) ซึ่งหมายความว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ KWL-Plus เป็นกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นที่พัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็น

กิจกรรมที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง ทำให้รู้สึกมีความสุข สนุกสนาน การเรียนรู้ที่การจัดกิจกรรมทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และได้การมีส่วนร่วมร่วมกับผู้อื่น นอกจากนี้ยังมีการตั้งคำถามและมีการค้นหาคำตอบของเรื่อง มีการแยกแยะ การหาข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นจากในเรื่อง ซึ่งกิจกรรมนี้จึงเกิดความน่าสนใจและส่งผลให้ประสิทธิภาพทางการจัดกิจกรรมดีขึ้น สอดคล้องกับ ทฤษฎีโวลแมน (Wolman) อ้างอิงใน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, (2555 , หน้า 9) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกมีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ต้องการหรือแรงจูงใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย มิ่งขวัญ สุขสบาย (2561) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ มะลิวรรณ สุรณิตย์ (2564) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ที่ส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยภาพรวมพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้ชัดเจน และทำความเข้าใจกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน เพื่อที่จะสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

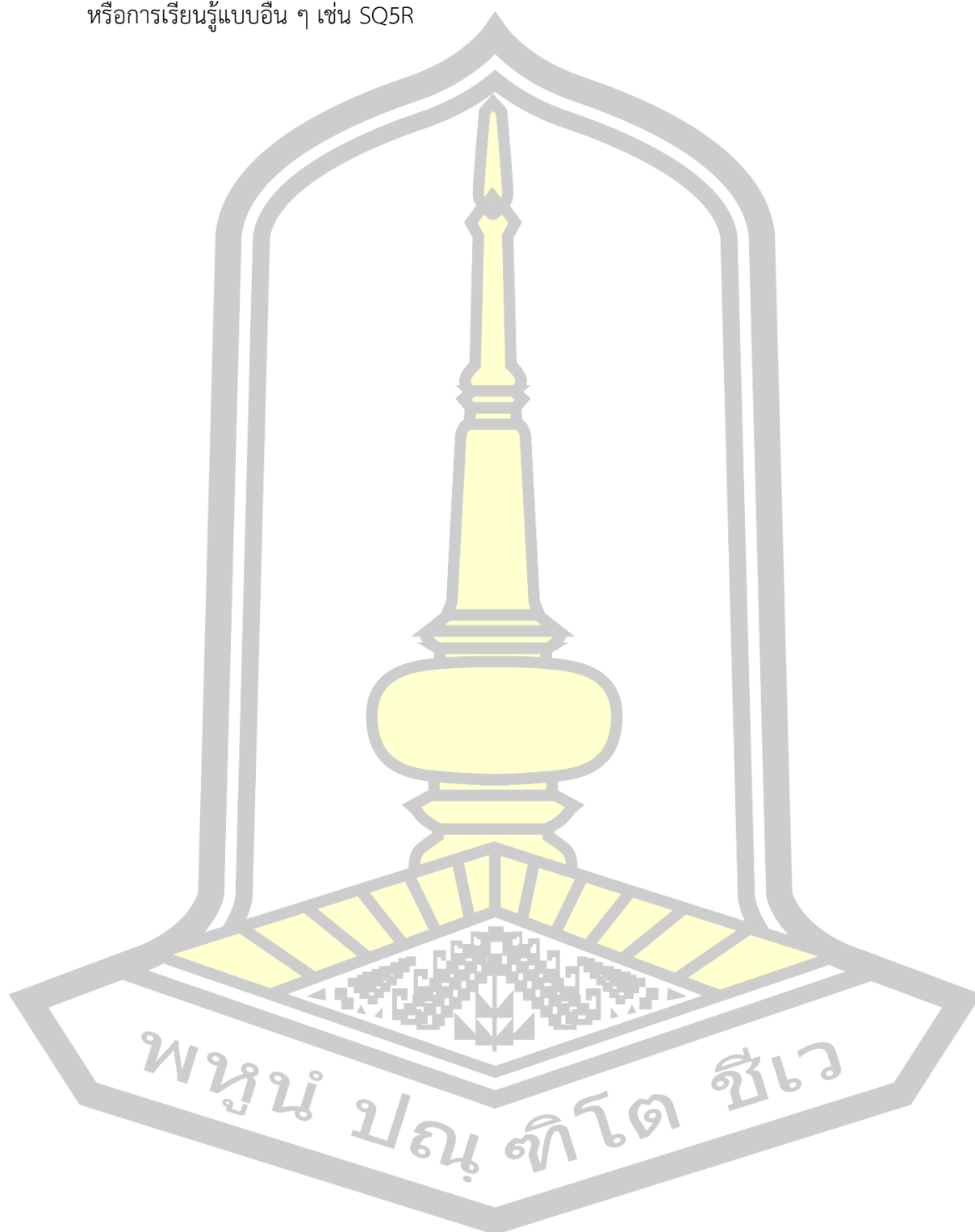
1.2 ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนที่ดี เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และซักถามเพื่อที่นักเรียนจะได้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อครูและนักเรียนด้วยกันเอง

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรใช้กิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพื่อที่จะกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียนและไม่เกิดความเบื่อหน่าย เช่น การเล่นเกม

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเลือกเนื้อหาที่เป็นปัญหาในการเรียนรู้เรื่องอื่นๆ เช่น การอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณกรรมท้องถิ่น การอ่านเชิงวิเคราะห์วรรณคดีไทย โดยใช้เทคนิค KWL-Plus ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอนที่ดีขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ร่วมกับเทคนิคการสอน
หรือการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เช่น SQ5R

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลาง กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551.

กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553

กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

. _____. (2554). คู่มือการสร้างเครือข่ายรวมพัฒนาและการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน.

กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

_____. (2554). นโยบายปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการในสทววรรษที่ 2 (พ.ศ.2552 – 2561). กระทรวงศึกษาธิการ.

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ :กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการกรมวิชาการ.

(2546 ข). คู่มือการจัดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : เนชั่นมัลติมีเดียกรุ๊ป.

กรรณิการ์ พัฒนนิติกดิ์. (2550).

กาญจนา วิชญาปกรณ์. 2534. หลักการเบื้องต้นในการศึกษาเรื่องสั้นและนวนิยาย. พิษณุโลก: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

กันยารัตน์ สอนสุภาพ และกัญญารัตน์ โคจร. (2560). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา 0506704

การออกแบบการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตร และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กิตติมา ปรีดีดิลก. (2529). การบริหารและการนิเทศการศึกษาระดับต้น, กรุงเทพฯ: อักษรนิพนธ์.

_____. (2529). ทฤษฎีบริหารองค์กร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ไกรสร ขายฮวด. (2553). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. งานวัดผลและประเมินผล

โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์. (2562). แผนการนิเทศภายในโรงเรียนปีการศึกษา 2562.

ร้อยเอ็ด : โรงเรียนชุมชนบ้านเมืองหงส์.

- ฉันทิ ธาตุทอง. (2552). *การออกแบบการสอนแบบย้อนกลับ*. กรุงเทพฯ: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จรรยา ศรีบัวหลวง. (2559). *การศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด*.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- จิราภรณ์ หอมกลิ่น. (2548). *การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT เรื่อง การอ่านเชิง
วิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.*
ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิตตินันท์ สุวรรณภาพ. (2564). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยการจัดการ
เรียนรู้การสอนอ่านแบบพาโนรามา (PANORAMA) ร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. การศึกษาอิสระ ศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร*.
- จุฑาทิพย์ อินทร์ช่วย. (2557). *การศึกษาความสามารถการอ่านวิเคราะห์บันทึกคดีร้อยแก้วของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-PLUS. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร*.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษาหน่วยที่ 8 – 15
(พิมพ์ครั้งที่ 20)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ขวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ชนมณี แก้วพิกุล. (2553). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยจากบทเพลง
ไทย ลูกทุ่งสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*.
- ชลธิดา หงษ์เหม. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ร่วมกับแผนที่ความคิด*. วิทยานิพนธ์ ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545)-*การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ ฯ:
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2557). *การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ ฯ :

เมธีทิพย์. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต

ณัฐนันท์ โมพิมพ. (2565). การพัฒนาการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่มีต่อความสามารถด้านการอ่าน
เชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยาลัยนพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ธิดา โมสิกรัตน์. (2556). “การฟังและการพูดในการสื่อสาร” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้ภาษา
เพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นิรมล ศตวุฒิ. (2547, พฤษภาคม), การเรียนรู้จากปัญหา (Problem-Based Learning). วารสาร
การศึกษา กทม. 28(2): 3-5.

นริศรา ชยธวัช (2563). การพัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้ SQ4R ร่วมกับผัง
กราฟิกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยาลัยนพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญชม ศรีสะอาด .2537. การพัฒนาการสอบ.พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น

_____ .2540.การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น

_____ 2546. การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น

บุญสิตา เจริญเกาะ. (2556). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้แผนผังความคิด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยาลัยนพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

บรรจง แสงนภาวรรณ. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 6 โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการสอน KWL Plus. วิทยาลัยนพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญสนอง วิเศษสาร. (2562). ผลการสอนโดยใช้แผนผังความคิดที่มีต่อทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนักศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี,
30 (3), 105-115.

เบญจวรรณ วรรณบุตร. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ร่วมกับผังกราฟิก
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 การศึกษาอิสระ ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เผชิญ กิจระการ. (2544). “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1/E2)”,

วัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 7(1) : 45-51

มนิธา ภูมิลี. (2557). “การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ เจตคติต่อการเรียน
วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้
เทคนิคการตั้งคำถามและแผนผังความคิด.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

มิ่งขวัญ สุขสบาย. (2562). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค
KWL Plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มะลิวรรณ สุรานิตย์. (2564). การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ที่ส่งเสริมทักษะการอ่านเชิง
วิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วรรณ บัวเกิด. (2534). “หน่วยที่ 14 วิธีสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน” ใน ประมวลสาระ
ชุดวิชาการพัฒนาทักษะทางภาษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วรรณ บัวเกิด. (2537). เอกสารการสอนชุดวิชา การอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 4. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วาโร เพ็งสวัสดิ์ . 2546. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สุวิริยาสาน.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Back ward Desing. ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วัชร เล่าเรียนดี. (2552). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. พิมพ์ครั้งที่
4. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เศกสิทธิ์ สุภาอ้วน. (2544). ความพึงพอใจของผู้เสียหายคดีข่มขืนกระทำชำเราที่มีต่อความพึงพอใจ
ของผู้เสียหายคดีข่มขืนกระทำชำเราที่มีต่อการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศศิธร ขวาลไชย (2554). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้แบบ KWL plus ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์.(2545). เทคนิควิจัยด้านการอ่าน. (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เสาวลักษณ์ ตรองจิต. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน. เชิงวิเคราะห์
วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาโท กศ.ม. มหาสารคาม

สุภาณี โสโธ. (2554). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษการคิดวิเคราะห์และ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SO4R. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุภาวดี นิลาทวงค์ (2559). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับเทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL Plus. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สันติ ทิพนา (2561). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT โรงเรียนเขมรรัฐพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 อำเภอเขมรรัฐ จังหวัดอุบลราชธานี. คุรุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2550). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์

สมาน เอกพิมพ์. (2560). การจัดการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมและการจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21 = *Learning Management Environment and Classroom Management in The 21st Century*. มหาสารคาม : ตักศิลาการพิมพ์.

สมฤดี ทาแดง (2564). การจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อุทัยพรรณ สดใจ . (2545). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจังหวัดชลบุรี : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติแจซอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

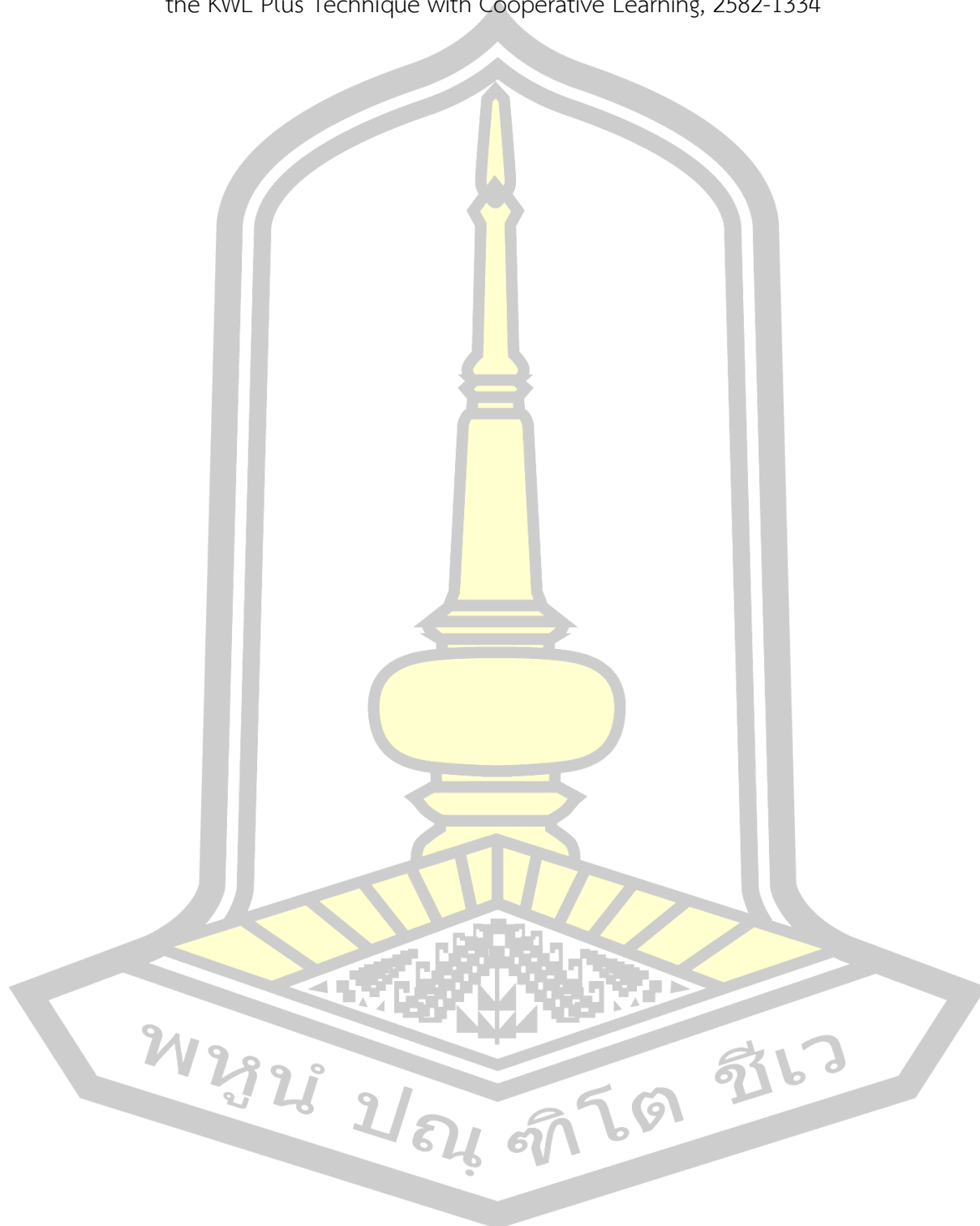
อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

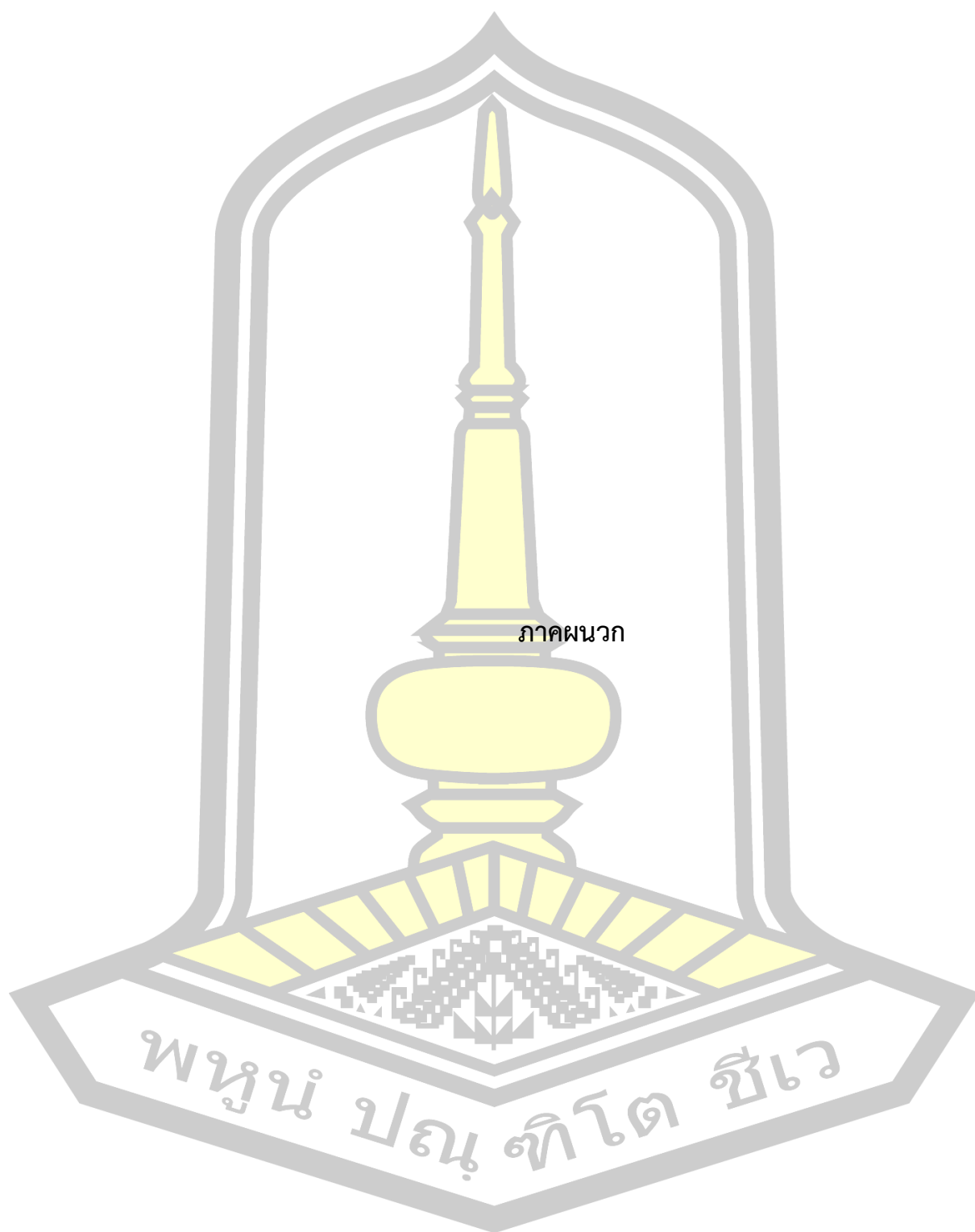
Carr, E. and Ogle, D. (1987). KWL Plus: A Strategy for Comprehension and Summarization. *Journal of Reading*, 30(1), 631-636.

Hamdan, M. H. (2014). KWL-Plus Effectiveness on Improving Reading Comprehension of Tenth Graders of Jordanian Male Students. *Theory and Practice in Language Studies*, 4(11), 2278-2288.

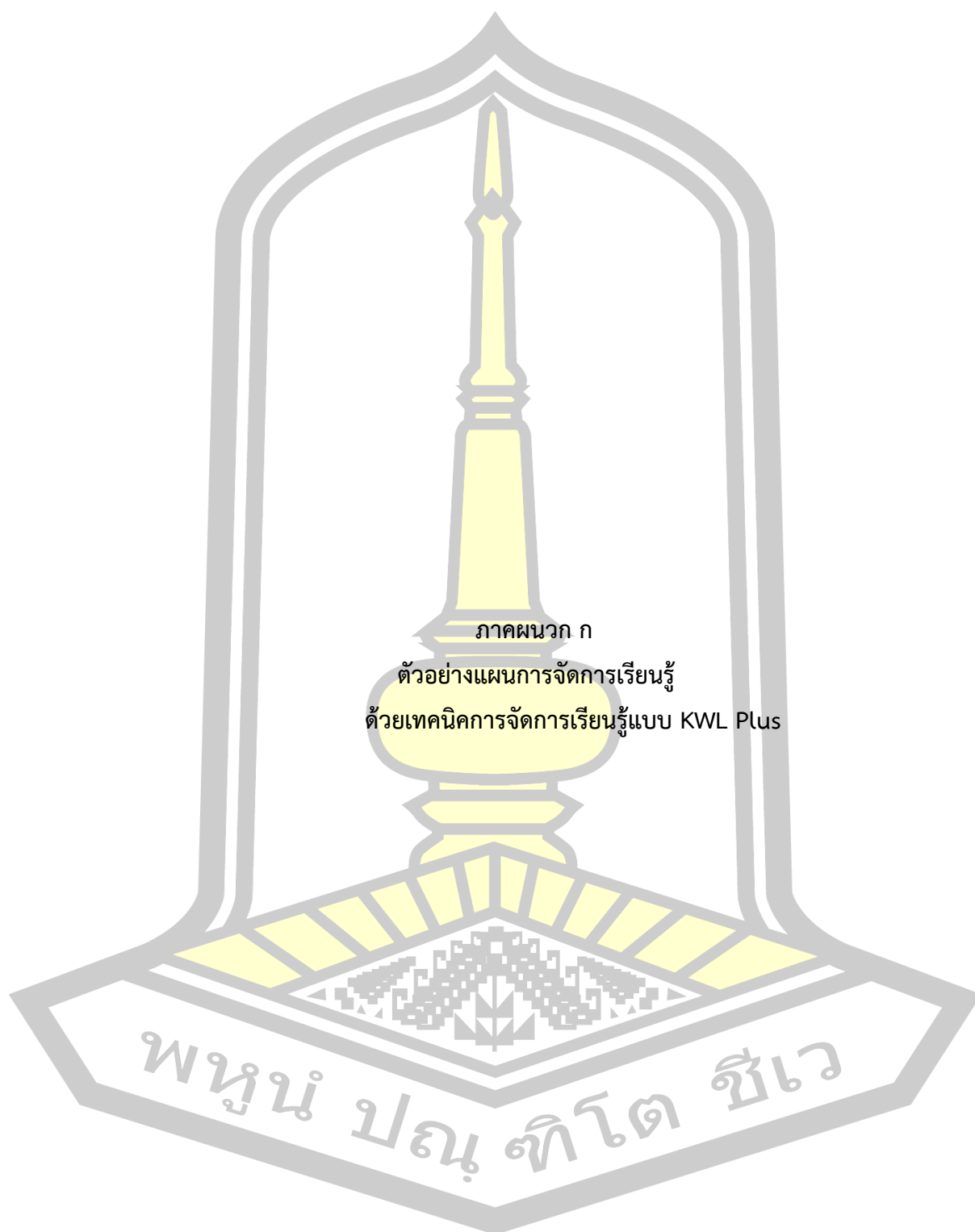
Piya Thongma (2023). The Development of Literature Learning Activities on the Topic

Of Rachathirat for Saming Pha Ram Arsa by Matthayomsuksa 1 Students Using
the KWL Plus Technique with Cooperative Learning, 2582-1334

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

พูน ปณ จิโต ชีเว

แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทย (ท22101)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น

เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวกัณตนา ศรีสมบัติ

โรงเรียนอนุบาลศรีช้างสูง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา

ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

ม.2/3 เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน

ม.2/4 อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ม.2/5 การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุนและข้อคิดเห็นจาก

บทความที่อ่าน

ม.2/7 ประเมินคุณค่าหรือข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตได้

2. สาระสำคัญ

เรื่องสั้น คือ เรื่องที่เล่าอย่างสั้น ๆ มีขนาดความยาวของเรื่องที่ไม่กำหนดตายตัว แต่ต้องใช้คำไม่มากนัก โครงเรื่องก็ต้องไม่มีความซับซ้อนจนเกินไป สามารถอ่านจบได้ในเวลาอันสั้น แนวคิดของเรื่องมีเพียงแนวคิดเดียว

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ (K)
2. เขียนผังความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ (K)
3. อภิปรายแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ (P)
4. จำแนกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ (P)
5. ประเมินคุณค่าหรือข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตได้ (A)

4. สารการเรียนรู้

- การอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน
4. มีจิตสาธารณะ

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำ (10 นาที)

1. ครูสนทนากับนักเรียนว่า เรื่องสั้นหมายถึงอะไร มีลักษณะแบบไหน
2. ครูแจ้งกิจกรรมนักเรียนที่ต้องปฏิบัติในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus
3. นักเรียนรับใบกิจกรรม KWL Plus

ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

ขั้นที่ 1 K นักเรียนรู้อะไร (What we Know) (5 นาที)

ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องสั้น นักเรียนมีความรู้เรื่องสั้นมากน้อยเพียงใด แล้วเขียนบันทึกความรู้ลงในช่อง K

ขั้นที่ 2 W นักเรียนต้องการรู้อะไร (What we What to Know)

(10 นาที)

1. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน โดยคละตามความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน จากนั้นศึกษาใบความรู้เรื่อง ความหมายของเรื่องสั้น
2. ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้น เรื่อง “คิดให้นอกกรอบ” จากนั้นเขียนบันทึกคำถามลงในช่อง W

ขั้นที่ 3 L นักเรียนเกิดการเรียนรู้อะไร (What We Learned)

(35 นาที)

1. นักเรียนบันทึกข้อมูลที่ได้จากการอ่านเรื่องสั้น “คิดนอกกรอบ”
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอข้อมูลที่บันทึกได้หน้าชั้นเรียน
3. ครูเพิ่มเติมข้อมูลที่นักเรียนบันทึกลงในช่อง L พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 4 Plus การสร้างแผนผังความคิด (45 นาที)

ครูอธิบายการสร้างแผนผังความคิดรูปแบบต่าง ๆ และการใช้คำถามกระตุ้นให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นหลัก ประเด็นย่อย และสรุปใจความสำคัญของเรื่อง “คตินอกกรอบ” จากนั้นจึงให้นักเรียนสร้างผังความคิดลงในช่องผังความคิด (Mind Mapping) ให้สัมพันธ์กัน พร้อมทั้งตกแต่งผังความคิดให้สวยงาม

ขั้นสรุป (15 นาที)

1. นักเรียนสรุปความคิดรวบยอดจากการทำแผนผังความคิด
2. นักเรียนทำแบบทดสอบการอ่านเชิงวิเคราะห์จากวรรณคดีท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

7. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง เรื่องสั้น
2. เรื่องสั้น “คตินอกกรอบ”

แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องสมุดโรงเรียน
2. สื่ออินเทอร์เน็ต

8. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบบันทึกกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์จากเรื่องสั้นที่ได้อ่าน
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น

พูน ปณ ภิโต ชเว

9. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีวัดผล	เครื่องมือที่วัดผล	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องสั้นที่อ่านได้ (K)	- นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญของเรื่องสั้นได้	- ใบความรู้การอ่านเรื่องสั้น	- ผ่านเกณฑ์คุณภาพในระดับดี
2. นักเรียนสามารถเขียนแผนผังความคิดจากเรื่องสั้นที่อ่านได้ (K)	- นักเรียนเขียนแผนผังความคิดจากเรื่องสั้นได้	- ใบกิจกรรมการเขียนแผนผัง	- นักเรียนได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบร้อยละ 75 ขึ้นไป
3. นักเรียนวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องสั้นที่อ่านได้ (P)	- การทำใบงานการวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องสั้น	- ใบงานการสรุปการอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น	- นักเรียนได้คะแนนจากการทำใบงานร้อยละ 75 ขึ้นไป
4. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องสั้นที่อ่านได้ (P)	- การทำใบงานเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์	- ใบงานการเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์	- นักเรียนได้คะแนนจากการทำใบงานร้อยละ 75 ขึ้นไป
5. นักเรียนมีมารยาทในการอ่าน (A)	- การสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน	- แบบสังเกตพฤติกรรม	- นักเรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีขึ้นไป

ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายปาล ศรีจันดารี)

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลศรีช้างสูง

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

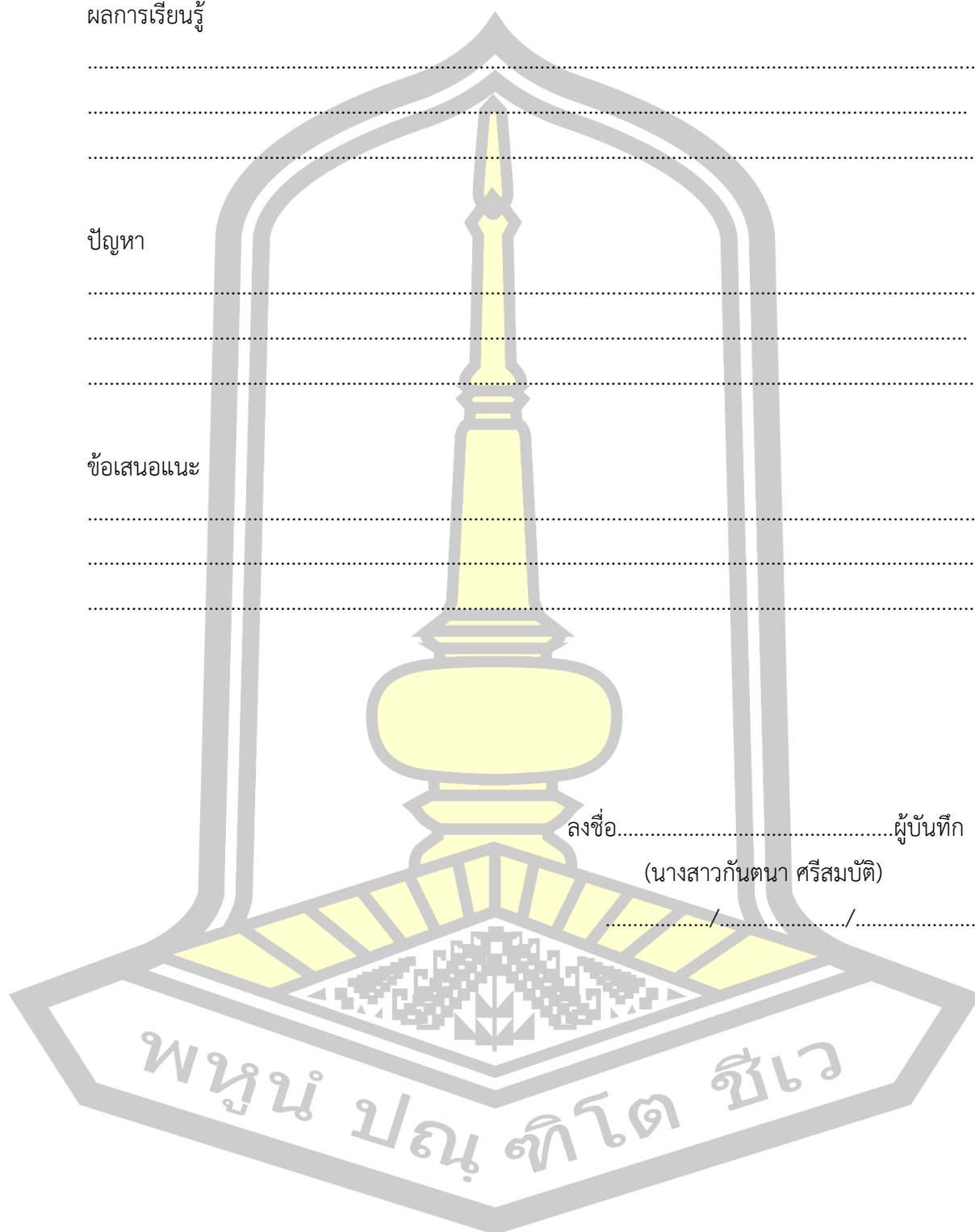
.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

(นางสาวกัณทนา ศรีสมบัติ)

...../...../.....

ใบความรู้เรื่องสั้น

1. ความหมายของเรื่องสั้น

เรื่องสั้น คือ เรื่องที่เล่าอย่างสั้นๆ มีขนาดความยาวของเรื่องที่ไม่กำหนดตายตัว แต่ต้องใช้คำไม่มากนัก โครงเรื่องก็ต้องไม่มีความซับซ้อนจนเกินไป สามารถจบได้ในเวลาอันสั้น แนวคิดของเรื่องก็มีเพียงแนวคิดเดียว

2. ลักษณะของเรื่องสั้น

เรื่องสั้นเป็นงานเขียนประเภทบันเทิงคดีที่เกิดขึ้นในเมืองไทยประมาณรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) โดยได้แบบอย่างมาจากตะวันตก จึงมีลักษณะ ดังนี้

ความยาว เรื่องสั้นต้องมีความยาวพอประมาณ อ่านจบได้ในเวลาไม่เกิน 50 นาทีตามขนาดมาตรฐานของเรื่องสั้นรุ่นเก่าควรมีจำนวนคำ 4.000 - 5.000 คำ แต่ถ้าเป็นเรื่องสั้นสมัยใหม่ จัดเป็นเรื่องสั้นขนาดยาวอาจมีจำนวนคำได้ถึง 10,000

คำต้องมีความหนาแน่น หมายถึง ต้องใช้สำนวนโวหาร การสร้างฉาก ตัวละคร บทสนทนา ฯลฯ ให้กระชับรัดกุมและมีประโยชน์ต่อการดำเนินเรื่องมากที่สุด

โครงเรื่อง (Plot) เรื่องสั้นควรมีโครงเรื่องเดียว ไม่ซับซ้อนเป็นข้อขัดแย้งกันระหว่างตัวละครและต้องจบลงด้วยผลอย่างใดอย่างหนึ่ง

แก่นของเรื่องหรือแนวคิด เรื่องสั้นควรมุ่งสอนแนวคิดหรือแก่นของเรื่องเพียงอย่างเดียว

ตัวละคร เรื่องสั้นควรมีตัวละครน้อยตัวคือไม่ควรเกิน 4 ตัว

ฉาก เรื่องสั้นมีฉากที่เกิดจากพฤติกรรมของตัวละคร คือเหมาะกับตัวละคร และสภาพแวดล้อม

ตอนจบของเรื่อง (Climax) ตอนจบของเรื่องสั้นมักให้ความรู้แก่ผู้อ่านถึงความสมบูรณ์ของเนื้อหา มี 2 แบบ คือ จบอย่างธรรมดา และจบแบบหลักความคาดหมาย หรือจบแบบหักมุม

3. ชนิดของเรื่องสั้น แบ่งออกเป็น 4 ชนิด คือ

1. เรื่องสั้นประเภทแสดงแนวคิด (Theme Story) คือ ผู้เขียนมีอุดมคติหรือต้องการชี้ให้เห็นความจริงอย่างใดอย่างหนึ่งของชีวิต

2. เรื่องสั้นประเภทผูกเรื่อง (Plot Story) เรื่องสั้นประเภทนี้มีโครงเรื่องซับซ้อนน่าฉงน และจบชนิดที่ผู้อ่านคาดคิดไม่ถึง หรือนึกไม่ถึงว่าจะจบแบบนี้

3. เรื่องสั้นประเภทที่เพ่งเล็งจะแสดงลักษณะของตัวละคร (Character Story) เป็นเรื่องสั้นประเภทที่ผู้เขียนถือตัวละครเป็นใหญ่ และต้องการจะเสนอลักษณะอย่างหนึ่งของคนเป็นสำคัญ

4. เรื่องสั้นประเภทที่ถือฉากเป็นสำคัญ (Atmosphère Story) เป็นการเขียนบรรยายสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งมีลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดไปตามพฤติกรรมและตัวละครมีอุดมคติหรือต้องการชี้ให้เห็นความจริงอย่างหนึ่งของชีวิต

ความเป็นมาของเรื่องสั้น

เรื่องสั้นของไทยนั้นมีพัฒนาการมาจากการเขียนประเภทนิทาน ขณะเดียวกันเรื่องสั้นของไทยได้รับแบบอย่างมาจากตะวันตก เรื่องสั้นจึงมีเนื้อเรื่องที่แตกต่างไปจากนิทานเดิมของไทยมากกล่าวคือ เรื่องสั้นนั้นมีโครงเรื่อง เนื้อหา ฉาก บรรยายภาพ บทสนทนา และตัวละครสมจริง มีแก่นเรื่องสะท้อนปัญหาสังคม หรือแสดงความคิดเห็นของผู้แต่งที่กว้างขวางกว่าเดิม ทั้งยังเป็นการสื่อสารความคิดระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านโดยตรง และผู้เขียนเองไม่ได้สรุปข้อคิดไว้ในตอนท้ายของเรื่องอย่างนิทาน

เรื่องสั้นเรื่องแรกของไทยคือ "พระเปี้ยให้ทานธรรม" พ.ศ. 2430 และต่อมาเรื่องสั้น ชื่อ "สนุกนิก" พระนิพนธ์กรมหลวงพิชิตปรีชากร จากนั้นมาเรื่องสั้นของไทยได้พัฒนาตนเองให้ก้าวพ้นจากเรื่องสั้นกึ่งนิทาน และกึ่งเรื่องสั้นแบบฝรั่งมาเป็นแบบไทยแท้ การพัฒนาการที่เห็นได้ชัดเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2472 เป็นต้นมา

ปัจจุบันเรื่องสั้นของไทยมีทั้งเรื่องสั้นแปลจาก และเรื่องสั้นของคนไทยเอง ซึ่งเป็นทั้งเรื่องสั้นแนวทดลอง หรือที่เรียกว่า เรื่องสั้น abstract คือ เรื่องที่เป็นนามธรรม และ เรื่องสั้นแนว realism คือบรรยายภาพออกมาอย่างชัดเจน การตีความจะน้อยกว่างาน abstract

ลักษณะของเรื่องสั้นไทย

1. ในด้านรูปแบบ รูปแบบการเขียนมี 2 ลักษณะคือ
 - 1) ใช้เหตุการณ์เป็นหลัก
 - 2) ใช้ความคิดหรืออารมณ์เป็นหลัก
2. ในด้านแนวคิด ซึ่งแนวคิดที่ปรากฏในเรื่องสั้นจะเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม
3. ในด้านเนื้อหา เนื้อหาการเขียนเรื่องสั้นก็เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมเช่นกัน
4. ในด้านกลวิธีการเขียน
 - 1) การสร้างตัวละคร
 - 2) กลวิธีการดำเนินเรื่อง
 - 3) กลวิธีการทำบทบรรยาย
 - 4) กลวิธีการจบเรื่อง

องค์ประกอบของเรื่องสั้น

1. แก่นเรื่อง คือ แนวคิดหรือจุดสำคัญของเรื่องที่คุณเขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ
2. โครงเรื่อง คือ คำโครงเรื่องที่คุณแต่งกำหนดไว้ก่อนว่าจะแต่งเรื่องไปทางไหน
3. ตัวละคร คือ บทบาทสมมุติที่คุณแต่งกำหนด และเพราะเป็นเรื่องที่เน้นแนวคิดผู้เขียนจึงสร้างตัวละครน้อย
4. บทสนทนา คือ ถ้อยคำที่ตัวละครใช้พูดจาโต้ตอบกัน
5. ฉาก คือ สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง หมายรวมถึงเวลาสภาพสิ่งแวดล้อมนั้นๆ
6. บรรยายภาพ คือ อารมณ์ต่าง ๆ ของตัวละครที่เกิดจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 และมีอิทธิพลทำให้คล้อยตามไปด้วย

เรื่อง คิดให้นอกกรอบ

ณ เมืองเล็กของในอิตาลีเมื่อนานมาแล้ว

เจ้าแม่เจ้าของธุรกิจเล็ก ๆ คนหนึ่งดันไปเป็นหนี้ก้อนโตในวงจรเงินกู้ยืมระบบสุทธจากเจ้าหนี้ชรา เขี้ยวลากดิน จนนำความขวยมาสู่ลูกสาวของตัวเอง เจ้าหนี้ชราได้ยื่นข้อเสนอบางอย่างให้กับเจ้าแม่ เป็นเงื่อนไขให้ตัวเขาได้แต่งงานกับลูกสาวเจ้าแม่เพื่อแลกกับการล้างหนี้ทั้งหมด (ให้ตายเถอะ เรื่องน่าขยะแขยงแบบนี้ก็มีด้วย) ในความโชคร้ายยังพอมีความหวัง เจ้าหนี้ชรายังเปิดทางให้

“เดี๋ยวฉันจะมีถุงผ้า 2 ใบให้หนูเลือกนะจ๊ะ ใบหนึ่งมีก้อนกรวดสีดำ อีกใบหนึ่งมีก้อนกรวดสีขาว ถ้าหนูเลือกได้ถุงที่มีก้อนกรวดสีดำ หนูจะต้องแต่งงานกับฉัน แต่ถ้าหนูเลือกได้ถุงที่มีก้อนกรวดสีขาว วาสนาระหว่างเราก็จะไม่เกิด.. อ้อ แล้วฉันก็ยังใจดีนะ ทันทีที่หนูเลือกถุงผ้าฉันนั้น หนี้ทั้งหมด ฉันยกให้พ่อหนูทันทีเลยนะจ๊ะ”

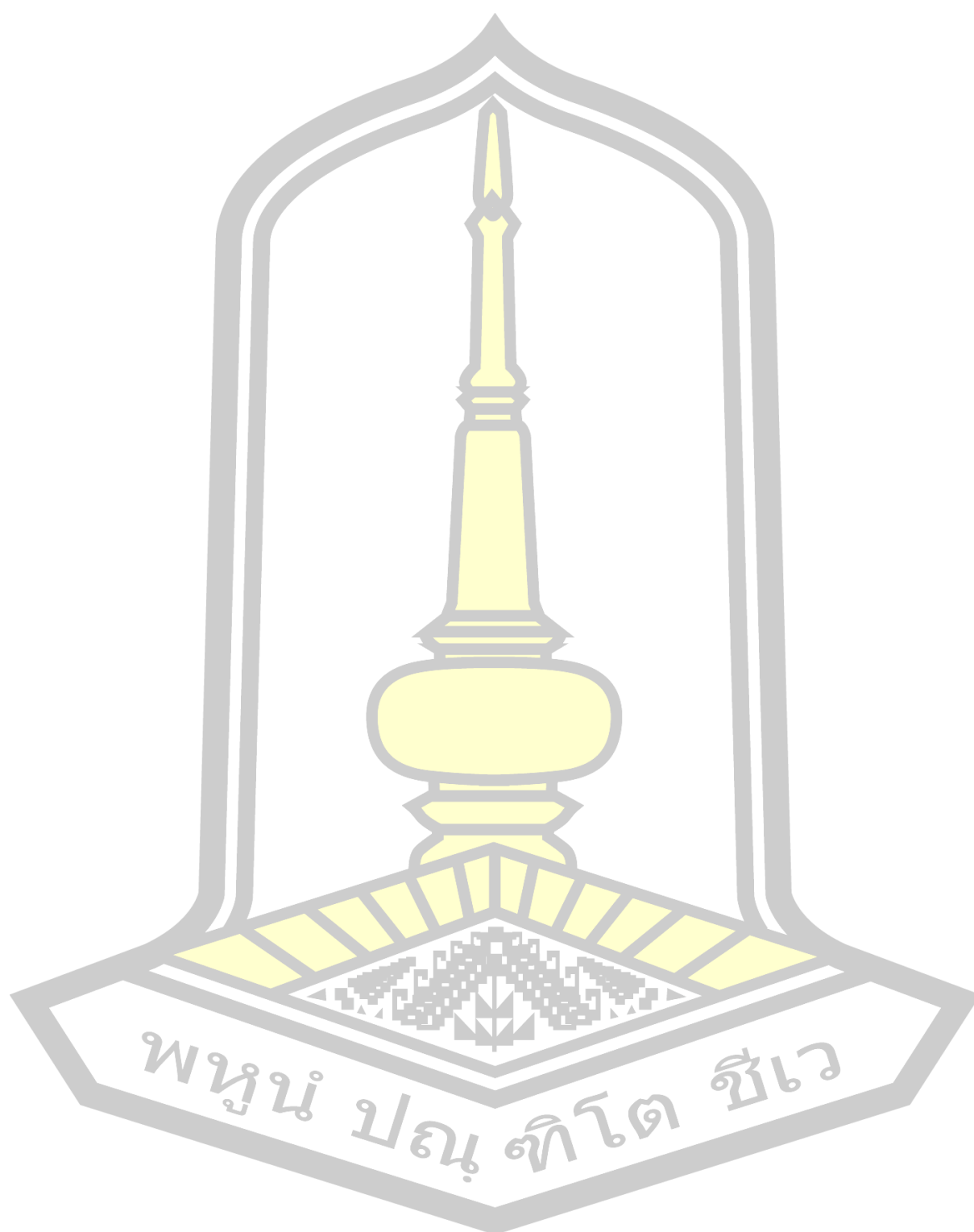
ว่าแล้วเจ้าหนี้ชรา ก็เดินไปหยิบก้อนกรวดจากในสวนมา 2 ก้อน แต่กลับเล่นไม่ซื่อ ลูกสาวเจ้าแม่แอบหนีไปเห็นว่าเจ้าหนี้ชราแอบหยิบก้อนกรวดดำขึ้นมาทั้ง 2 ก้อนใส่ลงไปในถุงผ้า “หนูเลือกใบไหนดีจ๊ะ ?” ตอนนั้นทางเลือกทั้งหมดที่น่าจะเป็นของลูกสาวเจ้าแม่ น่าจะเหลือแค่ 3 ทาง คือ ให้ตายก็ไม่เลือก แต่นั่นก็ไม่ช่วยให้หนีหายไปได้ หยิบมาทั้ง 2 ถุง แล้วพิสูจน์ว่าแม่หัวคนนี่โกง แต่ตาแก่นี้ก็อาจจะโกรธจนไม่ยอมยกหนี้ให้พ่อ ยอมเลือกสักถุง แล้วตกเป็นเมียของเจ้าหนี้ชราไป เพื่อไถ่หนี้ให้พ่อ ทุกอย่างเหมือนจะเป็นเช่นนั้นจนกระทั่ง... “ว้าย! แย่จัง...ฉันทำก้อนกรวดที่เลือกหล่นหายไปแล้ว เอาแบบนี้แล้วกัน คุณเจ้าหนี้ช่วยดูก้อนกรวดอีกถุงว่าเป็นสีอะไร ก็คงรู้แล้วละคะว่าฉันเลือกได้ก้อนกรวดสีอะไร เพราะสีมันตรงข้ามกัน” ในขณะที่เธอเลือกถุงผ้า แล้วหยิบก้อนกรวดนั้นออกมา เธอแกล้งทำมันหล่นหายไปแล้วไปปะปนกับหญ้าในสวน แน่ใจว่าก้อนกรวดสีดำอีกก้อนยังอยู่ในถุงผ้า แต่คำตอบเดียวที่เจ้าหนี้ชราจะตอบได้คือ “หนูเลือกได้ก้อนกรวดสีขาวจ๊ะ” เว้นเสียแต่เจ้าหนี้ชราจะพูดความจริงว่า “หนูเลือกได้ก้อนกรวดสีดำนะจ๊ะ เพราะมันสีดำทั้ง 2 ถุง” ซึ่งมันก็คือการยอมรับว่าตัวเองโกงนั่นเอง ด้วยเหตุนี้พ่อลูกที่เป็นเป็นหนี้จึงเหมือนยกภูเขาออกจาก หนี้ก็หาย ลูกสาวก็ไม่ต้องเสีย

ข้อคิด : เป็นไปได้เสมอที่เราจะอยู่เหนือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เมื่อเราคิดนอกกรอบมากไปกว่าแค่ในสิ่งที่สถานการณ์บีบเราเอาไว้

ที่มา : <https://inspiring.org/10-inspiration-short-stories>

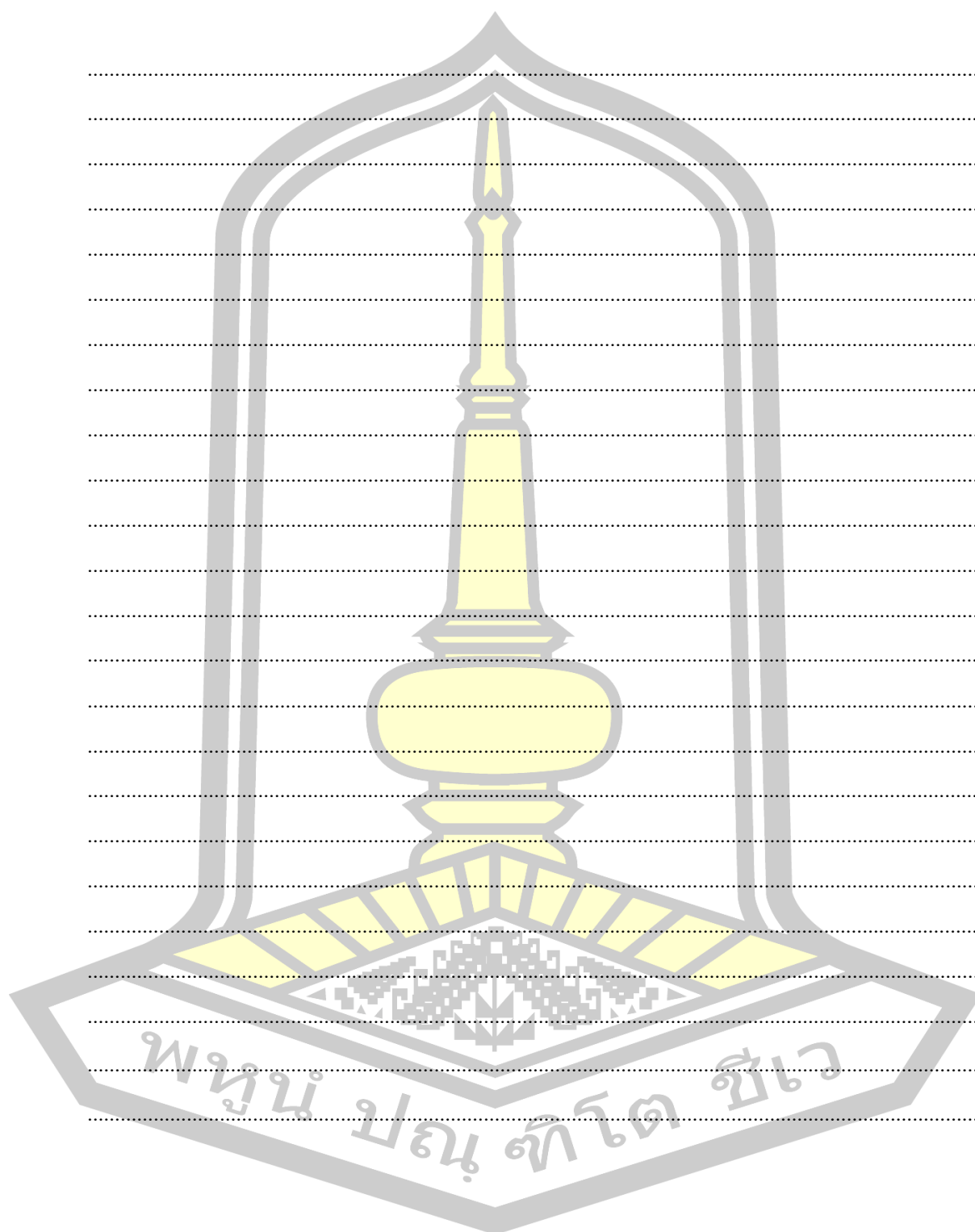
[illegible]

ผังความคิดเรื่องสั้น เรื่อง คิดให้นอกกรอบ

กิจกรรมการสรุปใจความจากการอ่าน

เรื่องสั้น เรื่อง คิดให้นอกกรอบ

เกณฑ์การประเมินใบบันทึกกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL – Plus

ประเด็นการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	(ดีมาก) 4	(ดี) 3	(พอใช้) 2	(ปรับปรุง) 1
1. การเขียน คำตอบลงใน ตาราง KWL Plus	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านได้ ครบถ้วน	บันทึกคำตอบได้ทุก รายการและ สอดคล้องกับคำถาม และระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านได้เป็น ส่วนใหญ่	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านได้เป็น ส่วนน้อย	บันทึกคำตอบได้ ทุกรายการและ สอดคล้องกับ คำถามและระบุ รายละเอียดของ เรื่องที่อ่านไม่ได้
2. การสร้าง แผนผัง (Mapping)	แผนผังสื่อ ความหมายได้ อย่างละเอียดและ สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่อ่าน	แผนผังสื่อ ความหมายได้อย่าง ละเอียดแต่ไม่ สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่อ่าน	แผนผังสื่อ ความหมายแต่ขาด รายละเอียดและไม่ สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่อ่าน	แผนผังไม่สื่อ ความหมายขาด รายละเอียดและไม่ สอดคล้องกับเนื้อ เรื่องที่อ่าน
3. การสรุป ใจความสำคัญ	เขียนสรุปใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน เรียงลำดับ ความคิดต่อเนื่อง ชัดเจน มีความ สมบูรณ์ด้วย สำนวนภาษาของ ตนเองและสื่อ ความหมายได้	เขียนสรุปใจความ สำคัญครอบคลุม ครบถ้วน แต่ เรียงลำดับความคิด ไม่ต่อเนื่อง ใช้ภาษา เดิมของเรื่องที่อ่าน สื่อความหมายได้	เขียนสรุปใจความ สำคัญครอบคลุม ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องชัดเจนโดย ยังใช้ภาษาเดิมของ เรื่องที่อ่าน	เขียนสรุปใจความ สำคัญไม่ ครอบคลุม ไม่ ถูกต้อง และ เรียงลำดับ ความคิดไม่ ต่อเนื่องหรือ คัดลอกจาก ข้อความเดิมของ เรื่องที่อ่าน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11 – 12 คะแนน	อยู่ระดับ ดีมาก
คะแนน 9 – 10 คะแนน	อยู่ระดับ ดี
คะแนน 7 – 8 คะแนน	อยู่ระดับ พอใช้
คะแนน 1 – 6 คะแนน	อยู่ระดับ ปรับปรุง

แบบทดสอบท้ายคาบ

เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวแล้วทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

เรื่อง เขียดขาคำ

แดดกล้าเรืองแรง เหมือนงจใจจะแผดเผาทุกชีวิตบนทุ่งหญ้ากว้างให้ไหม้มอดจนสิ้นซาก สะแบงหลวงกับพะยอมยืนโดดเด่น ทั้งใบแกสีเหลืองคล้ำร้อนลงดินเป็นครั้งคราว เขาหย่อนกายลงตรงโคนไม้ด้วยท่าทางที่เหนื่อยอ่อน เสื้อสีครามคล้ำเปียกชื้นไปด้วยหยาดเหงื่อ รอบตัวมีแต่ความอ้างว้างแห้งแล้ง เขาเพ่งมองกลุ่มหญ้าหม่นและฟางผ่อยที่ปลิวอ่อนหม่นเป็นลำสูงพุ่งขึ้นสู่ท้องฟ้า นอกจากหญ้าและฟาง มันยังหอบเอาดินสีน้ำตาลลอยฟุ้งจนมืดมัวไปหมด มันเป็นลมหัวกุดหรือที่บางคนเรียก ลมหัวด้วน เขารู้สึกหวาดขึ้นมาทันทีเมื่อคิดได้ว่า ลมที่พัดตึงๆ อยู่นั้น ผู้ใหญ่เคยบอกว่ามันเป็นเครื่องหมายของความแห้งแล้ง ความอดอยาก ความวิบัติและความตาย เมื่อคิดถึงตรงนี้เขารู้สึกกระวนกระวายอยากจะไปให้ถึงบ้านที่มองเห็นยอดไม้เรียดินลับๆ อยู่เบื้องหน้า แต่ก็ลังเลที่จะเดินต่อ เพราะเมื่อครุ่นเือง ก่อนจะถึงร่มไม้ เขารู้สึกหุ้อ ตามัว ซึ่งเขารู้ว่กำลังจะเมาแดดและเป็นลม เขามองดูฝ่าเท้าที่พองเพราะความร้อนไหม้ของพื้นทราย แล้วรู้สึกโกรธขึ้นมาอย่างบอกไม่ถูก โกรธดินฟ้าอากาศซึ่งช่างมีแต่ความทารุณไม่จบสิ้น เขานี้มันยังหนาวเหน็บจนถึงกระดูกแต่ขณะนี้นักลับร้อน จนรู้สึกว่หัวจะแตกออกเป็นเสี่ยง เมื่อคิดถึงความเยือกเย็นยามเช้าตรู่ก็ยิ่งคิดถึงลูกน้อยมากขึ้น

เขานี้เอง เขากับลูกเล็กสองคนพากันออกไปหาเขียด เพื่อหาอาหารมือเข้าที่ทุ่งนาข้างบ้าน อากาศแสนหนาว ลูกน้อยทั้งสองคนคางสั่นกัก ๆ ขณะที่ก้มมองหาตาเขียด ซึ่งซ่อนอยู่ตามรอยแตกกระแหว่งของผืนนา ทุกครั้งที่มองเห็นตาใสในหลืบเล็ก ลูกน้อยจะเรียกเขาเสียงดัง

“ พ่อ นี้อีกตัว ”

“ พ่อ หลับนี้มีสอง เสียด้วย เร็วหนอยสิพ่อ ”

เขาจะกะโผลกทะเผลกไปตามเสียงเรียก ใช้อยบงครอยระแหว่ง บางตัวเขาจับมันได้ที่ แต่มีบางตัวพอเริ่มขุดดินมันก็กระโดดแผลัวไป เป็นหน้าที่ของลูกที่จะไล่ตะครุบ บางตัวก็ทัน บางตัวก็กระโดดลงไปในหลืบดินใหม่ ทำให้เขาต้องตามไปงครอยระแหว่งนั้นอีก บางครั้งถ้าโชคดินนอกจากจะได้เขียด ยังพบหอยกาบ หอยจับแฉงที่หมกตัวรอฝนซึ่งเขาก็เก็บมันไป แดดเริ่มอุ่นและได้เขียดมากพอสำหรับข้าวมือเข้าแล้ว เสียงผู้ใหญ่บ้านเคาะเกราะเรียกประชุมดังแว่วมาจากในบ้าน เมื่อคิดถึงตรงนี้เขารู้สึกโกรธตัวเองขึ้นมาอีก อย่างบอกไม่ถูก เพราะถ้าหากว่เขากลับบ้านเสียแต่ตอนนั้น ลูกน้อยที่น่าสงสารก็คง

ไม่เจ็บ มันเป็นหีบสุดท้ายแท้ๆ ในทันทีที่เขางัดดินแตกกระจาย เขียดขาคำโตเต็มทีขนาดหัวแม่มือ กระโดดแล้วผ่านหน้าลูกชายคนกลางไป เด็กน้อยไล่ตามไปห้า-หกวา เขียดจึงกระโดดลงไปใน รอยเท้าควาย ลูกน้อยของเขาวิ่งตามหมายจะจับ เท่านั้นเองเขาก็ตะลึงแทบสิ้นสติ เมื่อได้ยินลูก น้อยร้องเสียงลั่น

“ พ่อ ู งูกัดมือ ! ”

งูเห่าแม่แป๊ะขู่พ่อ ๆ ได้สติเขากระโจนใช้ด้ามจอบหวดเต็มแรงสามครั้ง งูร้ายก็หางสั้นดิก ๆ เขาหอบ ลูกน้อยพร้อมครุเขียดกลับเข้าบ้าน และไม่ลืมบอกลูกอีกคนลากงูไปด้วย ลูกของเขาร้องไห้และคราง เบา ๆ ตลอดทาง มือของเด็กตบที่หน้าอกบอกว่าหายใจไม่ออก เมื่อถึงบ้าน ทุกสิ่งโกเลาหลไปหมด วัง หาหมอน้ำมนต์ หมอยากลางบ้านเท่าที่คิดซื้อได้

“ เอาเขียดมาสับปิดที่แผล ” เพื่อนบ้านคนหนึ่งร้องบอก

“ ปั้งตบงูให้มันกิน ” อีกคนตะโกนเสียงดัง เขาวิ่งไปที่ซากงูผ่าท้องหาตับ ในขณะที่เมียของเขาเฝ้าแต่ ร้องไห้ ยิ่งสายคนยิ่งมาก เพื่อนบ้านที่ประชุมอยู่บ้านผู้ใหญ่เมื่อทราบข่าวก็แตกฮือมาสมทบ และใน ขณะเดียวกัน เขา ตกใจแทบเป็นบ้า เมื่อเพื่อนบ้านบอกว่าเขาต้องไปอำเภอนี้ เพราะผู้ใหญ่บ้าน ชี้แจงว่า วันนี้เป็นวันที่ทางการจะจ่ายเงินให้กับคนมีลูกตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป และเขาก็เป็นหนึ่งในมีลูกครบ ห้าคนพอดี

“ จะไปได้ยังงี้ ลูกจะตายแหงบ ๆ อยู่ไม่เห็นหรือ ? ” เขาพูดอย่างเจ็บแค้น

“ มันจะเป็นไรไปวะ มดหมอออกมามากมายต่างก็เคยรักษาгинบ้านกินเมืองมาแล้ว ทั้งนั้น ”

“ ไปซีอ้ายบ้า ตั้งสองร้อยบาทเหียวนะ เกิดมามีงี้เคยมีรี เงินสองร้อยนะ ”

“ พุดมันเสียเถอะ ” อีกคนพูด

“ ถ้ามันเกิดมีอันเป็นถึงล้มถึงตาย ก็เลยจะชวดเท่านั้น ”

“ ไม่ไป ไม่ไป ” เขาเอ็ดตะโร

“ ลูกนอนหายใจหับๆอยู่ ยังจะมาบอกให้ไป วันอื่นมันทำไมไม่จ่าย จริง เงินสองร้อยบาทแต่เกิดมาก็ ไม่เคยมี แต่กูไม่ไป ข้าไม่ไป ”

“ ตะราง ” อีกคนหนึ่งพูด

“ ถ้าไม่ไปมันก็ตะรางเท่านั้นเอง มีหรือจะขัดเจ้าชัคนาย เขาให้ต้องเอา ไม่เอา ก็ตะราง ” เขารู้สึกใจเสีย เมื่อได้ยินคำว่าตะรางบ่อย ๆ แต่ก็ยังแข็งใจพูด

“ ตะรางตะเรึงที่ไหน ก็บอกไม่เอา ไม่เอา

ลูกจะตายทั้งคนจะทั้งไปได้ยังงี้ ! ” เขาขึ้นเสียง

“ ไม่ไป ไม่ไป ” เขาย้ำอีก

“ ไปเสีย อย่าขัดทางการเขา เราเป็นราษฎร ” หันไปก็พบผู้ใหญ่บ้านยืนหน้าขมอยู่ข้าง ๆ เสียงเขา แหบแห้งลงทันที

“ ถ้าไม่ไปโทษถึงตะรางจริงหรือ ? ” เขากลาม

“ แน่นอน ” ผู้ใหญ่บ้านพูดซึ้งซัง

“ บางทีถึงจำตลอดชีวิต ” เท่านั้นเอง เขาก็ต้องชมซานไปอำเภอมือคนบ้า ผากลุกน้อยกับหมอน้ำมนต์และเพื่อนบ้าน แล้วลงลงเรือนไป ถึงอำเภอมือจวนจะเพล พบกับเพื่อนบ้านที่มาเอาเงินเช่นเดียวกับเขานั่งเป็นกลุ่ม เพื่อนบ้านชี้ให้เขาไปที่โต๊ะปลัดอำเภอกันคนหนึ่ง จึงผลุนผลันเข้าไป

“ ฌมายนาค นางาม ครับ มาขอเอาเงินค่ามีลูกมาก ” ปลัดอำเภอยืนหน้าที่ยอวอขึ้นมองเขาซ้ำๆ จ้องอยู่ครู่หนึ่งแล้วพูดเสียงหนัก

“ อ้ายบ้า คนกำลังทำงานไม่มีตารี ไป ! ไปรอข้างนอก ”

“ เออ นาย ลูกผมกำลังจะตาย ” แต่แล้วเขาก็ชะงักโดยเร็วเมื่อคิดว่าเขาไม่ควรพูดคำนี้เพราะบางที่เจ้านายเกิดสงสัยว่าลูกเขาตายจะลำบาก ปลัดอำเภอนั้นก้มหน้าเขียนอะไรขยุกขยิกต่อไปอีก นาคเดินออกมาสมทบเพื่อนข้างนอกอย่างเงื่องหยอย เกิดเป็นราษฎรชาวนานี้ช่างมีแต่กองทุกข์ เขาคิด อดอยากปากหมองก็สุดจะทุกข์อยู่แล้ว หันหน้าไปหาเจ้านายก็มีแต่คำขู่เชิญเขารอต่อไปจนเที่ยง แต่เจ้านายคนนั้นยังเขียนหนังสือต่อไป เหมือนไม่มีพวกเขา ชาวนาทั้งหลายซึ่งนั่งรออยู่อย่างกระวนกระวาย สักครู่ปลัดจึงลุกขึ้นเดินอาดๆออกมาข้างนอก แต่ยังมีเมตตาหันมาบอกสองสามคำ

“ เพียงแล้ว หยุดพัก บ่ายโมงมาเอา ” นาคกับเพื่อนนั่งรอจนบ่าย ปลัดหน้าตายคนนั้นจึงเข้ามาและเรียกพวกเขาให้เข้าไปหา ทุกคนนั่งราบลงที่พื้น เขาเริ่มซักถามต่างๆว่าทำยังไงจึงมีลูกมากนัก เพื่อนบ้านก็ตอบไปปก ะเงิน ะ เรียกเสียงหัวเราะอย่างขบขันจากหมู่เจ้านายที่หันมาฟังคำตอบอันแสนจะน่าอดสูเหล่านั้นและแล้วก็ถึงเขาจนได้

“ คนไหน นายนาค นางาม ”

“ ผมครับ ” เขาตอบอ้อมแอ้ม

“ เราละ ทำยังไงจึงมีลูกมากมายนัก ” หลายคนหัวเราะคิกๆ

“ โอ๊ย ! มันยากมันจนเจ้านายเอ๊ย ” เขาโผล่ออกไปเพราะเหลืออด

“ ก็มันเกี่ยวอะไรกับยาก ะ จน ะ เล่า ” ปลัดชักด้วยน้ำเสียงแสดงความผิดหวังในคำตอบ

“ มันจน มันจน ไม่มีเงินจะไปซื้อผ้าห่ม ถึงจะหมั้นสาบหมั้นควาท้งปีทั้งชาติ ก็ได้ใช้เมียนั้นแล้วต่างผ้าห่ม ลูก มันก็หลังไหลมา ” แทนเสียงหัวเราะ ทุกคนเงียบกันไปครู่หนึ่ง เสียงปลัดหน้าตายคนนั้นจึงปร่า ะ ขึ้น

“ บ๊ยะ อ้ายหมอนี้เอาเมียทำผ้าห่ม ”

.....

ลมพัดมาอีกอูหนึ่ง สะแบงและพะยอมทิ้งใบแก่กราวใหญ่ ปรกกายแดดยังเด่นระยิบ ลมหัวฤดูยังคงพัดอื้ออึงกลางทุ่งโล่งเบื้องหน้า นาคผละจากเงาไม้สูงฝ่าเปลวแดดร้อนยามบ่ายมุ่งตรงไปหมู่บ้าน ไม่นานเขาสวนทางกับเพื่อนบ้านหมู่หนึ่ง

“ เฮ้ยทิดนาค ” เสียงนั้นทักมาแต่ไกล ไม่ทันจะตอบอีกคนหนึ่งก็ชิงเล่า
 “ เอ็งโชคดีเหลือเกิน ” คำเล่าทำให้เขาใจชื้นมากขึ้น ยิ้มเล็กน้อยก่อนถาม
 “ โชคยังงี โชคยังงี ” เขาถามอย่างร้อนน
 “ ก็เงินสองร้อยเอ็งได้รีเปล่าเล่า ? ”
 “ ได้ซี อยู่นี้ ” เขาตอบกระเป๋
 “ โชคดีเหลือเกิน โชคเอ็งดีเหลือเกินนาคเอ๋ย ถ้าเอ็งเข้าไปอีกวันเดียวก็โชคเงินสองร้อยบาท ”
 “ ? ”

ที่มา : ลาวคำหอม (๒๕๕๒)เขียนดชาคำ ใน ฟ้ามุ่ย (หน้า 49-54) (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร
 การพิมพ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบให้ถูกต้อง

1. เรื่องเขียนดชาคำเป็นงานเขียนประเภทใด
 - ก. บทความ
 - ข. นวนิยาย
 - ค. เรื่องสั้น
 - ง. สารคดี
2. ปัญหาสังคมไทยในข้อใดมิได้ปรากฏอยู่ในเรื่อง "เขียนดชาคำ"
 - ก. ปัญหาความยากจน
 - ข. ปัญหาอบายมุขและยาเสพติด
 - ค. ปัญหาความเหลื่อมล้ำระหว่างราษฎรกับหน่วยงานทางราชการ
 - ง. ปัญหาการขาดแคลนแพทย์และการบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน
3. พ่อตัดสินใจไปอำเภอเพราะเหตุใด
 - ก. เพราะแรงยุจากเพื่อนบ้าน
 - ข. ต้องการเงิน 200 บาท
 - ค. กลัวได้รับโทษติดคุก
 - ง. เกรงกลัวผู้ใหญ่บ้าน
4. เพราะเหตุใดผู้เขียนจึงตั้งชื่อว่า "เขียนดชาคำ"
 - ก. เพราะเขียนดชาคำเป็นต้นเหตุของปัญหาทั้งหมด
 - ข. เพราะคนอีสานถือว่าเขียนดชาคำเป็นสัตว์นำโชค
 - ค. เพราะเขียนดชาคำคืออาหารหลักของตัวละครในเรื่อง
 - ง. เพราะเขียนดชาคำเป็นตัวแทนของความยากจนแร้นแค้นของอีสาน

5. "โชคดีเหลือเกิน โชคเอ็งดีเหลือเกินนาคเอ๋ย ถ้าเอ็งเข้าไปอีกวันเดียวก็ขวดเงินสองร้อยบาท"ข้อความดังกล่าวมีนัยถึงอะไร

- ก. ลูกของนาคที่ถูกงูกัดตายแล้ว
- ข. ราชการจะจ่ายเงินเฉพาะวันนี้
- ค. นาคโชคดีที่ได้เงินสองร้อยบาท
- ง. นาคจะได้นำเงินสองร้อยบาทไปซื้อยา

6. "นอกจากหญ้าและฟางมันยังหอบเอาดินสีน้ำตาลลอยฟุ้งจนมีดมัวไปหมด มันเป็นลมหัวกุด หรือที่บางคนเรียกลมหัวด้วน" ข้อใดไม่ใช่เครื่องหมายของ "ลมหัวกุด"

- ก. ความอดอยาก
- ข. ความหนาว
- ค. ความวิบัติ
- ง. ความตาย

7. ข้อใดกล่าวถูกต้อง

- ก. ลูกชายมีชีวิตอยู่เพราะกินตับงูปิ้ง
- ข. ลูกชายมีชีวิตอยู่เพราะใช้การรักษาตามความเชื่อ
- ค. ลูกชายเสียชีวิตเพราะมัวรอเงินที่จะได้จากอำเภอ
- ง. ลูกชายเสียชีวิตอยู่เพราะไม่ได้รับการปฐมพยาบาลและการรักษาอย่างถูกต้อง

8. แนวคิดหลักของเรื่องคืออะไร

- ก. ความรักของพ่อยิ่งใหญ่มหาศาล
- ข. ชาวชนบทยังขาดความรู้ในการดำรงชีวิต
- ค. ประชาชนในชนบทขาดความรู้เรื่องกฎหมาย
- ง. ในชนบทห่างไกลประชาชนยังยากจนมาก ถูกกดขี่ข่มเหงอยู่เสมอ ควรได้รับการเหลียวแลช่วยเหลือ

9. เรื่องนี้ให้ประโยชน์แก่สังคมในเรื่องใด

- ก. เป็นกระจกสะท้อนให้เห็นข้อเท็จจริงในชนบทที่รัฐต้องเร่งแก้ไข
- ข. เป็นกระจกสะท้อนให้เห็นข้อผิดพลาดในการพัฒนาชนบท
- ค. เห็นถึงการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐไม่มีประสิทธิภาพ
- ง. เห็นการต่อสู้ชีวิตของคนชนบทที่ควรเอาอย่าง

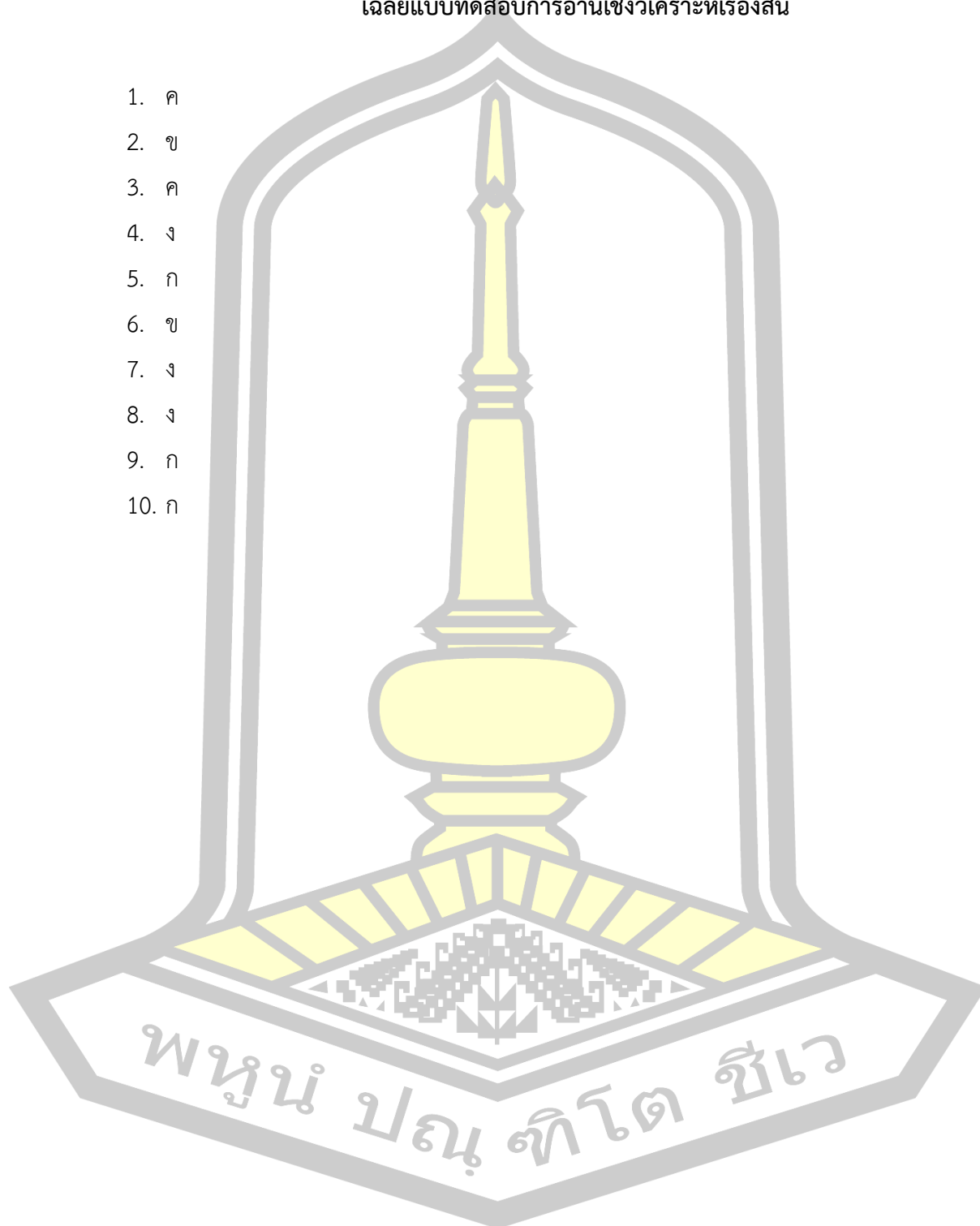
10. ข้อใดสะท้อนภาพชนบททางไกลที่ยังขาดการพัฒนาได้ชัดเจนที่สุด

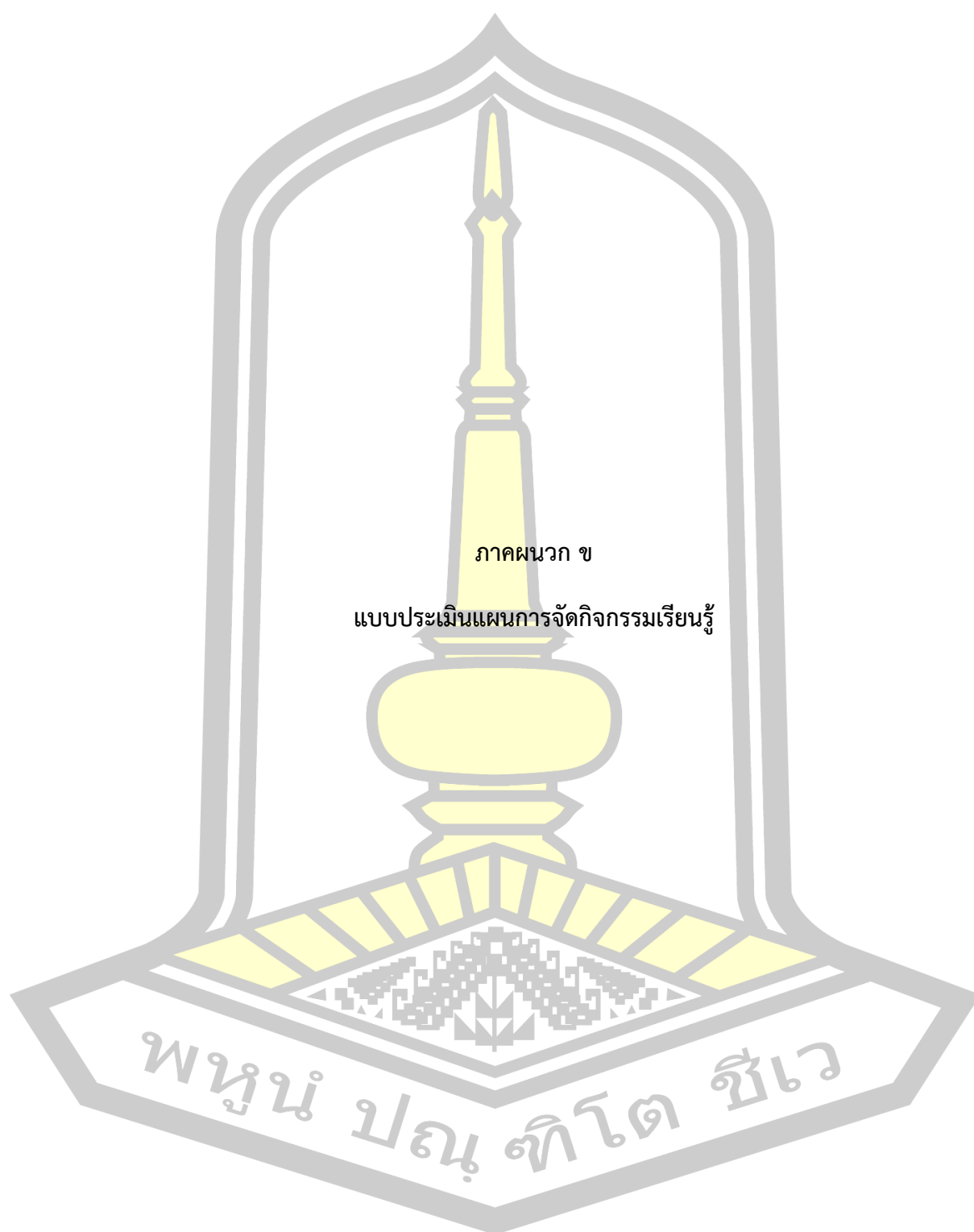
- ก. เมื่อถึงบ้านทุกสิ่งไกลาหลไปหมด วังหาหมอน้ำมนต์ หมอยากลางบ้านเท่าที่คิดซื้อได้
- ข. เกิดเป็นราษฎรชวานานี้ช่างมีแต่กองทุกข์เขาคิด อดยากปากหมองก็สุดจะทุกข์อยู่แล้วหันหน้าไปหาเจ้านายก็มีแต่คำขู่เชิญ
- ค. มั่นจน มั่นจน ไม่มีเงินจะไปซื้อผ้าห่ม ถึงจะเหม็นสาบเหม็นคาวทั้งปีทั้งชาติ ก็ได้ใช้เมียนั้นแล้วต่างผ้าห่ม ลูกมันก็หลังไหลมา
- ง. โกรธดินฟ้าอากาศซึ่งช่างมีแต่ความทารุณไม่จบสิ้น เช้านี้มันยังหนาวเหน็บจนถึงกระดูกแต่ขณะนี้กลับรู้สึกว่าร้อนจนหัวจะแตกออกเป็นเสี่ยง ๆ

เฉลยแบบทดสอบการอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น

1. ค
2. ข
3. ค
4. ง
5. ก
6. ข
7. ง
8. ง
9. ก
10. ก

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย
 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4/6 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์เรื่องสั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาและแสดงความคิดเห็นสำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข การเรียนรู้
 โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างตรงความเห็นของท่านซึ่งมี 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้ เหมาะสมดีมาก
4	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้ เหมาะสมดี
3	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้ เหมาะสมค่อนข้างดี
2	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้ เหมาะสมพอใช้
1	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้ เหมาะสมควรปรับปรุง

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด					
1.1 ระบุตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตรงตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2. ด้านสาระสำคัญ					
2.1 ชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย					
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
3.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดและประเมินผลได้					
4. ด้านสาระการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน					
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					

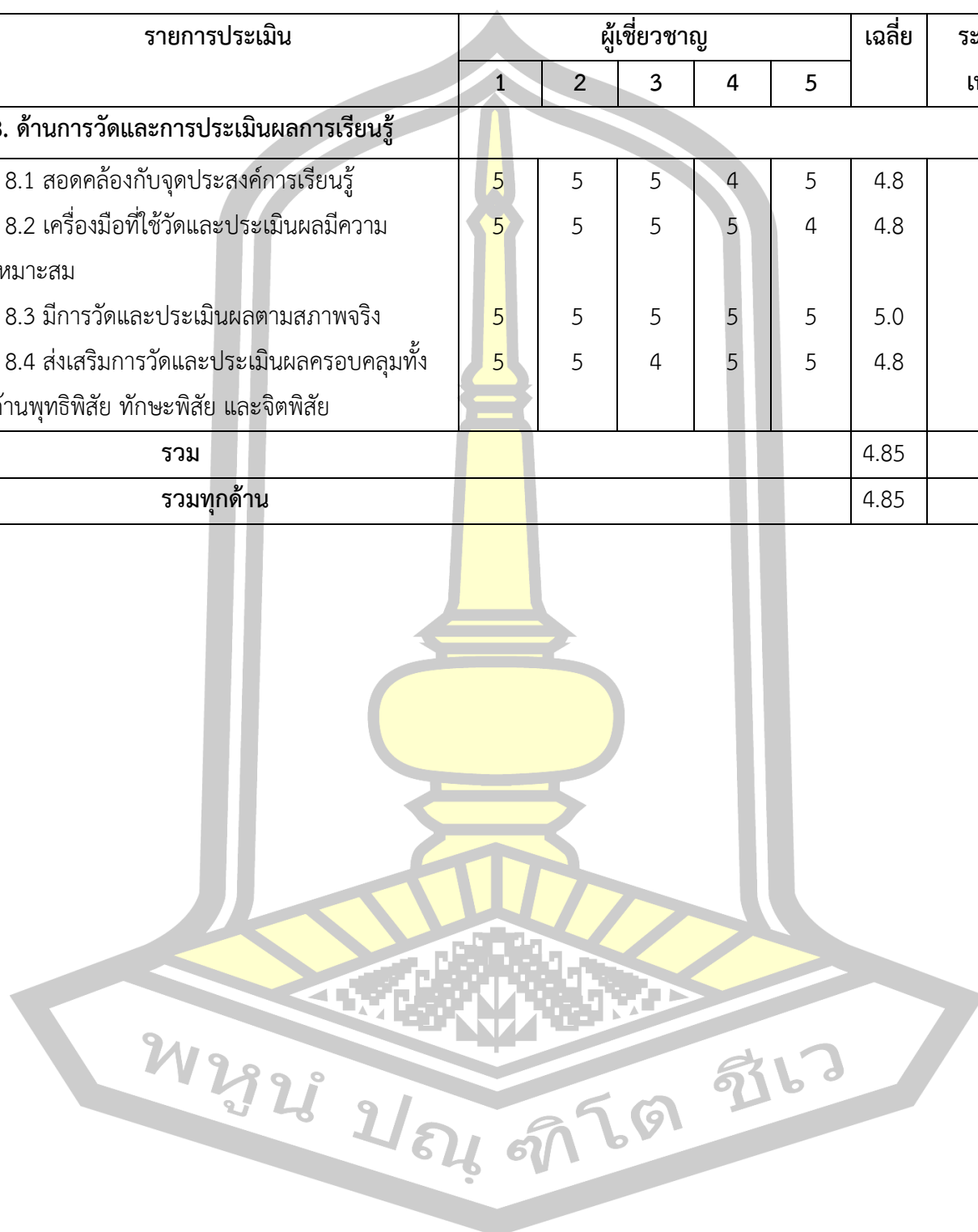
ตาราง 12 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์จากเรื่องสั้น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

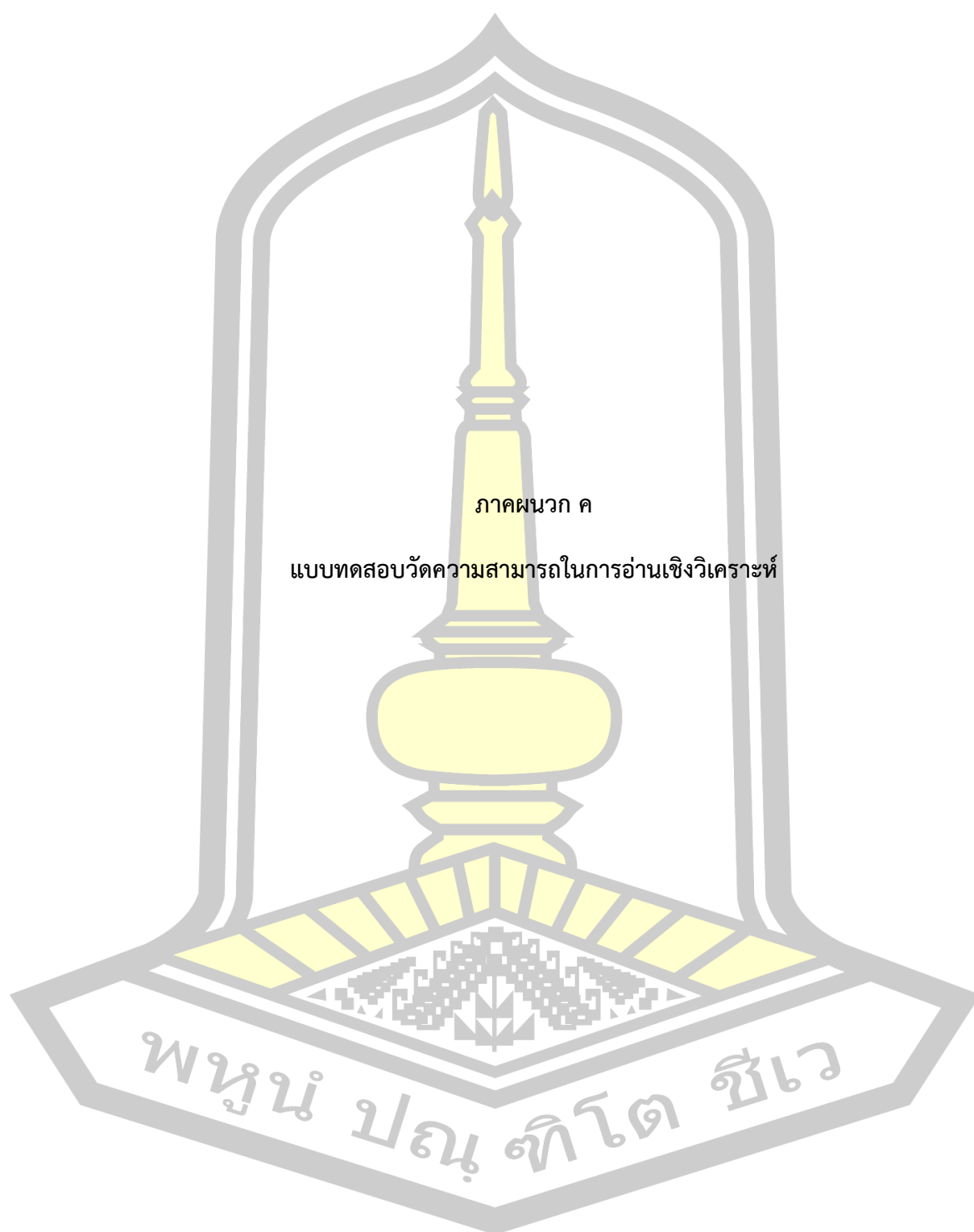
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
1. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด							
1.1 ระบุตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
รวม						5.00	ดีมาก
2. ด้านสาระสำคัญ							
2.1 ชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
รวม						5.00	ดีมาก
3. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้							
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
3.4 ระบุพฤติกรรมที่วัดและประเมินผลได้	5	5	5	5	5	5.00	ดีมาก
รวม						5.00	ดีมาก

พูน ปณ ทิโต ชีเว

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					เฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
8. ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้							
8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.8	ดี
8.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	5	5	5	5	4	4.8	ดี
8.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	5	5	5	5	5	5.0	ดีมาก
8.4 ส่งเสริมการวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย	5	5	4	5	5	4.8	ดี
รวม						4.85	ดี
รวมทุกด้าน						4.85	ดี

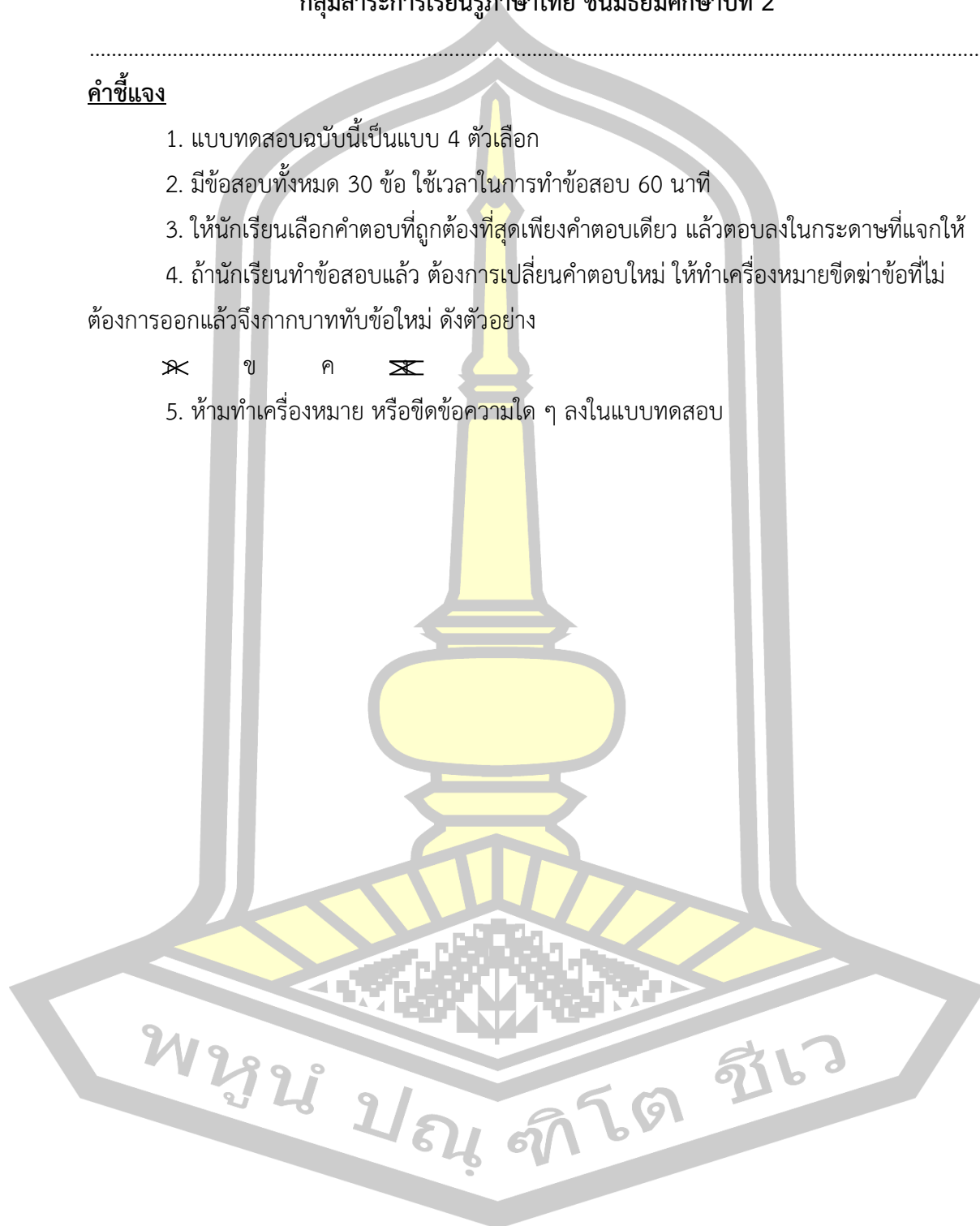
แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบ 4 ตัวเลือก
2. มีข้อสอบทั้งหมด 30 ข้อ ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 60 นาที
3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วตอบลงในกระดาษที่แจกให้
4. ถ้านักเรียนทำข้อสอบแล้ว ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้ทำเครื่องหมายขีดฆ่าข้อที่ไม่ต้องการออกแล้วจึงกากบาททับข้อใหม่ ดังตัวอย่าง

~~ข~~ ข ค ~~ค~~

5. ห้ามทำเครื่องหมาย หรือขีดข้อความใด ๆ ลงในแบบทดสอบ

อ่านข่าวต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 1-3

ในระยนี้ช่วงเดือนสองเดือนที่ผ่านมา เกิดอากาศที่หนาวเย็นในหลาย ๆ พื้นที่ หลาย ๆ จังหวัด ส่งผลให้การค้าขายของบรรดาพ่อค้าแม่ค้าแบบรากหญ้าที่ทำธุรกิจเล็ก ค้าขายอาหารและเครื่องดื่ม อย่างที่จะยกตัวอย่างในวันนี้ คือ อาชีพการขายเครื่องดื่มที่ต้องใส่น้ำแข็ง หรือเครื่องดื่มแบบเย็น บางรายถึงกับมียอดขายที่ลดน้อยลง ทำให้บรรดาพ่อค้าแม่ค้าต้องหากกลยุทธ์หรือรูปแบบใหม่ ๆ แปรกแหวกแนวมาเพื่อให้สินค้า อาหาร หรือ เครื่องดื่มน่ารับประทานแม้จะอยู่ในช่วงอากาศที่หนาวเย็นก็ตาม อย่าง ชาเขียวทูโทน เมนูน้ำสองสี ที่คุณวิมล เวชศาสตร์ อายุ 38 ปี ชาวบ้านที่อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี อดีตพนักงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งได้ผันตัวออกมาลงทุนยึดอาชีพ ขายเครื่องดื่ม กาแฟโบราณ ชาเขียว โดยการเช่าพื้นที่เล็ก ๆ ที่ข้างร้านสะดวกซื้อ บริเวณสี่แยกห้วยหินสีห์ ถนนเพชรเกษม จำหน่ายในช่วงเช้าตั้งแต่เวลา 07.00 - 13.00 น. และในช่วงบ่าย 14.00 - 19.00 น. จะขายอยู่ที่ตลาดนัดจอยแจริมคลองชลประทาน ตำบลอ่างทอง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ของทุกวัน ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมของกลุ่มลูกค้าที่มาเดินจับจ่ายซื้อของ และ จากกลุ่มที่ติดตามข่าวสารจากทางสื่อสังคมออนไลน์ถึงแม้จะมีอากาศที่หนาวเย็นแต่ชาเขียวทูโทนกลับได้รับความนิยม โดยเฉพาะกลุ่มวัยทำงานและวัยรุ่น

คุณวิมล เจ้าของสูตรเมนูน้ำสองสีเล่าให้ฟังว่า เมนูน้ำชาเขียวทูโทน หรือน้ำสองสีเกิดขึ้นจากการที่ตนเองทำน้ำพิตหลังจากที่ลูกค้าสั่งน้ำและชวนคุยกันเพลินจนตัวเองเผลอล้างพิตแก้วและสังเกตเห็นน้ำสีสวยดี จึงลองชิม ผลปรากฏว่ามีรสชาติหอมชาเขียว นมสด และได้ความหวานจากน้ำเฮลล์บลูบอยหรือนมข้นหวาน จึงได้นำมาดัดแปลงลองพิตลองถูกจนได้เมนูน้ำสองสี อาทิ ชาเขียวทูโตนมสด ชาเขียวทูโตนมชมพู และ ชาเขียวทูโตนมชมพู หรือจะเป็นเมนูทูโทนที่ลูกค้าสั่งสลับสี ก็สามารถทำให้รับประทานได้ แต่รสชาติก็ยังคงความเข้มข้นและความหอมของชาเขียวที่ลอยอยู่ด้านบนและจะให้เพิ่มความอร่อย ต้องใช้หลอดคนให้เข้ากัน จะได้ความหอมหวานจากน้ำที่นอนอยู่กันแก้ว

ส่วนราคาจำหน่ายเพียงแก้วละ 20 บาทเท่านั้นส่วนน้ำอื่น ๆ ก็จะเริ่มต้นราคาตั้งแต่แก้วละ 10 บาท ไปจนถึง 45 บาท เมนูอื่นก็เพิ่มอีกเพียงแก้วละ 5 บาท นับได้ว่า น้ำชาเขียวทูโทน หรือน้ำสองสี เป็นน้ำที่คุณวิมลนำมาเป็นเมนูน้ำรสเด็ด สามารถสร้างรายได้เพิ่มยอดขายอีกด้วยสำหรับผู้สนใจที่อยากจะไปลิ้มลองรสชาติสามารถติดต่อสอบถามทางได้ที่ 092-8470047 หรือ ไปกันได้ทั้งข้างร้านสะดวกซื้อ บริเวณสี่แยกห้วยหินสีห์ ถนนเพชรเกษม จำหน่ายในช่วงเช้าตั้งแต่เวลา 07.00 - 13.00 น. และในช่วงบ่าย 14.00 - 19.00 น. จะขายอยู่ที่ตลาดนัดจอยแจ ริมคลองชลประทาน ตำบลอ่างทอง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ของทุกวัน

ที่มา : <https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news173552>

1. จากข่าวข้างต้น เพราะเหตุใดผู้ค้าขายจึงต้องหากกลยุทธ์ใหม่ในการขายเครื่องดื่ม

- ก. เพราะอากาศที่หนาวเย็น
- ข. เพราะมีทำเลในการค้าขายไม่ดี
- ค. เพราะมีคู่แข่งในการค้าจำนวนมาก
- ง. เพราะลูกค้าต้องการความแปลกใหม่

2. จากข่าวข้างต้น ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องใด

- ก. ที่มาของเมนูน้ำสองสี
- ข. แหล่งที่ขายเมนูน้ำสองสี
- ค. ความนิยมในเมนูน้ำสองสี
- ง. รายได้จากการขายเมนูน้ำสองสี

3. ข้อคิดที่ได้จากข่าวข้างต้นคือข้อใด

- ก. อาชีพค้าขายเป็นทางเลือกที่ดีสำหรับผู้รักอิสระ
- ข. สื่อสังคมออนไลน์เป็นปัจจัยสำคัญในสังคมปัจจุบัน
- ค. การเรียนรู้จากความผิดพลาดจะทำให้เราเข้มแข็งมากขึ้น
- ง. คนที่ประกอบอาชีพค้าขายควรมีความคิดสร้างสรรค์อยู่เสมอ

อ่านข่าวต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 4 – 6

วางระเบิดรถก่งป้ายแดง นศ.ศิลปากรไร้คนจับ

วันที่ 25 มกราคม 2558 ตำรวจวิทยาการตรวจสอบรถยนต์ป้ายแดงทะเบียน ศ 7930 กรุงเทพมหานคร หลังถูกคนร้ายลอบวางระเบิดขณะนำไปจอดไว้ภายในซอยซึกพระ 16 เขตตลิ่งชัน ทำให้กันชนหลังพังเสียหาย นอกจากนี้แรงระเบิดยังทำให้กระจกชั้นลอยและกันสาดอาคารพาณิชย์ 4 ชั้นครึ่ง 5 คูหา ซึ่งเป็นบริษัทผลิตจำหน่ายอุปกรณ์และแวนตาวัยน้ำ ซึ่งอยู่ระหว่างตกแต่งยังไม่เปิดให้บริการพังเสียหายด้วย จากการสอบสวนนาย วรกร เทพาสิตธนา เจ้าของรถซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ตลิ่งชัน ทราบว่ามาส่งเพื่อนภายในซอย โดยจอดรถไว้บริเวณเกิดเหตุตั้งแต่เวลาประมาณ 21.00 น. จนกระทั่งเวลาประมาณ 23.00 น. เกิดเสียงดังขึ้น จึงออกมาดูพบรถถูกระเบิดเสียหายเบื้องต้น ตำรวจคาดว่าจะเป็นระเบิดแสวงเครื่อง ส่วนสาเหตุอยู่ระหว่างตรวจสอบ เนื่องจากเจ้าของรถให้การว่าไม่เคยมีเรื่องกับใคร พร้อมทั้งประสานขอกล้องวงจรปิดบริษัทอยู่ใกล้เคียงบริเวณเกิดเหตุ มาตรวจสอบ แต่ภาพไม่ชัดเจนเนื่องจากเจ้าของอาคารนำถุงพลาสติกไปคลุมกล้องไว้ เนื่องจากช่วงเย็นเกิดฝนตก

ที่มา: <http://www.dailynews.co.th//Content/education>

4. จากข่าวข้างต้น ข้อใดเป็นข้อเท็จจริง

- ก. เจ้าของรถที่ระเบิดอาจมีปัญหส่วนตัวกับผู้อื่น
- ข. ระเบิดที่ระเบิดรถยนต์น่าจะเป็นระเบิดแสวงเครื่อง
- ค. เกิดเหตุระเบิดรถยนต์ป้ายแดงที่เขตตลิ่งชัน กทม.
- ง. อาคารพาณิชย์ใกล้เคียงกับรถที่ระเบิดพังเสียหายยับเยิน

5. นักเรียนคิดอย่างไรกับข่าวนี้

- ก. เป็นนักศึกษาไม่ควรกลับบ้านดึก
- ข. เป็นนักศึกษาไม่ควรมียาเสพติด
- ค. มีเหตุระเบิดเกิดขึ้นในชุมชนเป็นเรื่องน่ากลัว
- ง. ควรดูแลกล้องวงจรปิดไม่ให้เปียกฝนจนเสียหาย

6. ถ้าเจ้าของอาคารไม่นำพลาสติกไปคลุมกล้องวงจรปิด จะเกิดเหตุการณ์ใด

- ก. อาจมองเห็นตัวผู้วางระเบิด
- ข. กล้องคงเปียกน้ำใช้การไม่ได้
- ค. คนร้ายอาจจะไม่กล้าวางระเบิด
- ง. ความรุนแรงของระเบิดจะน้อยลง

7. ศิลาจารึกหลักที่ 1 กล่าวถึงเรื่องใดเป็นสำคัญ

- ก. การทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา
- ข. การทำสงครามเพื่อขยายอาณาเขต
- ค. พระราชกรณียกิจของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช
- ง. สภาพบ้านเมืองและชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสมัยสุโขทัย

8. “กูพำบ่าเรอแก่ฟักู ดั่งบ่าเรอแก่ฟักู ฟักูตาย จึงได้เมืองแก่กูทั้งกลม” ข้อความข้างต้น คำว่าทั้งกลม หมายความว่าอย่างไร

- ก. ทั้งหมด
- ข. ทั้งหมด
- ค. ทุกประการ
- ง. ทุกสิ่งทุกอย่าง

9. สภาพความเป็นอยู่ในสังคมสมัยสุโขทัยต่างจากสมัยปัจจุบันในเรื่องใดมากที่สุด

- ก. การปกครอง
- ข. ค่านิยมความเชื่อ

ค. การประกอบอาชีพ

ง. ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว

10. ข้อคิดได้จากเรื่อง รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบนาท ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

ก. การใช้อำนาจ

ข. แค้นนี้ต้องชำระ

ค. การอดทนอดกลั้น

ง. เวย่อมระงับด้วยการจองเวร

11. ข้อใดไม่ใช่คุณค่าด้านข้อคิดจากเรื่องรามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบนาท

ก. การให้อำนาจแก่คนที่ไม่ควรให้

ข. การใช้อำนาจโดยไม่ยับยั้งชั่งใจ

ค. การกล่าวโทษผู้อื่นมากกว่าตนเอง

ง. การทำความสะอาดที่อยู่อาศัย

12. กลอนบทใดกล่าวถึงพระนารายณ์

ก. ว่าพระองค์เป็นหลักธำตริ

ย่อมเมตตาปราณีทั่วพัศตร์

ข. เหาะระเห็จเสร็จฟ้าด้วยว่องไว

ไปยังกระเชียรวารี

ค. รับพรพระศุภิมียศ

บังคมลาแล้วบทจรไป

ง. ได้ฟังองค์อมรินทรา

จึงมีบัญชาตอบไป

13. ต้องสุพรรณเทวนาคี

ตั้งพิชสูนี้ไม่ทนได้

ล้มฟาดกลาดเกลื่อนลงทันใด

บรรลัยไม่ทันพริบตา

ในกลอนบทนี้กล่าวถึงมนุษย์กี่ประเภท

ก. 2 ประเภท

ข. 3 ประเภท

ค. 4 ประเภท

ง. 5 ประเภท

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 14 – 16

วันนี้มีคนในร้านทั้งวันได้ห้าคน

บอกกับไอ้จิกที่นั่งกินอยู่ว่า "เป็นอย่างนี้อีกไม่นาน กูก็ต้องเลิกขาย เศรษฐกิจแย่มากคนกินน้อยลง"

ไอ้จิกวางตะเกียบลง "ลุงครับ ขอบอกอะไรตรงๆ ได้ไหม"

"อะไรวะ ไอ้จิก"

"ไม่เกี่ยวกับเศรษฐกิจแย่มากหรอก ลูกชิ้นของลุงไม่อร่อยจริง ๆ "

"งั้นหรือ?"

"คนอื่นไม่กล้าบอกลุงหรอก แต่ผมเป็นห่วง ลุงเป็นญาติผม"

"ไม่อร่อยยังไงหือ?"

"มันไม่นุ่ม รสชาติไม่อร่อย รสชาติไม่เพรช"

"ลูกชิ้นนะไม่ใช่ขนมสดหรือดัชมีลล์นะโว้ย ไอ้จิก"

"ลุงไม่กล้ารับความจริง แล้วบอกว่าลูกค้าน้อยทำไม? "

"รสชาติมันแย่มากเป็นยังไง ไอ้จิก?"

"ไม่รู้จะอธิบายยังไง...."

" ไอ้จิกมองไปรอบตัว สายตาหยุดที่โทรทัศน์

ลุงรู้ไหม ว่าทำไมละครพวกนี้ถึงมาฉายตอนกลางวัน ในเวลาที่ไม่มีการดู"

"ใครบอกไม่มีคนดู กูคนนึงล่ะที่ดู แล้วมันเกี่ยวอะไรกับลูกชิ้นของกู?"

"มันซ้ำซากนะ เขาเลยเอามาฉายให้เต็มเวลา ดู ๆ ไปมันสำหรับคนที่ไม่มีทางเลือก"

"แต่ไม่ลงจริง ๆ ก็ไม่ต้องแคร์" ปากมึงจัดเหลือเกิน ไอ้จิก

แต่กูรู้ว่ามึงพูดอย่างจริงจัง.....เดินไปหยุดที่หลังร้าน

สายตาจับที่กล่องบนชั้น

"คุณนายสุข" เขาไม่ได้เปิดกล่องนี้มานานแล้ว ซึมทุกครั้งที่เห็นกล่อง เขารู้สึกว่าพวกเขาน่าจะยังเล่นละครได้อีกหลายปี มองกล่องนั้นเนิ่นนาน ในที่สุดก็หยิบกล่องลงมา เปิดกล่องออก ภายในนั้นเป็นชุดละครของเจ้าชาย รองเท้าโบราณ ชฎา

หยิบชุดนั้นขึ้นมาสวมและส่องกระจก "พวกมึงไม่รู้หรอกว่า กูเคยใหญ่มาก่อน ตอนนั้นกูเป็นถึงพระเอกเชียวนะ

กูเคย" เหาะเหินเดินอากาศ เคยช่วยเจ้าหญิงจากทรราช ใช้ดาบวิเศษฟาดฟันคนร้าย ช่วยบ้านเมืองจากพอมด กูเคยชนช้างกับข้าศึก"

คณะนายสุขโด่งดังจากละครตามงานวัดและหันไปทำรายการโทรทัศน์ งานไหลมาเทมา จนต้องถ่าย
ทำไป แต่งเรื่องไป จนถึงวันที่เขาพบว่าคนดูน้อยลง

เก็บชุดนั้นใส่กล่อง

วางกล่องกลับบนชั้น เดินไปที่ครัว

บางที ถ้าเราใส่ปลาหมึกย่างเข้าไปในลูกชิ้น อาจทำให้ลูกชิ้นอร่อยขึ้นนะ.....

ไม่ลองคงไม่รู้

ที่มา : รวมเรื่องสั้นชุด หนึ่งวันเดียวกัน (life in a day) : วินทร์ เลียววาริณ

14. จากเรื่องสั้นข้างต้น นายสุข ควรนำหลักการในข้อใดมาปฏิบัติเพื่อให้การค้าขายได้ผลดีขึ้น

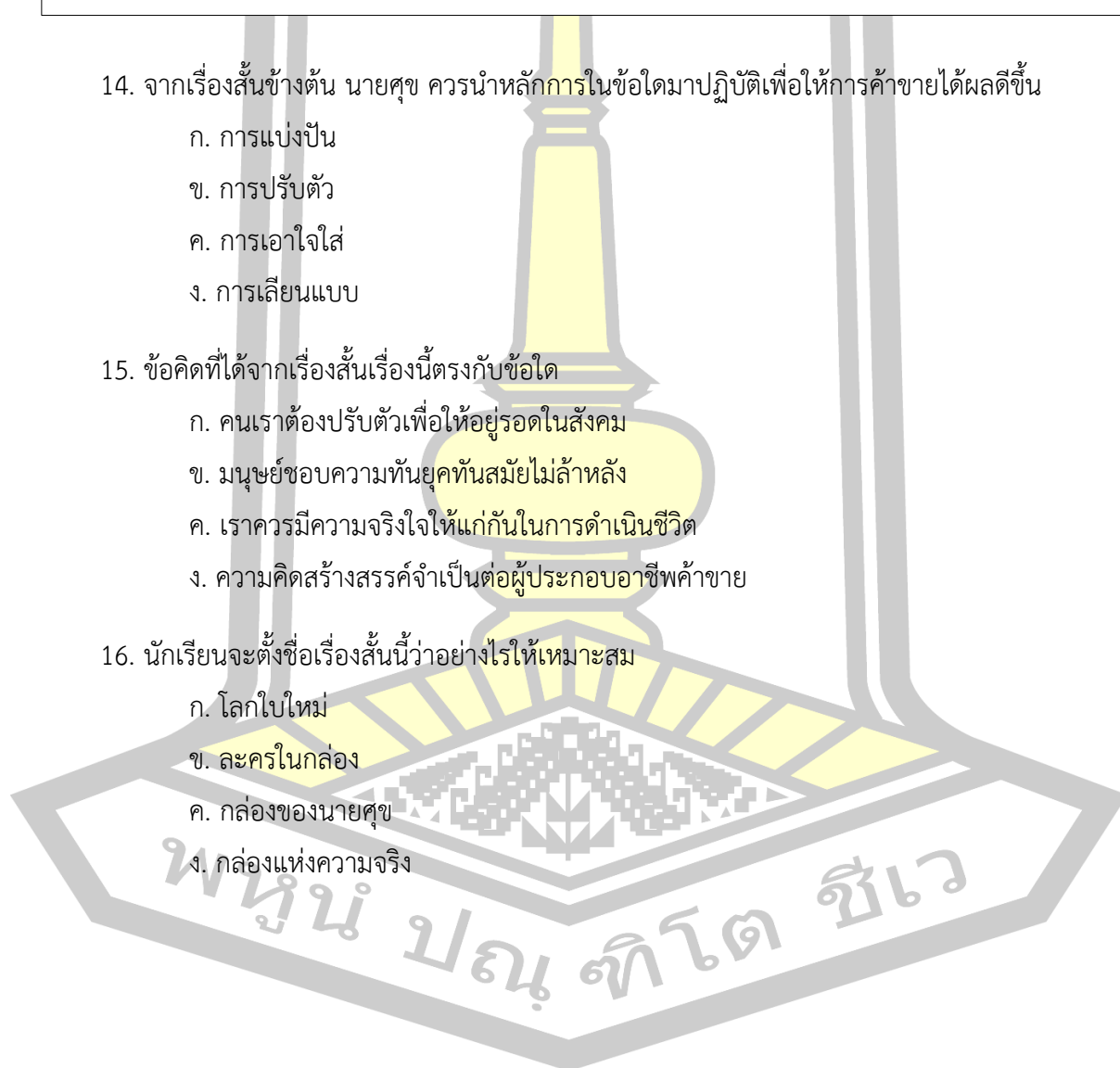
- ก. การแบ่งปัน
- ข. การปรับตัว
- ค. การเอาใจใส่
- ง. การเลียนแบบ

15. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องสั้นเรื่องนี้ตรงกับข้อใด

- ก. คนเราต้องปรับตัวเพื่อให้อยู่รอดในสังคม
- ข. มนุษย์ชอบความทันสมัยทันสมัยไม่ล้าหลัง
- ค. เราควรมีความจริงใจให้แก่นักในการดำเนินชีวิต
- ง. ความคิดสร้างสรรค์จำเป็นต่อผู้ประกอบการอาชีพค้าขาย

16. นักเรียนจะตั้งชื่อเรื่องสั้นนี้ว่าอย่างไรให้เหมาะสม

- ก. โลกใบใหม่
- ข. ละครในกล่อง
- ค. กล่องของนายสุข
- ง. กล่องแห่งความจริง

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 17 – 18

มอม

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

มอมเป็นสุนัขอาศัยอยู่กับนายผู้ชาย นายผู้หญิงและลูกสาว มอมรักนายมาก วันหนึ่งในฤดูหนาว นายได้รับหมายเรียกให้ไปรับราชการทหาร ระหว่างที่นายไม่อยู่นายผู้หญิงก็เศร้าใจคอมอมก็เฝ้าบเหงตาม ผ่านไปปีกว่าบุรุษไปรษณีย์เอาจดหมายมาส่งมอมเห็นนายผู้หญิงอ่านแล้วก็ร้องไห้ ความร่งโรยในบ้านเพิ่มขึ้นทุกวัน อาหารก็ไม่ได้อิ่มเหมือนตอนนายอยู่ จนมอมต้องคุ้ยขยะเหมือนหมาข้างถนน

สองปีผ่านไปยังไม่มีความว่านายจะกลับ คืนหนึ่งเกิดการโจมตีทางอากาศ หลังจากนั้น คนก็ชุดหลุมหลบภัย เมื่อมีเสียงเครื่องบิน เสียงหมาหอน (เสียงสัญญาณเตือนภัย) มอมก็จะตะกุกตะกักไปหาหาผู้หญิง ทุกคนก็จะลงไปอยู่ในหลุมที่ขุดไว้ นานวันเข้าชาวบ้านแถวนั้นเริ่มย้ายไปอยู่ที่อื่น คืนหนึ่งเครื่องบินทิ้งระเบิดลงที่บ้านพอดี นายหญิงและหนูถูกแรงระเบิดจมอยู่ใต้กองดินบ้านพังหมดเหลือแต่ซาก มอมต้องกลายเป็นสุนัขเร่ร่อน

มอมได้เจอกับคุณแก้ว เด็กผู้หญิงอายุประมาณ ๑๐ ขวบ ที่พามันเข้าไปอยู่ในบ้านหลังใหญ่ ผิดกับบ้านเก่าของมอมอย่างมาก และให้ชื่อใหม่ว่าด็ก คุณแก้วเลี้ยงมอมอย่างดี แต่มอมก็ไม่รู้ว่าเรื่องเหมือนเดิม เพราะใจยังคอยนายอยู่เสมอ

คืนหนึ่งในฤดูร้อนอีก ๒ ปีต่อมา คุณแก้วและครอบครัวไปพักตากอากาศ มอมได้ยินเสียงเหมือนใครใช้เหล็กกดหน้าต่างชั้นล่าง มันจึงย่องเข้าไปหมายจะจับขโมยให้คุณแก้ว แต่มอมจำกลืนได้ว่าคนนั้นคือนายที่มันรอคอยมานาน นายป็นกลับออกไปนอกบ้าน มอมก็ตามไปด้วย นายไล่มอมกลับเข้าบ้าน บอกมอมว่าไม่มีปัญหาละเลียงมันได้แล้ว แต่มอมก็ไม่ยอมไปไหน มันจะไม่ให้นายพ้นสายตาอีก

ที่มา : <https://www.trueplookpanya.com/learning/detail/31935>

17. เรื่อง มอม มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับอะไร

- ก. สุนัขที่มีความซื่อสัตย์ต่อเจ้าของ
- ข. สุนัขจรจัดที่คนใจบุญนำมาเลี้ยง
- ค. สุนัขที่ถูกฝึกมาใช้ในช่วงสงคราม
- ง. สุนัขที่ถูกทอดทิ้งให้เป็นสุนัขจรจัด

18. “มอมมันเป็นหมาที่มีแต่หัวใจ และหัวใจของมันนั้นก็มอบให้นาย” ข้อความนี้หมายถึงข้อใด

- ก. มอมเป็นหมาที่แสนรู้ ประจบนาย
- ข. มอมเป็นหมาที่ฉลาด สอนให้ทำอะไรก็จดจำทำได้ทุกอย่าง
- ค. มอมเป็นหมาที่ฉลาด รักนายและครอบครัวของนายเป็นที่สุด
- ง. มอมเป็นหมาที่รู้จักเอาตัวรอด จึงไม่พบอันตรายใด ๆ ขณะออกนอกบ้าน

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม 19 - 21

“การปกครองระบอบประชาธิปไตยถือหลักว่า ประชาชนเท่านั้นที่มีสิทธิ์ที่จะปกครองตนเอง ผู้อื่นหาสิทธิไม่ ดังนั้น ประชาชนจึงต้องปกครองตนเอง โดยการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรที่ดีเข้าไปในสภา การเลือกตั้งจะเป็นการวัดอย่างดีว่าประชาชนมีความสามารถที่จะปกครองตนเองได้ดีเพียงไร โดยวิเคราะห์จากความสามารถและความซื่อสัตย์สุจริตของผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้ง และด้วยการเลือกตั้งนี้เองจะชี้ให้เห็นว่าระบบประชาธิปไตยประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว”

19. ข้อความนี้ต้องการเน้นความสำคัญของเรื่องใด

- ก. รัฐสภา
- ข. ผู้แทนราษฎร
- ค. การเลือกตั้ง
- ง. หลักประชาธิปไตย

20. ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของระบบประชาธิปไตยขึ้นอยู่กับอะไร

- ก. รัฐบาล
- ข. การเลือกตั้ง
- ค. การปกครอง
- ง. ผู้แทนราษฎร

21. ข้อใดคือหลักการสำคัญของระบอบประชาธิปไตย

- ก. การปกครองตนเอง
- ข. การมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- ค. การที่ทุกคนมีสิทธิตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย
- ง. การมีผู้แทนราษฎรที่ดีที่ความซื่อสัตย์

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม 22 - 23

สัมผัสกับสัมผัสหวาน

เล่ากันว่า ครั้งหนึ่งลั๊ตตอกไปจับจ่ายที่ตลาดขายผลไม้แห่งหนึ่ง เขาบอกแม่ค้าขายส้มว่า ช่วยคัดส้มที่เปรี้ยวที่สุดออกมา นัยว่าจะเอาสัมผัสเปรี้ยวไปถ่ายทำหนัง แม่ค้าทำตาม แยกกองสัมผัสเปรี้ยวสัมผัสหวานออกมาเป็นสองกองใหญ่ ลั๊ตตอกยิ้มอย่างมีเลศนัย กล่าวว่าข้าพเจ้าเปลี่ยนใจแล้ว ว่าแล้วก็เหมาซื้อสัมผัสกองหวานไปหมดจนคนเราก้เป็นการผสมระหว่างผลไม้สองกอง กองหนึ่งรสหวาน อีกกองหนึ่งรสเปรี้ยว สุขกับทุกข์ รักกับเกลียด ชื่นชมกับอิจฉา สมณะกับโลภ อารมณ์ขันกับอารมณ์เศร้าเหล่านี้แหละคือเคล้ากันใจเราทุกวัน

ทุกวัน และทุกวันอารมณ์ "เปรี้ยว" ไม่จำเป็นต้องเป็นผลกระทบจากภายนอก บางครั้งนอนหลับตาในห้องปิดเงียบคนเดียว ผลไม้ อารมณ์ก็สามารถเน่าเสียได้เช่นกัน หากไม่แยกมันออก ผลไม้ทั้งกองอาจเสียหายทั้งหมดแต่การแยกกองเปรี้ยวออกมาได้ง่าย เหมือนแยกส้ม ธรรมชาติติดตั้งเครื่องมือให้เราทุกคนฟรี ๆ คือ สติ คือการรับรู้สภาพจิตที่กำลังอยู่ในอารมณ์ประเภทใด สติ คือกรรมวิธีการบ่มอารมณ์ ผู้ใหญ่รุ่นก่อนสอนให้นับหนึ่งถึงสิบ เพื่อบอกให้ "ส้มเปรี้ยว" กลายเป็น "ส้มหวาน" "ตั้งสติ ใจเย็น ๆ รอคอย สักพัก ส้มเปรี้ยวก็กลายเป็นส้มหวาน"

ที่มา : วินทร์ เลียววาริณ (ผู้แต่ง).www.winbookclub.com.

22. จากบทความข้างต้น ข้อความใดต่อไปนี้ไม่ใช่ข้อคิดเห็น

- ก. สติ คือ การรับรู้สภาพจิตที่กำลังอยู่ในอารมณ์ประเภทใด
- ข. ผู้ใหญ่รุ่นก่อนสอนให้นับหนึ่งถึงสิบเพื่อบอกให้ส้มเปรี้ยวกลายเป็นส้มหวาน
- ค. บางครั้งนอนหลับตาในห้องปิดเงียบคนเดียว ผลไม้ อารมณ์ก็สามารถเน่าเสียได้เช่นกัน
- ง. ใจคนเราก็เป็นการผสมระหว่างผลไม้สองกอง กองหนึ่งรสหวาน อีกกองหนึ่งรสเปรี้ยว

23. เหตุใดผู้เขียนจึงกล่าวว่า “ตั้งสติ ใจเย็น ๆ รอคอยสักพัก ส้มเปรี้ยวก็กลายเป็นส้มหวาน”

- ก. เพราะถ้าเรารู้จักรอเวลาที่เหมาะสม เราจะประสบความสำเร็จได้
- ข. เพราะถ้าเราคิดเป็นก็จะสามารถจัดการกับอารมณ์ต่างของเราเองได้
- ค. เพราะถ้าเรารู้จักอดทนและมีสติก็จะทำให้เราใจเย็น อารมณ์ดีขึ้นเองได้
- ง. เพราะถ้าเรารู้จักใจเย็น ไม่วุ่นวาย ย่อมเกิดเรื่องดี ๆ ขึ้นในชีวิตเราและคนรอบข้างได้

24. สารคดี หมายถึงข้อใด

- ก.งานเขียนร้อยกรองที่มีจุดประสงค์เพื่อแสดงความรู้ความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ อย่างมีสาระ สร้างสรรค์และมีเหตุผลที่น่าเชื่อถือ
- ข. งานเขียนที่เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลที่มีตัวตนจริง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง มุ่งให้ความรู้แก่ผู้อ่านและความเพลิดเพลินในขณะเดียวกัน
- ค. งานเขียนความเรียงที่มีจุดประสงค์เพื่อแสดงความรู้และจินตนาการของผู้เขียนอย่างสร้างสรรค์
- ง. งานเขียนความเรียงที่มีจุดประสงค์เพื่อแสดงความรู้เสนอข้อเท็จจริง ความคิดเห็นโดยมีหลักฐานและเหตุผลที่น่าเชื่อถือ

25. จากสารคดีเรื่อง “โรงภาพยนตร์สกาลา” ผู้แต่งตั้งชื่อเรื่องด้วยเหตุผลใด
- เพื่อให้คนนึกถึงสถานที่แห่งนี้
 - เพื่อย้อนกลับไปสถานที่แห่งนี้
 - เพื่อให้ผู้คนที่เคยมาสถานที่แห่งนี้
 - เพื่อแต่งขึ้นเพราะความผูกพันก่อนที่ทุกอย่างจะกลายเป็นประวัติศาสตร์
26. จากสารคดีเรื่อง “โรงภาพยนตร์สกาลา” สร้างขึ้นเมื่อปีใด
- 2512
 - 2513
 - 2514
 - 2515
27. จากสารคดีเรื่อง “โรงภาพยนตร์สกาลา” มีความโดดเด่นกว่าโรงภาพยนตร์อื่นๆ ในเรื่องใด
- เรื่องความทันสมัย
 - เรื่องความงดงามทางด้านสถาปัตยกรรม
 - เรื่องความดูแลเอาใจใส่ลูกค้า
 - เรื่องการผสมผสานทางด้านตะวันออก

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม 28 – 29

มีเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับช้างที่ผมเข้าใจผิดมาตลอด เช่น ผมก็นึกว่าช้างพลายมีงาสง่ามุนั้นจะเป็นพระเอก แข็งแกร่ง ไม่กลัวใคร ซึ่งกับสัตว์อื่น ๆ นั้น ช้างไม่กลัวใครอยู่แล้ว เพราะตัวใหญ่ หนักหนาอันนี้ยกให้คุณนายไปเถิดทรงพลังวังชา และฉลาดลึกซึ้ง แต่กับช้างด้วยกัน ตัวเมียอาวุโสมีอำนาจสูงสุดตัวผู้ด้วยกัน ความจริงก็คือ ช้างพลายที่มีงา กลับกลัวช้างสืตที่ไม่มีงา เนื่องจากช้างสืตตัวใหญ่แรงเยอะกว่า และที่ช้างพลายกลัวที่สุดนั่นคือ กลัวโดนช้างสืตอรบ "หักงา"

ที่มา : aksorn.com

28. ข้อความข้างต้นให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไร
- ธรรมชาติของช้าง
 - สิ่งที่เกิดขึ้นกับช้าง
 - ที่มาของสำนวน “หักงา”
 - การศึกษาชีวิตของช้างป่า

29. ข้อความนี้ไม่ควรอยู่ในส่วนใดของสารคดี

- ก. ส่วนสรุป
- ข. ส่วนนำเรื่อง
- ค. ส่วนตัวอย่าง
- ง. ส่วนเนื้อเรื่อง

30. “เป็นการตั้งกรอบความคิดในการเขียนสารคดีว่าจะบรรจุเนื้อหาอะไรให้ผู้อ่านได้ทราบบ้าง”

ข้อความข้างต้นเป็นขั้นตอนการเขียนสารคดีขั้นตอนใด

- ก. การเลือกเรื่อง
- ข. การลงมือเขียน
- ค. การวางโครงเรื่อง
- ง. การรวบรวมข้อมูล

ชื่อ.....นามสกุล..... ชั้น..... เลขที่

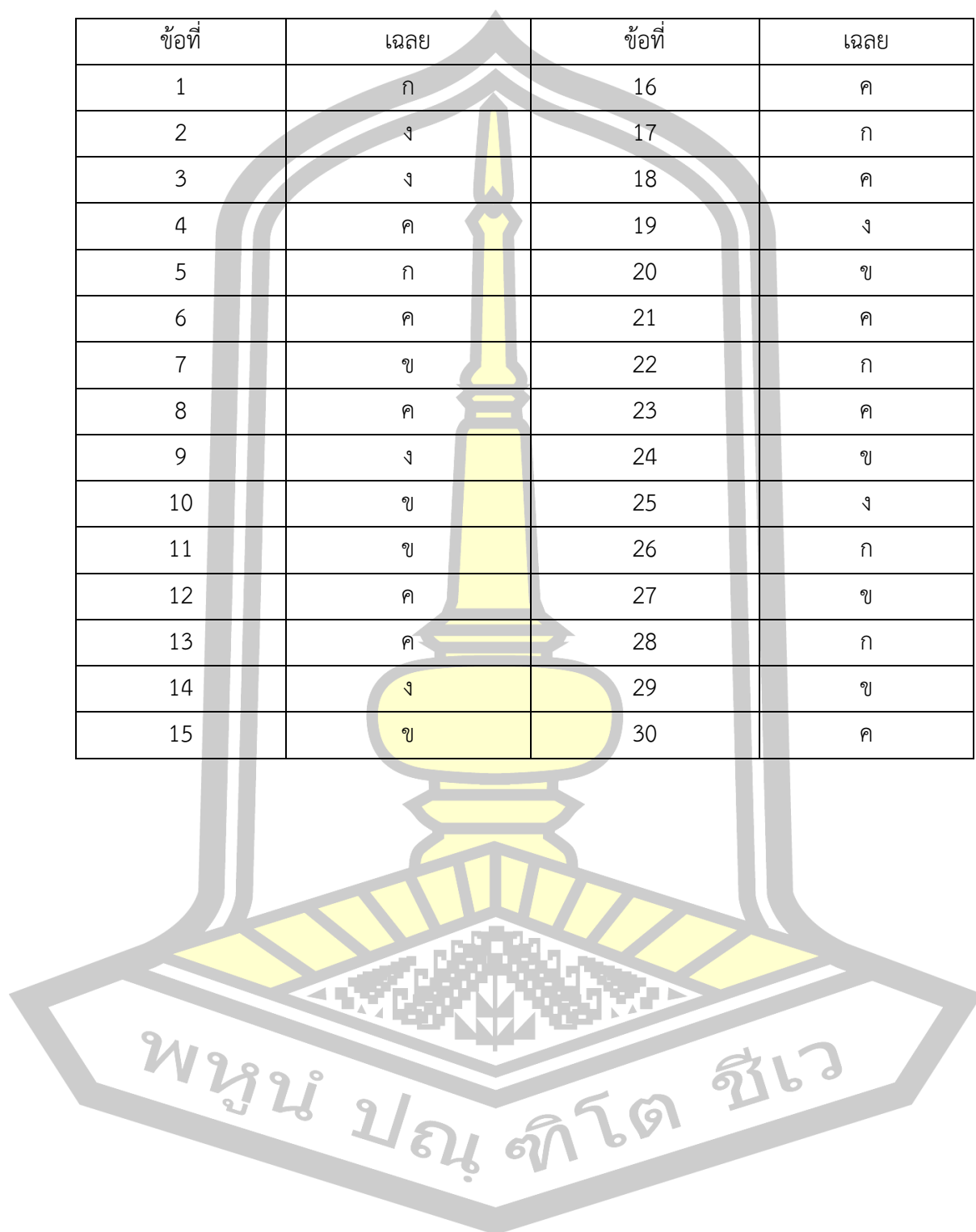
คำชี้แจง : ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 เลือกข้อที่ถูกต้องกากบาทลงในกระดาษคำตอบ

ข้อที่	ก	ข	ค	ง	ข้อที่	ก	ข	ค	ง
1					16				
2					17				
3					18				
4					19				
5					20				
6					21				
7					22				
8					23				
9					24				
10					25				
11					26				
12					27				
13					28				
14					29				
15					30				

พูน ปณ จิต ชีเว

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	เฉลย	ข้อที่	เฉลย
1	ก	16	ค
2	ง	17	ก
3	ง	18	ค
4	ค	19	ง
5	ก	20	ข
6	ค	21	ค
7	ข	22	ก
8	ค	23	ค
9	ง	24	ข
10	ข	25	ง
11	ข	26	ก
12	ค	27	ข
13	ค	28	ก
14	ง	29	ข
15	ข	30	ค

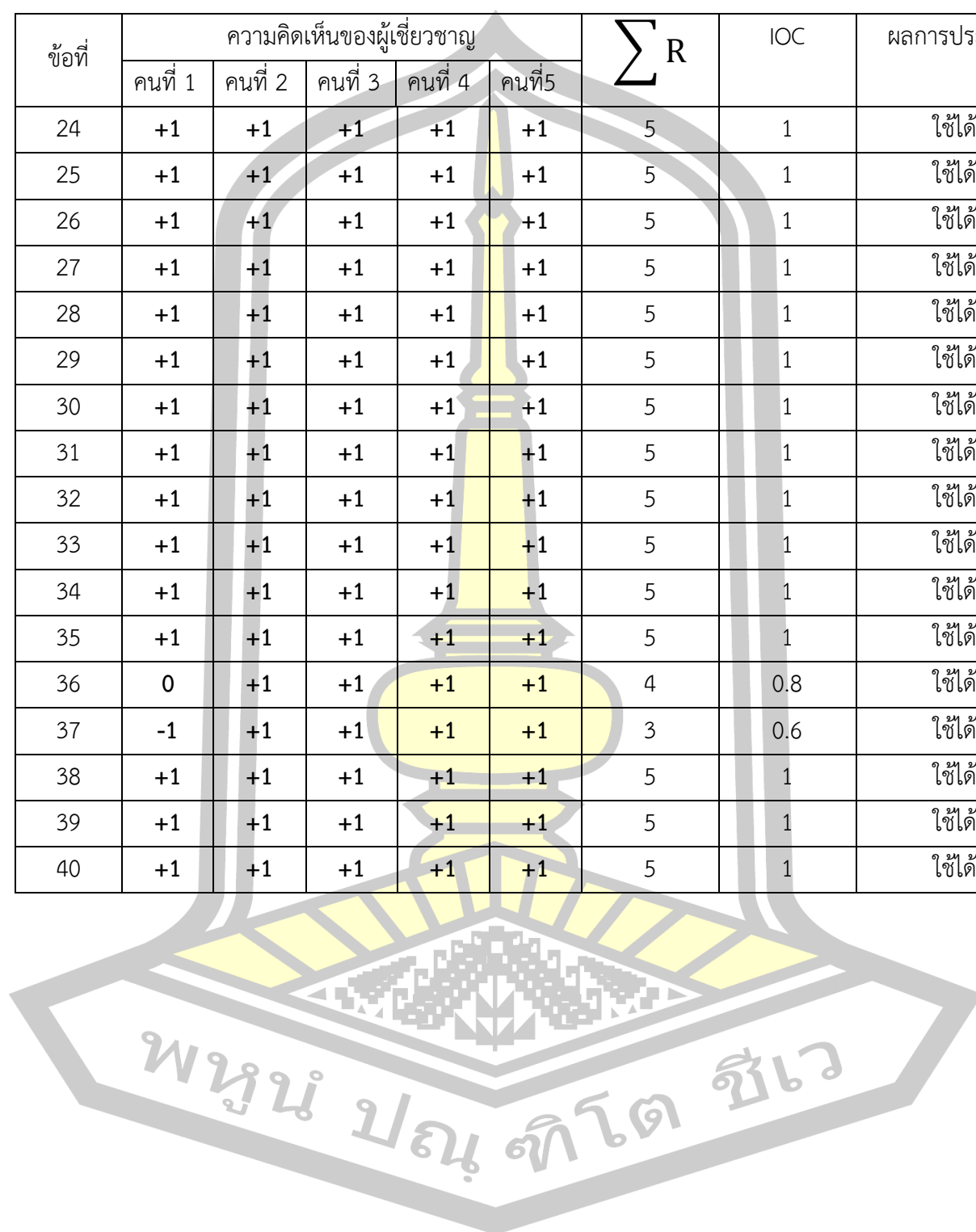

ตาราง 13 ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
4	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	0	+1	0	+1	0	2	0.4	ใช้ไม่ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
10	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	0	+1	0	+1	0	2	0.4	ใช้ไม่ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	ผลการประเมิน
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
36	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
37	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

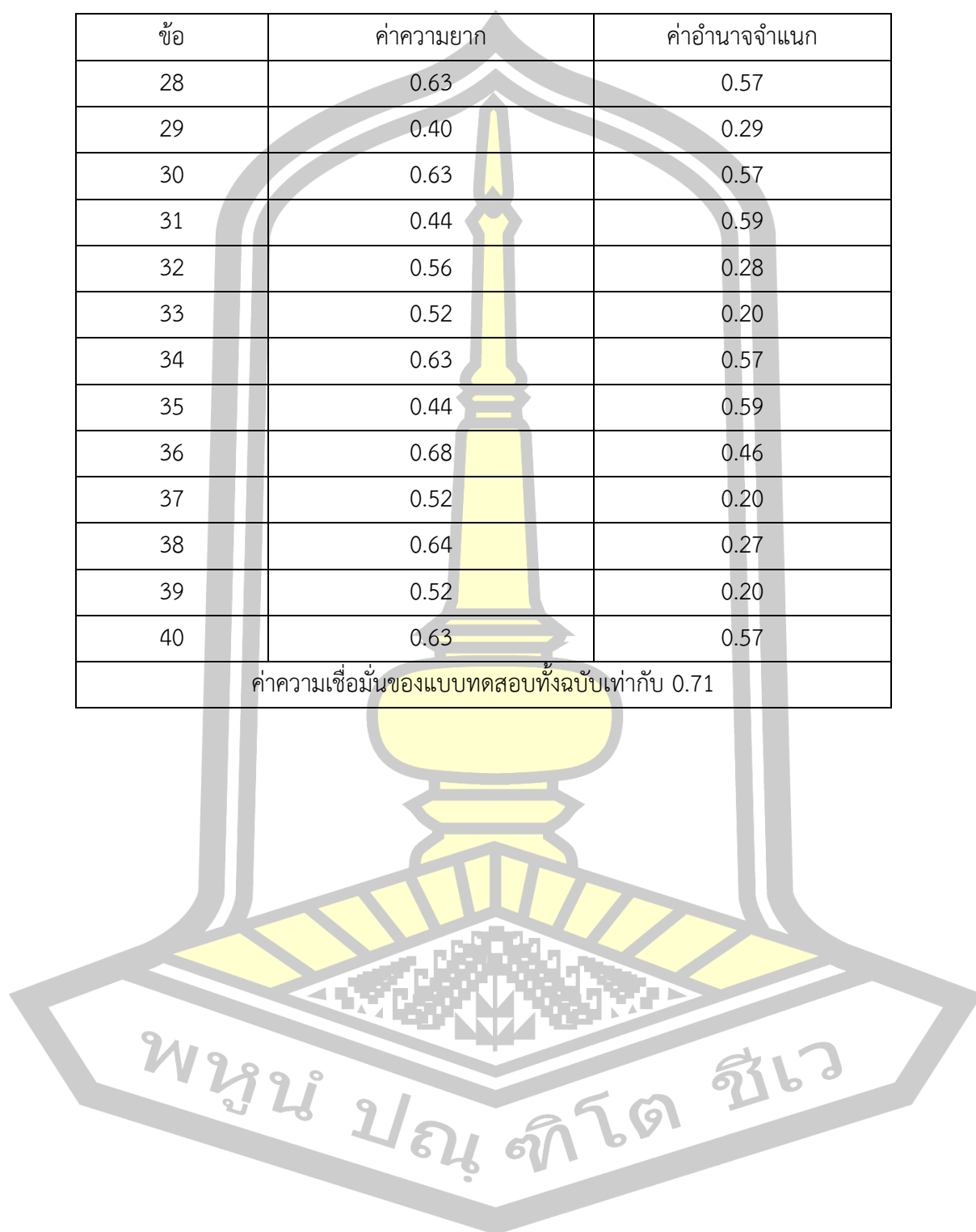

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยทั้งฉบับ

ข้อ	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.68	0.46
2	0.64	0.27
3	0.40	0.29
4	0.48	0.24
5	0.64	0.27
6	0.52	0.20
7	0.60	0.19
8	0.68	0.46
9	0.68	0.46
10	0.52	0.20
11	0.63	0.57
12	0.60	0.19
13	0.40	0.29
14	0.44	0.59
15	0.60	0.19
16	0.44	0.59
17	0.52	0.20
18	0.64	0.19
19	0.40	0.45
20	0.52	0.20
21	0.56	0.44
22	0.64	0.27
23	0.64	0.27
24	0.60	0.19
25	0.60	0.19
26	0.68	0.24
27	0.64	0.27

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
28	0.63	0.57
29	0.40	0.29
30	0.63	0.57
31	0.44	0.59
32	0.56	0.28
33	0.52	0.20
34	0.63	0.57
35	0.44	0.59
36	0.68	0.46
37	0.52	0.20
38	0.64	0.27
39	0.52	0.20
40	0.63	0.57
ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.71		

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus

แบบสอบถาม

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ในรายวิชาภาษาไทย
โรงเรียนอนุบาลศรีช้างสูง จังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus โดยกำหนดประเด็นการประเมินความพึงพอใจทั้งหมด 3 ด้าน ด้านการจัดกิจกรรม ด้านบรรยากาศในห้องเรียนและด้านประโยชน์ที่ได้รับ
2. แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่
ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus
ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ
3. ระดับประเมินความพึงพอใจ มี 5 ระดับ คือ

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

พูน ปณ จิต ชีเว

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus

คำชี้แจง พิจารณารายการที่กำหนดให้และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1.	กิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้					
2.	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอนต่อเนื่องไม่สับสน					
3.	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่ดีขึ้น					
4.	กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และแสดงความคิดเห็น					
5.	นักเรียนสนุกสนาน และมีความสุขในการทำกิจกรรมการเรียนรู้					
6.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
7.	นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน					
8.	ครูให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
9.	ทำให้นักเรียนได้มีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์					
10.	ทำให้นักเรียนสามารถสร้างความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเองได้					
11.	ทำให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นต่อผู้อื่น					
12.	ทำให้นักเรียนนำกระบวนการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวันได้					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

พูน ปณ ทิโต ชีเว

แบบสอบถามความพึงพอใจ
การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาประเด็นข้อคำถามเพื่อใช้ในแบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus แต่ละข้อว่ามีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างความเห็นของท่านซึ่งมี 3 ระดับ คือ

- +1 หมายถึง แนใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการประเมิน
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการประเมิน
 -1 หมายถึง แนใจว่าข้อความไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการประเมิน

ข้อ	กิจกรรม	ระดับคะแนน		
		+1	-1	0
ด้านครูผู้สอน				
1.	ครูจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้			
2.	ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุกและน่าสนใจ			
3.	ครูใช้วิธีการสอนและใช้สื่อที่หลากหลาย			
4.	ครูให้ความรู้เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์อย่างชัดเจน			
5.	ครูส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อื่น			
ด้านผู้เรียน				
6.	ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการสร้างชิ้นงานของตัวเอง			
7.	ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านอย่างมีขั้นตอน			
8.	ผู้เรียนมีทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์			
9.	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน			
10.	ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นจากการทำกิจกรรม			
11.	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน			
12.	กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดนิสัยรักการอ่าน			

ข้อเสนอแนะ

.....

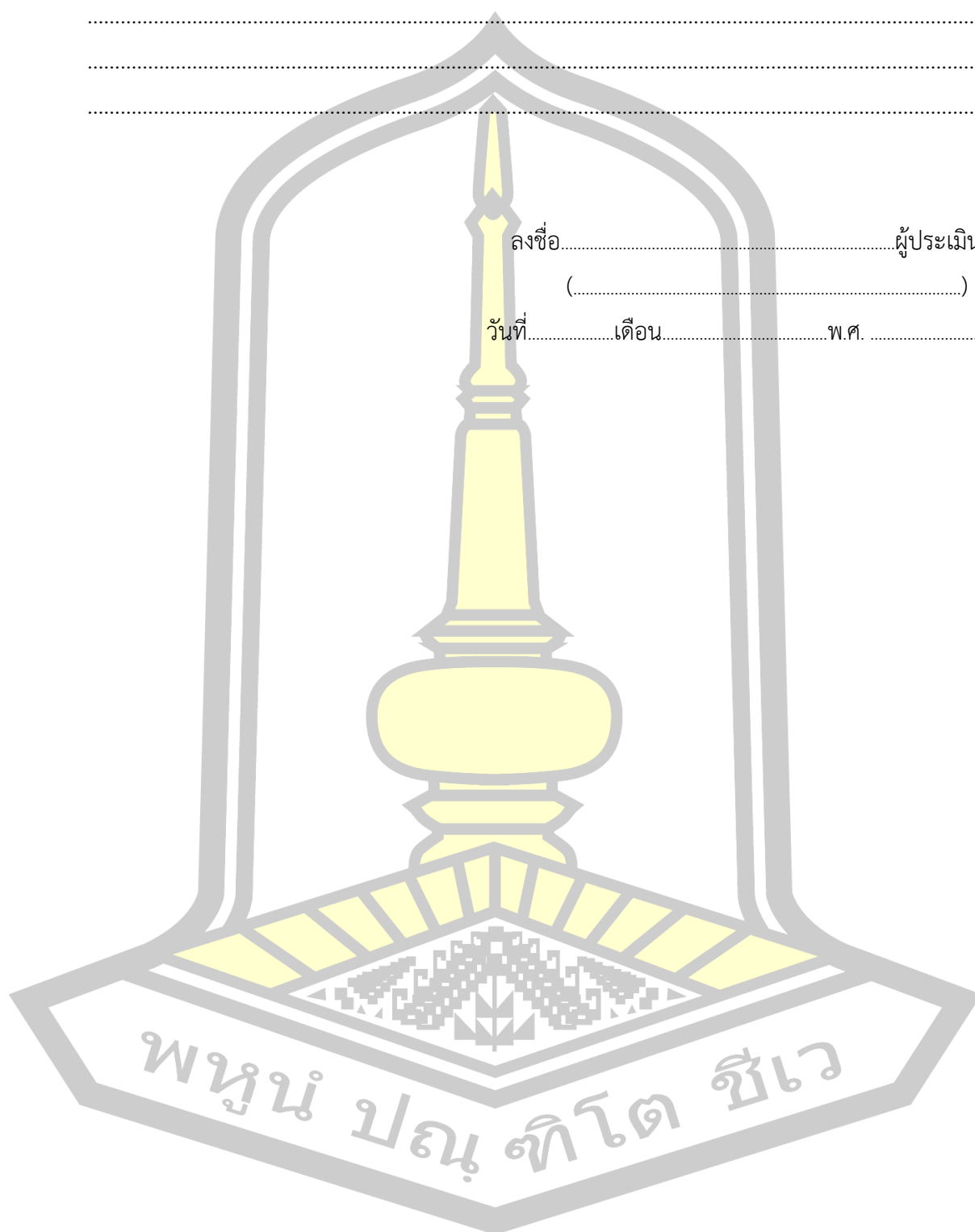
.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

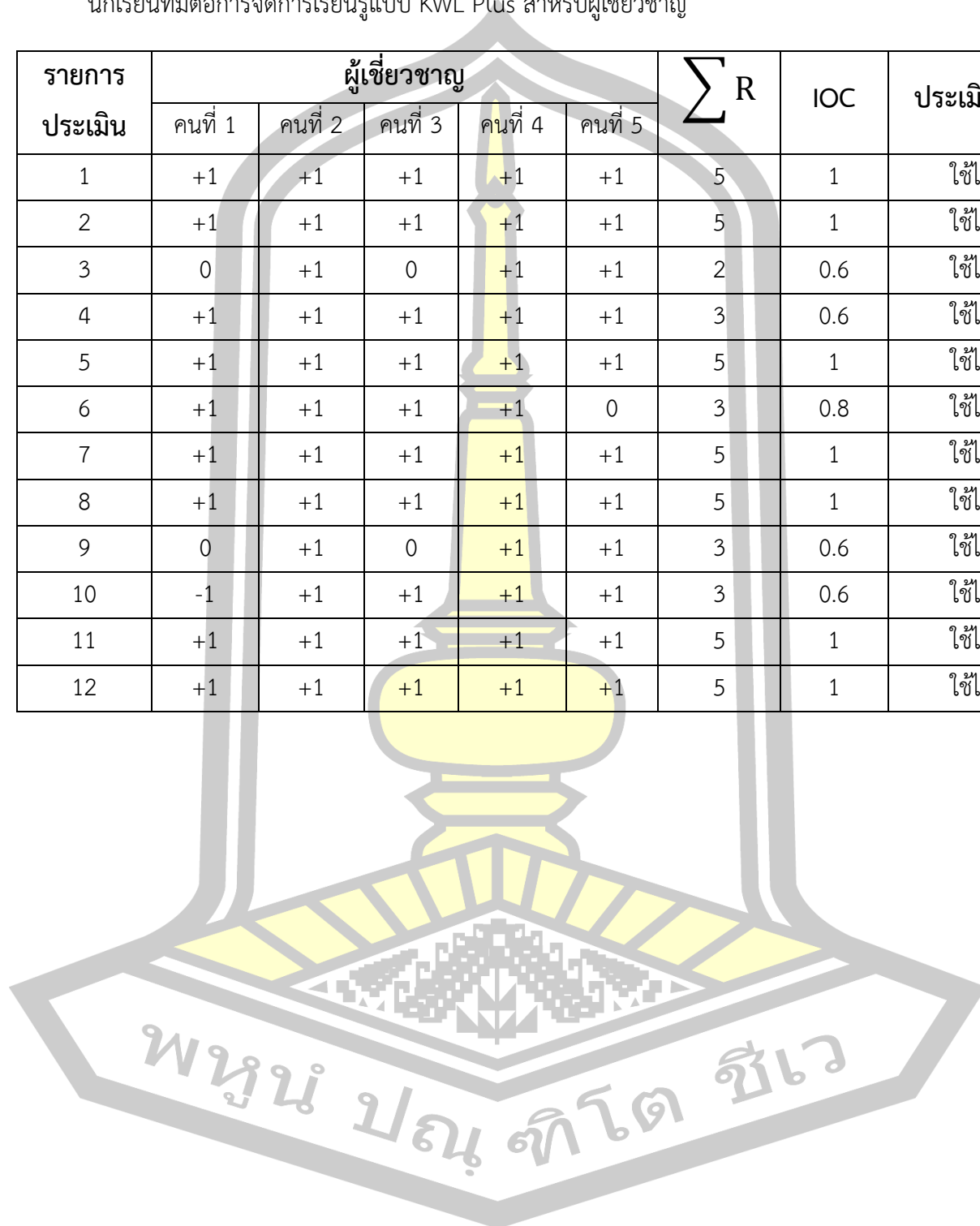
(.....)

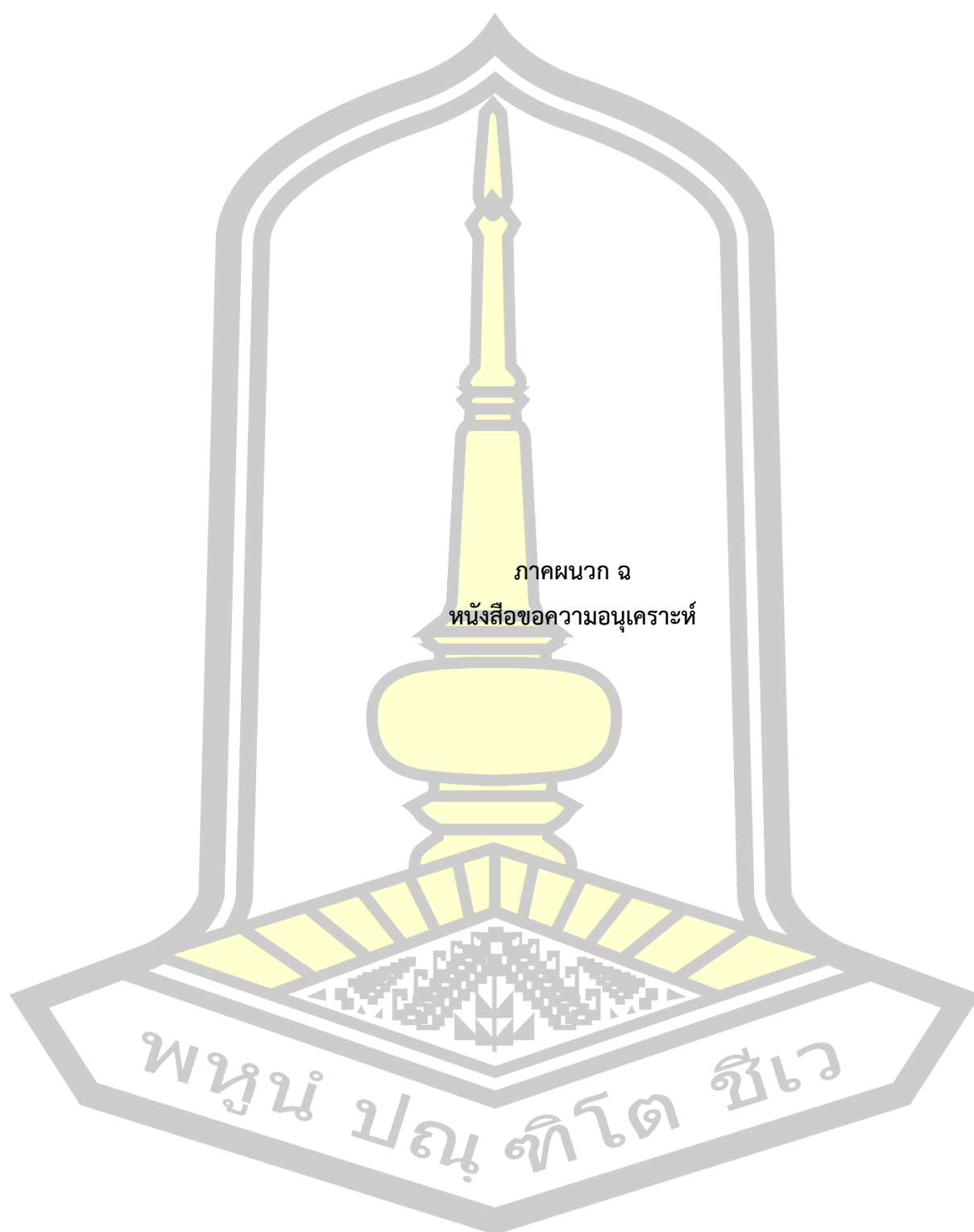
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตาราง 15 ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของ
นักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

รายการ ประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	ประเมินผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	0	+1	0	+1	+1	2	0.6	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	0	3	0.8	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9	0	+1	0	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
10	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

ที่ อว 0605.5(2)/ว339

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 มกราคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สารภี ขาวดี

ด้วย นางสาวกนกนา ศรีสมบัติ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัดล ภูสีฤทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อมิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0801707695

ที่ อว 0605.5(2)/ว339

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 มกราคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์สุภาภรณ์ สุเพ็งคำ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ

ด้วย นางสาวกัญธนา ศรีสมบัติ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนดล ภูสีฤทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้อย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 080 1707695

ที่ อว 0605.5(2)/ว339

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

25 มกราคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์นิตยา ทองดี

ด้วยนางสาวกัญณา ศรีสมบัติ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนดล ภูสีฤทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อมิสิด จะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0801707695

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว 414

วันที่ 31 มกราคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร. อติศักดิ์ สิงห์สีโว

ด้วย นางสาวกัณทนา ศรีสมบัติ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนดล ภูสีฤทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อมิสิดจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทองศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว414 วันที่ 31 มกราคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพันธ์ พูลพุดตา

ด้วย นางสาวกัญตนา ศรีสมบัติ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนดล ภูสีฤทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อมิสทึงจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทองศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2)/598

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

12 กุมภาพันธ์ 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดรองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมหาไถ่ศึกษาขอนแก่น

ด้วย นางสาวกัมตนา ศรีสมบัติ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนดล ภูสีฤทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวกัมตนา ศรีสมบัติ ทำการทดรองใช้เครื่องมือเพื่อมิติดจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0801707695

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ กันตนา ศรีสมบัติ
วันเกิด วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2541
สถานที่เกิด อำเภอชุมพวง จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 26 หมู่ 2 ตำบลหัวเสือ อำเภอชุมพวง จังหวัดศรีสะเกษ
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ครูอัตราจ้าง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนอนุบาลศรีช้างสูง
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2560 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนชุมพวง จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. 2563 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)
สาขาวิชาภาษาไทยและการสื่อสาร
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
พ.ศ. 2567 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)
สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ภิโต ชีเว